

การผลิตผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วโดยกระบวนการอัลตราโซนิกตะบอมไมเมชัน

Production of Lead-Free Solder Powder by an Ultrasonic Atomization Process

ไฟโรมน์ สังข์พงษ์

Phairote Sungkhaphaitoon

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมวัสดุ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of

Master of Engineering in Materials Engineering

Prince of Songkla University

2553

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

(1)

ชื่อวิทยานิพนธ์	การผลิตผงโภคบดกรีไทร์สารตะกั่วโดยกระบวนการอัลตราโซนิก อะตอมไม้เชื้อน
ผู้เขียน	นายไพร่อน สังข์ไพฐรย์
สาขาวิชา	วิศวกรรมวัสดุ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริกุล วิสุทธิเมธางกูร)

.....
ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา วรรตน์สินธุ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

.....
กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริกุล วิสุทธิเมธางกูร)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวัชชัย ปลูกพล)

.....
กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวัชชัย ปลูกพล)

.....
กรรมการ
(ดร.เรืองเดช คงครี)

บันทิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมวัสดุ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.เกริกชัย ทองหนู)

คณบดีบันทิตวิทยาลัย

ชื่อวิทยานิพนธ์	การผลิตผงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่วโดยกระบวนการอัลตราโซนิก อะตอมไไมเซชัน
ผู้เขียน	นายไพรожน์ สังข์ไพฐรย์
สาขาวิชา	วิศวกรรมวัสดุ
ปีการศึกษา	2552

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อออกแบบ และสร้างเครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชัน เพื่อใช้สำหรับผลิตผงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่ว การดำเนินงานเริ่มจากศึกษากรรมวิธีการผลิต การออกแบบ และการสร้างเครื่องผลิตผงโลหะแบบอัลตราโซนิก เครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชัน ที่สร้างขึ้นมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของถังอะตอมไไมเซอร์ 80 เซนติเมตร และสูง 185 เซนติเมตร ความถี่ที่ใช้ในการอะตอมไไมเซอร์เท่ากับ 20 kHz การลำเลียงน้ำโลหะจากเตาหลอมโลหะไปยังหัวจ่ายน้ำโลหะ และอัตราการป้อนน้ำโลหะจะถูกควบคุมโดยแรงดันของก๊าซในไตรเจน เตาหลอมโลหะที่ใช้มีความจุประมาณ 10 กิโลกรัม อุณหภูมิหลอมสูงสุดประมาณ 500 องศาเซลเซียส ภายในถังอะตอมไไมเซอร์ถูกทำให้เป็นสุญญากาศ และเติมด้วยก๊าซในไตรเจน ระบบหล่อเย็นของอัลตราโซนิกทราบดิจิทัลจะใช้ลมเย็นมีอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียสที่ได้จากเครื่องอัดอากาศ และเครื่องทำลมเย็น ในการทดลองได้ศึกษาผลของอุณหภูมิชูปเปอร์สีทของน้ำโลหะ อัตราการป้อนน้ำโลหะ แอมปลิจูด และอิทธิพลของปริมาณออกซิเจน ที่มีผลต่อการกระจายตัว ขนาดเฉลี่ย และรูปร่างของผงโลหะดีบุก และผงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่ว (SAC305) ที่ผลิตได้ จากการทดลองพบว่า แอมปลิจูด อัตราการป้อนน้ำโลหะ และอุณหภูมิชูปเปอร์สีทของน้ำโลหะ มีผลต่อการกระจายตัว และขนาดเฉลี่ย ของผงโลหะที่ผลิต กล่าวคือ เมื่ออัตราการป้อนน้ำโลหะต่ำลง และอุณหภูมิชูปเปอร์สีทสูงขึ้น จะทำให้ขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะที่ได้เล็กลง และมีช่วงการกระจายตัวที่แคบลง และที่แอมปลิจูดต่ำสุดจะทำให้ได้ขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะเล็กลง

อิทธิพลของปริมาณออกซิเจนภายในถังอะตอมไไมเซอร์มีผลต่อรูปร่างของผงโลหะที่ผลิตได้ คือ การผลิตภายนอกบรรยายกาศที่ไม่ควบคุมปริมาณของออกซิเจน ผงโลหะที่ได้จะมีรูปร่างไม่แน่นอน (irregular) เช่นรูปร่างเป็นหยดน้ำตา (tear drop) และลิกาเมนต์ (ligament) เป็นส่วนมาก และที่ผลิตภายนอกบรรยายกาศควบคุมปริมาณออกซิเจนภายในถังอะตอมไไมเซอร์จะทำให้ได้รูปร่างของผงโลหะเป็นเม็ดกลมเพิ่มมากขึ้น ตามปริมาณของเปอร์เซนต์ออกซิเจนที่ลดลง

Thesis title	Production of Lead-Free Solder Powder by an Ultrasonic Atomization Process
Author	Mr.Phairote Sungkhaphaitoon
Major Program	Materials Engineering
Academic Year	2009

ABSTRACT

The objectives of this research were to design and construct an ultrasonic atomizer for production of lead-free solder powder. The procedures included the study of overall metal powder processes, the design and construction of an ultrasonic atomizer. The designed atomizer vessel has a diameter and a height 80 cm and 185 cm respectively. The ultrasonic wave used in this atomizer was 20 kHz. The molten metal was delivered from the melter provider through the nozzle. Melt feed rate was controlled by compressed nitrogen gas. The melter which is able to use at 500 °C in maximum temperature has a capacity of 10 kg of tin metal. Before atomizing, an atomization vessel was first evacuated to remove internal air and then nitrogen gas was filled to reduce the content of oxygen inside. During atomizing process, the ultrasonic transducer was cooled by the cooling system comprising of air dryer and air compressor. In this work, the influences of superheating temperature, melt feed rate, amplitude of ultrasonic wave and oxygen content in atomizer vessel on the particle size distribution, median particle size and morphology of tin powder and lead-free solder powder (SAC305) were investigated. The experimental results showed that median particle size (D_{50}) of produced powder decreased and size distribution became narrower with increasing superheat temperature and decreasing melt feed rate. In the present work, it was found that the mean size of metal particle would rather smaller with lowering vibrating amplitude.

The oxygen content was found to significantly affect the shape of atomizer powders. The particle atomized at atmosphere condition had tear drop shape and ligament shape whereas the particles processed at lower oxygen content became more rounded.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องการผลิตผลโอล่าบัดกรีไว้สารตะกั่วโดยกระบวนการอัลตราโซนิกจะต้องไม่ใช้ชันบันนี้สำหรับสมบูรณ์ได้ด้วยคำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และการตรวจสอบแก้ไข จุดบกพร่อง ตลอดจนการติดตามสอบถามความก้าวหน้าจากคณาจารย์ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริกุล วิสุทธิ์เมธากุร ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวัชชัย ปลูกผล กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตลอดจนคณะอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของภาควิชาศึกษากรรมเหมือง แร่และวัสดุ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทุกท่านที่ได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และให้ความร่วมมือต่างๆเป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณบ้านพิทักษ์ คงวิศวกรรมศาสตร์ และเครือข่ายศูนย์ความ เป็นเลิศทางด้านนาโนเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ให้แบบประเมินอุดหนุนในการ ทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบริษัท ไทยแลนด์สเมลติ้งแอนด์รีไฟฟ์นิ่ง จำกัด (THAISARCO) แผนกการค้าโลหะพง จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเข้ามาได้ไปฝึกงาน แล้วนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการ สร้างเครื่องอัลตราโซนิกจะต้องไม่ใช้ชัน

ขอขอบพระคุณครูนัด พิมพลี และครูประยูร ด้วงศิริ ภาควิชาศึกษากรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งช่วยเข้ามาในการสร้างเครื่องอัลตราโซนิก จะต้องไม่ใช้ชัน ตลอดจนการใช้สถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการสร้างเครื่องอัลตราโซนิกจะต้องไม่เชอร์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ อนุญาตให้เครื่องมือ และอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ ดร.เรืองเดช ชังศรี นักวิจัยจากโปรแกรมวิจัยและพัฒนาวัสดุพงศ์ ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่กรุณาสละ เวลามาทำการสอบ พร้อมให้คำแนะนำ แก้ไขข้อกพร้องค่างๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา เพื่อนๆ และพี่ๆ สาขาวิศวกรรมวัสดุทุกคนที่ได้ให้ กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในเรื่องค่างๆ ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์นี้

ไฟรอน์ สังขไฟฤทธิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
รายการตาราง	(10)
รายการภาพประกอบ	(11)
สัญลักษณ์คำย่อและตัวย่อ	(15)
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของโครงการวิจัย	1
1.2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
1.2.1 โลหะบดกรี	4
1.2.2 ชาตุเจือที่ใช้ผสมกับดินบุกเพื่อผลิตเป็นผงโลหะบดกรีไว้สารตะกั่ว	5
1.2.3 สมบัติของชาตุเจือชนิดต่างๆ	6
1.2.4 โลหะบดกรีไว้สารตะกั่ว	7
1.3 การหลอมโลหะเพื่อใช้ในการผลิตผงโลหะ	8
1.3.1 เตาครูซิเบิล และชนิดของเตาครูซิเบิล	8
1.3.2 เตาอินดักชัน	10
1.4 คลื่น	11
1.4.1 คลื่นกล	11
1.4.2 องค์ประกอบพื้นฐานของคลื่น	13
1.4.3 อัลตราโซนิก	14
1.5 กลไกการแตกตัวของน้ำโลหะหลอมเหลวคัวยกระบวนการอัลตราโซนิก อะตอมไไมเซชัน	15
1.6 กระบวนการคัดแยกขนาดอนุภาค	17
1.7 Circularity shape factors	21
1.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	1.9 การสืบกันฐานข้อมูลสิทธิบัตร	32
	1.10 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	35
	1.11 ขอบเขตของโครงการวิจัย	36
	1.12 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	36
	1.13 สถานที่ทำการวิจัย	36
2	การดำเนินงานวิจัย	37
	2.1 การออกแบบ และการสร้างเครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไม่เชื่อม	37
	2.1.1 ออกแบบและสร้างถังอะตอมไม่เชอร์	38
	2.1.2 การออกแบบและสร้างหัวจ่ายน้ำโลหะ	41
	2.1.3 การออกแบบและสร้างเตาหลอมโลหะ	42
	2.1.4 การออกแบบและสร้างระบบหล่อเย็นอัลตราโซนิกทราบดิจิชอร์	44
	2.1.5 การออกแบบและสร้างอัลตราโซนิกโพรบ	45
	2.1.6 การออกแบบและสร้างตัวจับมีดเครื่องอัลตราโซนิกภายในถังอะตอมไม่เชอร์	46
	2.1.7 การออกแบบและสร้างชุดควบคุมอุณหภูมิของน้ำโลหะ	47
	2.2 การทดสอบการทำงานของเครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไม่เชื่อม	51
	2.3 วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	53
	2.4 วิธีการทดลอง	54
	2.5 การวิเคราะห์การกระจายตัวของขนาดอนุภาค และขนาดอนุภาคเฉลี่ยของผงโลหะ	57
	2.6 การตรวจสอบลักษณะรูปร่างของผงโลหะ	58
	2.7 การวิเคราะห์ปริมาณออกซิเจนของผงโลหะ	58
3	ผลการทดลองและวิเคราะห์ผลการทดลอง	59
	3.1 วิเคราะห์การกระจายตัวของขนาดอนุภาคผงโลหะ	59
	3.1.1 ผงโลหะดีบุก	59
	3.1.2 ผงโลหะบัดกรีไวสารตะกั่ว	62

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3.2	วิเคราะห์ขนาดเฉลี่ยของขนาดอนุภาคผงโลหะ	65
3.2.1	ผลของอุณหภูมิหลอมน้ำโลหะต่อค่าเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะดีบุก	67
3.2.2	ผลของอัตราการป้อนน้ำโลหะต่อค่าเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะดีบุก	68
3.2.3	ผลของแเอมปลิจูดต่อค่าเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะดีบุก	69
3.2.4	ผลของอุณหภูมิหลอมน้ำโลหะต่อค่าเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร์สารัตตะกั่วภายใต้บรรยายกาศไม่มีความคุมเปอร์เซ็นต์ออกซิเจน	70
3.2.5	ผลของอัตราการป้อนน้ำโลหะต่อค่าเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร์สารัตตะกั่วภายใต้บรรยายกาศไม่มีความคุมเปอร์เซ็นต์ออกซิเจน	71
3.2.6	ผลของอุณหภูมิหลอมน้ำโลหะต่อค่าเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร์สารัตตะกั่วภายใต้บรรยายกาศที่มีการควบคุมเปอร์เซ็นต์ออกซิเจน	72
3.2.7	ผลของอัตราการป้อนน้ำโลหะต่อค่าเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร์สารัตตะกั่วภายใต้บรรยายกาศที่มีการควบคุมเปอร์เซ็นต์ออกซิเจน	73
3.2.8	ผลของแเอมปลิจูดต่อค่าเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร์สารัตตะกั่ว	74
3.2.9	ผลของเปอร์เซ็นต์ออกซิเจนต่อค่าเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร์สารัตตะกั่ว	75
3.3	การวิเคราะห์รูปร่าง	76
3.3.1	ผงโลหะดีบุก	77
3.3.2	ผงโลหะบัดกรีไร์สารัตตะกั่ว	78
3.3.3	Circularity shape factor	80
3.3.4	ปริมาณออกซิเจนในผงโลหะ	83
4	สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	85
4.1	สรุปผล	85
4.1.1	อิทธิพลของอุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะ	85
4.1.2	อิทธิพลของอัตราการป้อนน้ำโลหะ	85
4.1.3	อิทธิพลของแเอมปลิจูด	86
4.1.4	อิทธิพลของเปอร์เซ็นต์ออกซิเจน	86

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก ก ตารางแสดงค่าการกระจายตัวของอนุภาคผงโลหะ	92
ภาคผนวก ข การคำนวณเบื้องต้น	101
ภาคผนวก ค การออกแบบเครื่องอัดตราโซนิกอะตอมไนเซั่น	110
ประวัติผู้เขียน	123

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
1.1 สถิติการนำเข้าผงโลหะและโลหะเกล็ดบางประเภทจากต่างประเทศ	3
1.2 แสดงชาติเชือที่มีจุดหลอมเหลวต่ำๆที่ใช้ผสมกับดีบุกเพื่อทำเป็นโลหะบัดกรี	5
1.3 แสดงชาติเชือที่นิยมใช้กันเป็นประจำ	6
1.4 กลุ่มโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่อุณหภูมิหลอมเหลวต่ำกว่า 180°C	7
1.5 กลุ่มโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่อุณหภูมิหลอมเหลวอยู่ในช่วง 180°C ถึง 200°C	7
1.6 กลุ่มโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่อุณหภูมิหลอมเหลวอยู่ในช่วง 200°C ถึง 230°C	8
1.7 แสดงตัวอย่างอัตราเร็วของเสียงในตัวกลางต่างๆ ที่อุณหภูมิต่างๆ	12
1.8 แสดงขนาดมาตรฐานของตะแกรงร่อน	18
1.9 แสดงมาตรฐานการจำแนกขนาดอนุภาคของผงโลหะ	19
1.10 ผลจากการวิเคราะห์ขนาดอนุภาค	20
2.1 แสดงถึงตัวแปรควบคุมต่างๆที่ใช้ในการผลิตผงโลหะดีบุก	52
2.2 แสดงถึงตัวแปรควบคุมต่างๆที่ใช้ในการผลิตผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่ว ภายใต้บรรยายกาศปกติ	53
2.3 แสดงถึงตัวแปรควบคุมต่างๆที่ใช้ในการผลิตผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่ว ภายใต้บรรยายกาศที่มีการควบคุมออกซิเจน	53
3.1 แสดงขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะดีบุกที่ได้จากการประมาณการผลิตที่สภาวะ ควบคุมของตัวแปรต่างๆ	66
3.2 แสดงขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่ได้จากการผลิตภายใต้ บรรยายกาศปกติที่สภาวะควบคุมของตัวแปรต่างๆ โดยกำหนดให้แเอนปลิจูดคงที่ 70 %	66
3.3 แสดงขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่สภาวะควบคุมของอุณหภูมิ หลอมน้ำโลหะ 300°C และอัตราการป้อนน้ำโลหะ 25 kg/hr	66
3.4 แสดงขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่ได้จากการผลิตภายใต้ บรรยายกาศควบคุมออกซิเจน (5-7 %) ที่สภาวะควบคุมของตัวแปรต่างๆ โดย กำหนดให้แเอนปลิจูดคงที่ 70 %	67
3.5 แสดงค่า circularity shape factor ที่ได้จากการคำนวณ	81
3.6 แสดงค่า oxygen content ของผงโลหะที่ผลิตภายใต้เปลอร์เซ็นต์ของออกซิเจนต่างกัน	83

รายการภาพประกอบ

ภาพ	หน้า
1.1 เตาแบบยกเบ้าออก	9
1.2 เตาแบบเททั้งเบ้า	9
1.3 เตาอินดักชัน	10
1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มเสียงกับความถี่ที่ระดับต่างๆ	13
1.5 องค์ประกอบพื้นฐานของคลื่น	14
1.6 ส่วนประกอบของเครื่องอัลตราโซนิก	15
1.7 กลไกการแตกตัวของน้ำโลหะหลอมเหลวด้วยวิธีการอัลตราโซนิกจะตามไม่เช็ชน	16
1.8 ลักษณะการฟอร์มตัวของหยดน้ำโลหะจากคลื่นขนาดเล็ก	16
1.9 การเคลื่อนที่แบบโปรเจคไทล์ของหยดของเหลวที่หลุดออกจากปลายไฟรบ	21
1.10 เครื่องอัลตราโซนิกจะตามไม่เช็ชน	22
1.11 ลักษณะเครื่องอัลตราโซนิกจะตามไม่เช็ชนที่ Caccioppoli และคณะได้พัฒนาขึ้น	25
1.12 แบบร่างของเครื่อง ultrasonic standing wave atomization (USWA)	26
1.13 กระบวนการ ultrasonic standing wave atomization (USWA)	29
1.14 ลักษณะการเกิดหยดของเหลวจากยอดคลื่นบนพื้นผิวที่มีการสั่นสะเทือน	31
1.15 เครื่องอัลตราโซนิกจะตามไม่เช็ชน	32
1.16 เครื่องอัลตราโซนิกจะตามไม่เช็ชนที่มีทางเดินน้ำโลหะสองช่องทางภายในรูของอัลตราโซนิก ทราบดิวเซอร์	32
1.17 อัลตราโซนิกจะตามไม่เช็ชนสำหรับของเหลว	33
1.18 ลักษณะหัวไฟรบที่มีปลายแหลม	34
1.19 การอะตอมไม่เช็ชนด้วยคลื่นอัลตราโซนิก	34
1.20 ลักษณะหัวฉีดที่ใช้ในการอะตอมไม่เช็ชน	35
1.21 การอะตอมไม่เช็ชนของของเหลวโดยใช้การสั่น	35
2.1 แสดงหลักการเคลื่อนที่แบบโปรเจคไทล์ของหยดน้ำโลหะ	38
2.2 แบบร่างและส่วนประกอบต่างๆของถังอะตอมไม่เช็ชน	40
2.3 ขนาดของถังอะตอมไม่เช็ชน และลักษณะของถังอะตอมไม่เช็ชนที่ได้จัดทำขึ้น	41
2.4 แบบร่างและส่วนประกอบต่างๆของหัวจ่ายน้ำโลหะ	42

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
2.5 ขนาดและลักษณะของหัวจ่ายน้ำโลหะที่ได้จัดทำขึ้น	42
2.6 แบบร่างและส่วนประกอบต่างๆของเตาหลอมโลหะ	43
2.7 ขนาดและลักษณะของเตาหลอมโลหะที่ได้จัดทำขึ้น	43
2.8 แบบร่างและส่วนประกอบต่างๆของชุดหล่อเย็นอัลตราโซนิกทราบดิวเซอร์	44
2.9 ขนาดและลักษณะของชุดระบบหล่อเย็นอัลตราโซนิกทราบดิวเซอร์ที่ได้จัดทำขึ้น	45
2.10 ขนาดและลักษณะของอัลตราโซนิกไฟฟ้าที่ได้จัดทำขึ้น	46
2.11 แบบร่างและส่วนประกอบต่างๆของตัวจับยึดเครื่องอัลตราโซนิกภายในถังอะตอมไไมเซอร์	47
2.12 ตัวจับยึดเครื่องอัลตราโซนิกภายในถังอะตอมไไมเซอร์ที่ได้จัดทำขึ้น	47
2.13 แบบร่างและส่วนประกอบต่างๆของชุดควบคุมอุณหภูมิน้ำโลหะ	48
2.14 ขนาด และส่วนประกอบต่างๆของชุดวัด และควบคุมอุณหภูมิที่ได้จัดทำขึ้น	49
2.15 แบบร่างของเครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซ็น	50
2.16 เครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซ็นที่ได้จัดทำขึ้น	50
2.17 วัตถุคิดที่ใช้ในการทดลอง	55
2.18 กระบวนการผลิตผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วโดยวิธีอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซ็น	56
2.19 ผงโลหะที่ผลิตได้จากการกระบวนการอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซ็น	57
3.1 กราฟแสดงการกระจายตัวของผงโลหะดีบุกทุกขนาดที่ได้จากการกระบวนการผลิตโดยใช้ตัวแปรควบคุมของอัตราการป้อนน้ำโลหะ 10, 15 และ 25 kg/hr	60
3.2 กราฟแสดงการกระจายตัวของผงโลหะดีบุกทุกขนาดที่ได้จากการกระบวนการผลิตโดยใช้ตัวแปรควบคุมของอุณหภูมิซุปเปอร์ฮีทที่ 270, 300 และ 350 °C	61
3.3 กราฟแสดงการกระจายตัวของผงโลหะดีบุกทุกขนาดที่ได้จากการกระบวนการผลิตโดยใช้ตัวแปรควบคุมของแมมน้ำมันที่ 70, 75 และ 80 %	62
3.4 กราฟแสดงการกระจายตัวของผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วทุกขนาดที่ได้จากการผลิตภายใต้บรรยากาศปกติ (20.9 % O ₂) โดยใช้อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะที่ 270, 300 และ 350 °C	63

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
3.5 กราฟแสดงการกระจายตัวของพงโลหะบัดกรีไว้สารตะกั่วทุกขนาดที่ได้จาก การผลิตภายใต้บรรยากาศปกติ ($20.9\% O_2$) โดยใช้ตัวแปรควบคุมของ อัตราการป้อนน้ำ โลหะที่ 10, 15, 20 และ 25 kg/hr	64
3.6 กราฟแสดงการกระจายตัวของพงโลหะบัดกรีไว้สารตะกั่วทุกขนาดที่ได้จาก การผลิตภายใต้บรรยากาศปกติ ($20.9\% O_2$) โดยใช้ตัวแปรควบคุมของ แอมปลิจูดที่ 60, 70, 80 และ 90 %	65
3.7 กราฟแสดงขนาดเฉลี่ยของพงโลหะดีบุกที่อุณหภูมิหลอมน้ำโลหะต่างกัน	68
3.8 กราฟแสดงขนาดเฉลี่ยของพงโลหะดีบุกที่อัตราการป้อนน้ำโลหะต่างกัน	69
3.9 กราฟแสดงขนาดเฉลี่ยของพงโลหะดีบุกที่แอมปลิจูดต่างกัน	70
3.10 กราฟแสดงขนาดเฉลี่ยของพงโลหะบัดกรีไว้สารตะกั่วที่อุณหภูมิ หลอมน้ำโลหะต่างกันภายใต้บรรยากาศที่ไม่มีการควบคุมเปอร์เซ็นต์ออกซิเจน	71
3.11 กราฟแสดงขนาดเฉลี่ยของพงโลหะบัดกรีไว้สารตะกั่วที่อัตราการป้อนน้ำโลหะ ต่างกันภายใต้บรรยากาศที่ไม่มีการควบคุมเปอร์เซ็นต์ออกซิเจน	72
3.12 กราฟแสดงขนาดเฉลี่ยของพงโลหะบัดกรีไว้สารตะกั่วที่อุณหภูมิหลอม น้ำโลหะต่างกันภายใต้บรรยากาศที่มีการควบคุมเปอร์เซ็นต์ออกซิเจน	73
3.13 กราฟแสดงขนาดเฉลี่ย ของพงโลหะบัดกรีไว้สารตะกั่วที่อัตราการป้อนน้ำ โลหะต่างกันภายใต้บรรยากาศที่มีการควบคุมเปอร์เซ็นต์ออกซิเจน	74
3.14 กราฟแสดงขนาดเฉลี่ยของพงโลหะบัดกรีไว้สารตะกั่วที่แอมปลิจูดต่างกัน	75
3.15 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ออกซิเจนกับค่าเฉลี่ยของขนาดอนุภาค พงโลหะบัดกรีไว้สารตะกั่ว	76
3.16 ลักษณะรูปร่างของพงโลหะดีบุกที่ถ่ายจากกล้องจุลทรรศน์แบบแสงเปรียบเทียบ กันระหว่างที่บรรยายภาคปกติ 20.9% ออกซิเจน กับบรรยายภาคควบคุมออกซิเจน 2%	77
3.17 ลักษณะรูปร่างของพงโลหะดีบุกที่มีช่วงการกระจายตัวขนาด $-45 + 25$ ไมครอน ถ่ายจากกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องการดูเปรียบเทียบกันระหว่าง ที่บรรยายภาคปกติ 20.9% ออกซิเจน กับบรรยายภาคควบคุมออกซิเจน 2%	78

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
3.18 ลักษณะรูปร่างของผงโลหะบัดกรีไว้สารตะกั่วถ่ายจากกล้องจุลทรรศน์แบบแสง เบริยบที่อยู่กันระหว่างที่บรรยายภาคปกติ 20.9 % ออกซิเจนกับบรรยายภาคความคุณ ออกซิเจน 2%	79
3.19 ลักษณะรูปร่างของผงโลหะบัดกรีไว้สารตะกั่วที่มีช่วงการกระจายตัวขนาด $-45 + 25 \mu\text{m}$ ไมครอนถ่ายจากกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราดเบริยบที่ อยู่กันระหว่างที่บรรยายภาคปกติ 20.9 % ออกซิเจน กับบรรยายภาคความคุณ ออกซิเจน 1.8%	80
3.20 ลักษณะรูปร่างของผงโลหะบัดกรีไว้สารตะกั่วที่มีช่วงการกระจายตัวขนาด $-45 + 25 \mu\text{m}$ ไมครอนถ่ายจากกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราดที่กำลัง ^{ขยาย 300 เท่าที่เปอร์เซ็นต์ออกซิเจนต่างกัน}	81
3.21 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ออกซิเจนกับค่า circularity shape factor	82
3.22 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ออกซิเจนกับปริมาณของออกซิเจน ในผงโลหะที่ผลิตได้	84

ສัญลักษณ์ຄໍາຢ່ອ ແລະ ຕັວຢ່ອ

A	ພື້ນທີ່ (m^2)
A_s	ພື້ນທີ່ພິວຂອງຫຍດນໍ້າໂລහະ (m^2)
B	ບັດຄໍ້ໂນດູດສ້າງແກ້ສຫ່ວງຂອງເຫດວາ (GPa)
C_a	axial mode sound velocity (m/s)
C_D	ສັນປະສິທິຂີ້ອງແຮງດຶງ (N/m^2)
C_T	ຄ່າຄວາມຈຸກວາມຮ້ອນຈຳເພາະ (J/K.mol)
d	ເສັ້ນຝາສູນຍົກລາງຂອງຫຍດນໍ້າໂລහະ (m)
D_p	ຂາດເລີ່ມຂອງພົງໂລහະ (μm)
D_{32}	Sauter mean diameter (μm)
E	young's modulus (GPa)
F	ແຮງດຶງ (N/m^2)
f	ຄວາມຄື່ງ (Hz)
f_{circ}	Shape factors ພອງທຽບກລມ
h	ສັນປະສິທິຂີ້ການນຳພາຄວາມຮ້ອນຂອງນໍ້າໂລහະ ($W/m^2 \cdot ^\circ C$)
K	Thermal conductivity of atmosphere ($W/m \cdot ^\circ C$)
L	ສັນປະສິທິຂີ້ການແພ່ວຂອງຫຍດນໍ້າໂລහະ (J/kg)
m	ມວລຂອງຫຍດຂອງເຫດວາ (kg)
N	ຈຳນວນຫຍດນໍ້າໂລහະ (droplet/sec)
P	ເສັ້ນຮອບວາງ (m)
Q	ອັຕຣາກາຣ່າໂຫດຂອງນໍ້າໂລහະ (m^3/s)
Q_s	ຄວາມຮ້ອນແຜງຂອງກາຮລອມລະລາຍ (J)
r	ຮັກມືຂອງຫຍດນໍ້າໂລහະ (m)
T_s	ອຸປນໜູນທີ່ພິວຫຍດນໍ້າໂລහະ ($^\circ C$)
T_∞	ອຸປນໜູນໃບຮົວຮອບໜ້າງ ($^\circ C$)
V	ປິຣິມາຕຽບຂອງເຫດວາທີ່ໃຊ້ໃນກາຮອະຕອນໄມເຊອວ໌ (m^3/kg)
W	ພລັງງານ (J)
Y	ບັດຄໍ້ໂນດູດສ້າງຂອງແຈ້ງ (GPa)

ສัญลักษณ์ຄໍາຍ່ອ ແລະ ຕັວຢ່ອ (ຕ່ອ)

Greek letters

μ_∞	dynamic viscosity of surrounding (m^2/s)
μ_s	dynamic viscosity of surrounding close to the surface of a droplet (m^2/s)
ρ	ຄວາມໜາແນ່ນ (kg/m^3)
v	ອັດຕາເວົວຂອງຄລືນເສີຍງ (m/s)
σ	ຄວາມຕຶງຜົວຂອງນ້ຳໄລທະ (N/m)
λ	ຄວາມຍາວຄລືນ (m)
η	ຄວາມໜິດຂອງຂອງໜ່າຍ (kg/m.s)

Dimensionless number

I_N	Intensity number
Nu	Nusselt number
Oh	Ohnesorge number or Viscous number
Pr	Prandtl number
Re	Reynolds Number
We	Weber number

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของโครงการวิจัย

โลหะกรรมวัสดุคงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยการผลิตผงโลหะ การจำแนกผงโลหะ และการขึ้นรูปผงโลหะด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อนำไปผลิตเป็นชิ้นส่วนทางวิศวกรรม ซึ่งกรรมวิธีการผลิตชิ้นส่วนทางโลหะนั้น มีข้อดีกว่ากระบวนการผลิตแบบอื่นคือ ชิ้นงานที่ได้มีสมบัติเชิงกลสมม่ำเสมอทั้งชิ้น ไม่มีปัญหารื่องการกระจายตัวของชาตุ อัตราการผลิตสูง ปริมาณการสูญเสียต่ำ ต้นทุนในการผลิตต่ำลง เป็นทางเลือกสำหรับการขึ้นรูป และการแปรรูปวัสดุที่ขึ้นรูปยาก เช่น โลหะหรือโลหะผสมที่ทนความร้อนสูง สามารถผลิตวัสดุชนิดใหม่ และวัสดุที่มีสมรรถนะสูงๆ ได้ จึงมีแนวโน้มในการนำผงโลหะมาใช้เป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตเพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากปริมาณการใช้ชิ้นส่วนที่ผลิตจากวัสดุคงในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์กีฬาร่วมถึงยาดแวร์ต่างๆ ผงโลหะจึงจัดเป็นวัตถุดิบหลักประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญมากในการใช้ผลิตเป็นชิ้นส่วนต่างๆ ในอุตสาหกรรม ซึ่งถ้าดูจากสถิติการนำเข้าผงโลหะชนิดต่างๆ ของไทยแล้ว (ตารางที่ 1.1) จะเห็นว่ามีแนวโน้มที่สูงขึ้นในทุกปี และจากตัวเลขมูลค่าการนำเข้าผงโลหะในประเทศไทยพบว่ามีปริมาณค่อนข้างสูง จึงทำให้ประเทศต้องเลี้ยงเงินตราอ่อนอกระบบทุกๆ ปี ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น คือ ความต้องการนำเข้าผงโลหะชนิดต่างๆ ของไทย ซึ่งหากเราสามารถลดต้นทุนในการผลิตลงได้ และยังสามารถช่วยให้เกิดการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมอื่นๆ อีกด้วย หนึ่งด้วย ซึ่งผงโลหะชนิดต่างๆ จะมีวิธีในการผลิตที่แตกต่างกันไปตามสมบัติเฉพาะของโลหะแต่ละชนิด โดยทั่วไปจะมีวิธีการผลิตผงโลหะ 4 วิธีคือ วิธีอะตอม ไนเซชัน (atomization), วิธีทางเคมี (chemical), วิธีทางกล (mechanical) และวิธีอิเล็กโ tö ไลติก (electrolytic) ซึ่งกระบวนการผลิตผงโลหะนั้นมีความสำคัญมาก เพราะกระบวนการผลิตที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อขนาด รูปร่าง และสมบัติทางกายของผงที่ผลิตได้ และวิธีการผลิตผงโลหะที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในปัจจุบันนี้ คือ วิธีการผลิตผงโดยเทคนิคอะตอม ไนเซชัน (atomization) ซึ่งการผลิตผงโลหะด้วยวิธีอะตอม ไนเซชันนับเป็นกระบวนการผลิตผงโลหะที่มีกระบวนการซับซ้อนแต่ให้ประสิทธิภาพสูง สามารถใช้ผลิตผงโลหะได้หลายชนิด โดยใช้หลักการทำให้โลหะหลอมเหลวแล้ว แตกตัวเป็นหยด หรือ ละอองที่มีขนาดละเอียดมาก แล้วทำให้เย็นตัวจนละอองโลหะหลอมแข็งตัวกลายเป็นเม็ดผงโลหะที่

มีขนาดต่างๆกัน การทำให้โลหะหลอมเหลวเป็นละอองน้ำต้องมีแรงมาระทำต่อโลหะหลอมด้วยวิธีต่างๆ เช่น การอะตอมไไมเซชันด้วยก๊าซ (gas atomization), การอะตอมไไมเซชันด้วยน้ำ (water atomization), การอะตอมไไมเซชันด้วยแรงหมุนเหวี่ยง (centrifugal atomization) และการอะตอมไไมเซชันด้วยอัลตราโซนิก (ultrasonic atomization) เพื่อทำให้เกิดเป็นผงโลหะขึ้น ซึ่งในการทำวิจัยครั้งนี้เลือกใช้วิธีอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชัน (ultrasonic atomization) ซึ่งกระบวนการอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชันจะมีข้อดีกว่าการอะตอมไไมเซชันด้วยเทคนิคอื่นๆดังนี้

1. พลังงานที่ต้องสูญเสียไปในกระบวนการผลิตผงโลหะ ด้วยวิธีการอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชัน น้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการอะตอมไไมเซชันด้วยแรงหมุนเหวี่ยง การอะตอมไไมเซชันด้วยก๊าซ และการอะตอมไไมเซชันด้วยน้ำจึงส่งผลต่อค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนในการผลิตที่ต่ำลงด้วย

2. การกระจายตัวของหยดโลหะหลอมเหลวอยู่ในช่วงที่สั้นมากจึงส่งผลให้ขนาดถังอะตอมไไมเซอร์มีขนาดที่ไม่ใหญ่มาก เมื่อเทียบกับวิธีการอะตอมไไมเซชันด้วยแรงหมุนเหวี่ยง การอะตอมไไมเซชันด้วยก๊าซ และการอะตอมไไมเซชันด้วยน้ำ

3. การกระจายตัวของขนาดผงโลหะอยู่ในช่วงที่แคบ
4. ขนาดของผงโลหะที่ได้จะถูกควบคุมโดยความถี่ของอัลตราโซนิก
5. ผงโลหะที่ได้จะมีลักษณะกลม
6. กระบวนการผลิตไม่ยุ่งยากซับซ้อน

นอกจากนี้วิธีการอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชัน เป็นวิธีการที่ให้ประสิทธิภาพสูง โดยเฉพาะกับโลหะที่มีอุณหภูมิหลอมเหลวไม่สูงมากนัก เช่น กลุ่มโลหะบัดกรี (solder) ซึ่งโลหะกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยตัวหลักๆคือ Sn-Ag-Cu หรือ SAC ซึ่งโลหะกลุ่มนี้ในปัจจุบันกำลังเป็นที่ได้รับความนิยมในด้านอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น นำผงโลหะบัดกรีไปทำเป็นครีมโลหะบัดกรีเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมแพลงวงจรไฟฟ้า หรือนำไปทำเป็นลวดเชื่อมในวงจรไฟฟ้า (printed circuit board) และโลหะกลุ่ม Sn-Ag-Cu ยังมีข้อดีอีกอย่างหนึ่งคือ เป็นโลหะบัดกรีที่ไม่มีส่วนผสมของตะกั่ว (lead free solder) ที่จะไม่ทำให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งในปัจจุบันนี้ สาธารณูปโภค EU ได้ออกกฎหมายดังต่อไปนี้ ค.ศ. 2006 เพื่อควบคุมการปนเปื้อนของสารเคมีอันตราย ในสิ่งแวดล้อม 2 ข้อ คือ WEEE (Waste from Electrical and Electronics Equipment) และ RoHS (Restriction on Hazardous Substances) โดยสารพิษหลักที่ใช้ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า คือ ตะกั่ว ซึ่งผสมอยู่ในโลหะบัดกรีที่ใช้เชื่อมต่อชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เช่น กับแพลงวงจร (printed circuit board) จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการ

พัฒนาโลหะบัดกรี ไร้สารตะกั่วขึ้นมาใช้ทดแทน ประกอบกับบรรจุภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ในอนาคตมีแนวโน้มที่มีขนาดเล็กลงเรื่อยๆ ดังนั้นการเชื่อมต่อชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ด้วยกระบวนการนรบัดกรี จึงต้องการขนาดของรอยบัดกรีที่มีขนาดเล็กลงตามไปด้วย ทำให้การใช้โลหะบัดกรีแบบลวดมีแนวโน้มที่ลดลง ในขณะที่โลหะบัดกรีแบบครีมได้ถูกนำมาใช้เพิ่มขึ้น โดยองค์ประกอบหลักของครีมโลหะบัดกรี คือ ผงโลหะบัดกรีนั่นเอง เพื่อเป็นการปรับตัวให้อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้าของประเทศไทยสามารถที่จะแข่งขันและอยู่รอดได้ในสภาวะการค้าเสรีในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องมีการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการผลิตผงโลหะบัดกรี ไร้สารตะกั่ว เพื่อเป็นองค์ความรู้พื้นฐานในการช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมด้านนี้ของประเทศไทย ดังนั้นทางกลุ่มวิจัยโลหะบัดกรี ไร้สารตะกั่วจึงมีความคิดเห็นร่วมกันว่า ถ้าหากนำวิธีการผลิตผงโลหะบัดกรี ไร้สารตะกั่ว ด้วยเทคนิcot อัตตราโซนิกจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลากหลายและรูปร่างตามต้องการและสามารถนำผงโลหะที่ได้ไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้

ตารางที่ 1.1 สถิติการนำเข้าผงโลหะและโลหะเกล็ดบางประเภทจากต่างประเทศ ระหว่างปี 2548 - กรกฏาคม 2552 (กรมศุลกากร 2548-2552)

ประเภท โลหะ	HS- Code	มูลค่า (บาท)				
		พ.ศ. 2548	พ.ศ. 2549	พ.ศ. 2550	พ.ศ. 2551	มค. - กค. พ.ศ. 2552
เงิน(Ag)	7106	13,358,012,243	14,406,814,008	17,730,312,818	18,370,802,362	8,902,086,099
ดีบุก(Sn)	8005	4,619,431	4,375,922	-	-	-
สังกะสี(Zn)	7903	163,574,474	307,601,957	364,636,898	337,655,415	105,936,216
nickel(Ni)	7504	106,706,715	151,760,946	125,616,114	191,672,771	44,618,152
ตะกั่ว(Pb)	7804	23,018,258	17,237,831	25,957,052	32,127,167	19,679,542
อะลูมิเนียม (Al)	7603	91,658,550	109,832,852	116,465,448	141,816,658	47,463,575
ทองแดง (Cu)	7406	165,474,514	280,909,723	686,943,204	523,344,524	118,569,286

1.2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการผลิตผงโลหะบัดกรี ไร้สารตะกั่ว โดยกระบวนการอัตตราโซนิก อะตอม ไมเมชัน มีวัตถุประสงค์ที่จะออกแบบและสร้างเครื่องอัตตราโซนิกอะตอม ไมเมอร์ที่สามารถใช้ผลิตผงโลหะกลุ่มโลหะบัดกรี ซึ่งจะศึกษาถึงอิทธิพลของตัวแปรควบคุมที่มีผลต่อนาด

รูปร่าง และการกระจายตัวของอนุภาคผงโลหะที่ได้จากการผลิตด้วยเทคนิคนี้ และในการวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาอิทธิพลของตัวแปรควบคุมที่สำคัญ 4 ตัวแปร คือ

- อุณหภูมิหลอมเหลวโลหะ (melt temperature)
- อัตราการป้อนน้ำโลหะ (melt flow rate)
- แอมป์ลิจูด (amplitude)
- ปริมาณออกซิเจน (oxygen content)

ซึ่งทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทนี้แบ่งออกเป็นหัวข้อดังนี้

1. โลหะบัดกรี และ ธาตุเจือที่ใช้ผสมกับดีบุกเพื่อผลิตเป็นผงโลหะบัดกรีไว้สาระ ก้าว
2. กระบวนการหลอมโลหะด้วยเตาชนิดต่างๆ
3. อัตราโซนิก และหลักการเกิดคลื่นความถี่
4. กลไกการแตกตัวเป็นละอองของโลหะเหลวด้วยคลื่นอัตราโซนิก
5. การคัดแยกขนาดอนุภาคผงโลหะ
6. Shape factor ของอนุภาคทรงกลม
7. งานวิจัยและสิทธิบัตรที่เกี่ยวข้อง

1.2.1 โลหะบัดกรี (Solder)

โลหะบัดกรีมีการใช้กันอย่างกว้างขวางในอุตสาหกรรมมาเป็นเวลานาน ซึ่งโลหะบัดกรีชนิดดีบุก-ตะกั่ว (Sn-Pb) จะใช้กันมากในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีข้อดี คือ ราคาถูก มีสมบัติการบัดกรีที่ดีอุณหภูมิหลอมเหลวอยู่ในช่วงที่เหมาะสม มีสมบัติทางกายภาพ ทางกล ทางโลหะวิทยาที่ดี และสมบัติด้านทนทานความล้าที่ดี แต่อย่างไรก็ตามยังคงมีความเป็นพิษเนื่องจากมีปริมาณของตะกั่วผสมอยู่ในปริมาณที่สูง ส่วนผสมของโลหะบัดกรีที่นิยมใช้กันมากคือ 63Sn-37Pb และ 60Sn-40Pb เป็นต้น ดังนั้น จึงมีการนำโลหะบัดกรีไว้สาระตะกั่วมาใช้ทดแทนโลหะบัดกรีชนิดดีบุก-ตะกั่ว (Sn-Pb) เพื่อลดปัญหาในเรื่องของความเป็นพิษที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งโลหะบัดกรีไว้สาระตะกั่วที่นำมาทดแทนนั้นจะต้องมีสมบัติต่างๆ ใกล้เคียงกับโลหะบัดกรีชนิดที่มีตะกั่วผสม ซึ่งคุณลักษณะเบื้องต้นของโลหะบัดกรีไว้สาระตะกั่วที่ใช้เป็นเกณฑ์พิจารณาดังนี้

- อุณหภูมิหลอมเหลวใกล้เคียงกับโลหะบัดกรีชนิด Sn-Pb โดยเฉพาะโลหะบัดกรีชนิด 63Sn-37Pb
- มีช่วงความเป็นพลาสติกที่แคบ
- มีสมบัติด้านการเปียกที่ดีเพื่อนำไปใช้ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

- มีสมบัติทางกายภาพไม่ด้อยกว่าโลหะบัดกรีชนิด Sn-Pb
- มีสมบัติ้านทานการล้าที่ดี
- สามารถใช้ได้กับระบบฟลักซ์เหลวที่มีใช้กันอยู่ในปัจจุบัน
- เมื่อทำเป็นโลหะบัดกรีชนิดคริมจะต้องมีอายุการเก็บขวานานไม่เสื่อมคุณภาพ
- ต้องไม่เป็นพิษ
- ราคาถูก

1.2.2 ชาตุเจือที่ใช้ผสมกับดีบุกเพื่อผลิตเป็นผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่ว

โลหะบัดกรีทั่วไปที่ใช้จะมีส่วนผสมของดีบุกเป็นหลัก เนื่องจากดีบุกมีสมบัติการเปียก และการแฝงกระจายตัวเวลานำไปบัดกรีได้ดี ส่วนชาตุเจือที่นำมาผสมกับดีบุกทำเป็นโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วนั้นมีอยู่หลายชนิดด้วยกัน ชาตุโลหะเจือที่สำคัญได้แก่ บิสมัท (Bi), แคนเดียม (Cd), อินเดียม (In), สังกะสี (Zn) ทองคำ (Au), ทองแดง (Cu), พลวง (Sb) และ เงิน (Ag) เป็นต้น ซึ่งชาตุเจือที่มีจุดหลอมเหลวต่ำที่ใช้ผสมกับดีบุกเพื่อทำเป็นโลหะบัดกรีจะสรุปไว้ในตารางที่ 1.2 และนอกจากนี้ชาตุเจือที่นิยมใช้เป็นประจำแสดงในตารางที่ 1.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.2 แสดงชาตุเจือที่มีจุดหลอมเหลวต่ำที่ใช้ผสมกับดีบุกเพื่อทำเป็นโลหะบัดกรี
(Lee 2005)

ชาตุ	ความสามารถที่เติมได้ (%)	ช่วงที่เป็นของแข็ง (°C)	ช่วงที่เป็นของเหลว (°C)	ความเป็นพิษ	ราคา	ความเหมาะสมที่จะใช้
Bi	0-100	138	138-270	-	ยอมรับได้	ปานกลาง
Cd	0-100	188	177-320	สูง	ยอมรับได้	ปานกลาง
In	0-100	117-150	117-232	-	ปานกลาง	ต่ำ
Zn	0-90	198	198-400	-	ต่ำ	ดี
Au	0-82	218-310	218-400	-	สูง	ต่ำ
Tl	0-100	165	165-300	สูง	-	ต่ำ
Ga	0-100	18	18-232	-	สูง	ต่ำ
Hg	0-100	140	-40-+232	สูง	สูง	ต่ำ

ตารางที่ 1.3 แสดงรากฐานเชื่อมั่นที่นิยมใช้กันเป็นประจำ (Lee 2005)

ธาตุ	ความสามารถที่เดิมได้ (%)	ช่วงที่เป็นของแข็ง (°C)	ช่วงที่เป็นของเหลว (°C)	ความเป็นพิษ	ราคา	ความหมายที่จะใช้
Ag	10	221	221-300	-	สูง	ปานกลาง
Cu	3	227	227-320	-	ต่ำ	สูง
Sb	5	232-236	236-240	-	ปานกลาง	เหมาะสม

1.2.3 สมบัติของชาตุเจือชนิดต่างๆ

- เงิน (Ag) เป็นโลหะที่ใช้เป็นส่วนผสมในโลหะบดกริ มีราคาสูง โลหะเงินช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับโลหะบดกริ ทำให้สมบูรณ์การแฝกกระจายดีขึ้น และมีจุดหลอมเหลวที่ต่ำลง

- อินเดียม (In) เป็นโลหะที่มีราคาค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับธาตุเงือกนิดอื่นๆ โลหะบัดกรีที่มีอินเดียมผสมจะมีราคาแพง แต่มีข้อดีคือ อุณหภูมิหลอมเหลวต่ำ ตัวอย่างเช่น อินเดียมที่เติมลงในโลหะบัดกรีชนิด Sn-Zn สามารถช่วยลดอุณหภูมิหลอมเหลวลง ระยะห่างระหว่างเส้นของแข็งและของเหลวกว้างขึ้น จึงเป็นข้อดีสำหรับการใช้งานกับอุปกรณ์ที่ทนความร้อนได้ดี และยังมีความสามารถในการลดการเกิดออกซิเดชันและเพิ่มสมบัติความเหนียวให้ดีขึ้น

- บิสมัท (Bi) โลหะดีบุกผสมบิสมัทที่อัตราส่วน 42Sn-58Bi มีโครงสร้างแบบยูเกติก โลหะบัดกรีในกลุ่มนี้มีจุดเด่นคือ มีอุณหภูมิหลอมเหลวที่ต่ำมากคือ 139°C จึงเป็นข้อดี คือสามารถใช้งานกับอุปกรณ์ที่ไม่สามารถทนความร้อนในการบัดกรีสูงๆได้ ลักษณะโครงสร้างของโลหะบัดกรีชนิดนี้จะมีลักษณะเป็นแผ่นแบบ lamellar มีความสามารถในการเชื่อมประสานที่ดีมาก แต่มีข้อเสียคือบิสมัทมีราคาสูง

- พลวง (Sb) การเติมพลวงในปริมาณที่พอเหมาะสมช่วยเพิ่มสมบัติการต้านการคืบและการต้านความถูกของโลหะบัดกรีให้ดีขึ้น แต่พลวงมีข้อเสียคือ ทำให้สมบัติการเปรียกและการแพร่กระจายของคละบัดกรีน้อยลง

- ทองแดง (Cu) เมื่อผสมดีบุกกับทองแดงในอัตราส่วน 99.3Sn-0.7Cu จะทำให้เกิดโครงสร้างยูเทกติก มีจุดหลอมเหลวที่ 227°C โครงสร้างจุลภาคประกอบด้วยเฟส Cu_6Sn_5 ลักษณะเป็นแท่งผงอยู่ในเนื้อดีบุก ทองแดงจะทำให้โลหะบัดกรีมีความแข็งแรงเพิ่มขึ้น ข้อเสียของโลหะบัดกรีในกลุ่ม Sn-Cu คือการมีชาตุเจือผสมอยู่น้อยจึงอาจเกิดเด่นไยดีบุกขึ้นได้ซึ่งเป็นปัญหาทำให้เกิดกระแทกไฟฟ้าลัดวงจร

- สังกะสี (Zn) เป็นโลหะที่มีจุดเด่นด้านอุณหภูมิหลอมเหลวต่ำและราคาถูก โลหะบัดกรีชนิดดีบุก-สังกะสีที่จุดยุทธคติก (Sn-9wt.%Zn) มีอุณหภูมิจุดหลอมเหลวที่ 199°C ซึ่งใกล้เคียงกับโลหะบัดกรีชนิดดีบุก-ตะกั่ว (Sn-Pb) ที่จุดยุทธคติก (183°C) Sn-9wt.%Zn ประกอบด้วย เฟส 2 เฟสคือ เนื้อพื้นดีบุก และ hexagonal Zn ซึ่งรวมตัวกับดีบุกอยู่ในลักษณะสารละลายของแข็ง ที่ดีบุกน้อยกว่า 1% ของโครงสร้างจุลภาคของ Sn-Zn จะมีลักษณะเป็นแผ่นบางสลับกันระหว่างเฟส Sn กับ Zn ซึ่งทั้งดีบุกและสังกะสีต่างก็สามารถทำปฏิกิริยากับ substrate ที่เป็นทองแดงได้ โลหะบัดกรีในกลุ่ม Sn-Zn มีข้อด้อยบางประการ เช่น Zn สามารถทำปฏิกิริยากับออกซิเจนได้ง่าย เกิดเป็นสังกะสีออกไซด์มาก เมื่อใช้งานในกระบวนการบัดกรีแบบ wave soldering นอกจากนี้แล้ว Zn ยังไวด้วยปฏิกิริยากับสารเคมีที่ผสมอยู่ในฟลักช์ที่ใช้กับโลหะบัดกรีในกลุ่ม Sn-Pb ทำให้เกิดการกัดกร่อน

1.2.4 โลหะบัดกรีไร้สารตะกั่ว (Lead-free solder)

โลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่มีการพัฒนาในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา เพื่อทดแทนโลหะบัดกรีชนิดที่มีส่วนผสมของตะกั่ว สามารถที่จะแบ่งกลุ่มตามช่วงอุณหภูมิหลอมเหลวได้ 3 กลุ่ม ดังแสดงในตารางที่ 1.4, 1.5 และ 1.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.4 กลุ่มโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่อุณหภูมิหลอมเหลวต่ำกว่า 180°C (Lee 2005)

ระบบโลหะผสม	ส่วนประกอบ (wt. %)	ช่วงอุณหภูมิหลอมเหลว ($^{\circ}\text{C}$)
Sn-Bi	Sn-58Bi	138
Sn-In	Sn-52In	118
Sn-In	Sn-50In	118-125
Bi-In	Bi-33In	109

ตารางที่ 1.5 กลุ่มโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่อุณหภูมิหลอมเหลวอยู่ในช่วง 180°C ถึง 200°C

(Lee 2005)

ระบบโลหะผสม	ส่วนประกอบ (wt. %)	ช่วงอุณหภูมิหลอมเหลว ($^{\circ}\text{C}$)
Sn-Zn	Sn-9Zn	198
Sn-Zn-Bi	Sn-8Zn-3Bi	188-189
Sn-Bi-In	Sn-20Bi-10In	143-193

ตารางที่ 1.6 กลุ่มโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่อุณหภูมิหลอมเหลวอยู่ในช่วง 200°C ถึง 230°C
(Lee 2005)

ระบบโลหะผสม	ส่วนประกอบ (wt. %)	ช่วงอุณหภูมิหลอมเหลว ($^{\circ}\text{C}$)
Sn-Ag	Sn-3.5Ag	221
Sn-Ag	Sn-2Ag	221-226
Sn-Cu	Sn-0.7Cu	227
Sn-Ag-Bi	Sn-3.5Ag-3Bi	206-213
Sn-Ag-Bi	Sn-2Ag-7.5Bi	207-212
Sn-Ag-Cu	Sn-3.8Ag-0.7Cu	217
Sn-Ag-Cu-Sb	Sn-2Ag-0.8Cu-0.5Sb	216-222

โลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วได้ถูกพัฒนาขึ้นเป็นจำนวนมาก บางชนิดถูกนำมาใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ บ้างแล้ว และมีอีกจำนวนมากที่มีเพียงการศึกษาวิจัยเท่านั้น

1.3 การหลอมโลหะเพื่อใช้ในการผลิตผงโลหะ

ในอุตสาหกรรมโลหะผงนั้น กระบวนการหลอมโลหะเป็นอีกกระบวนการหนึ่งที่ มีความสำคัญ ซึ่งในปัจจุบันการหลอมโลหะจะนิยมใช้เตาหลอมโลหะ 2 ประเภทคือ เตาครูซิเบิล (crucible furnace) และเตาอินดักชัน (induction furnace)

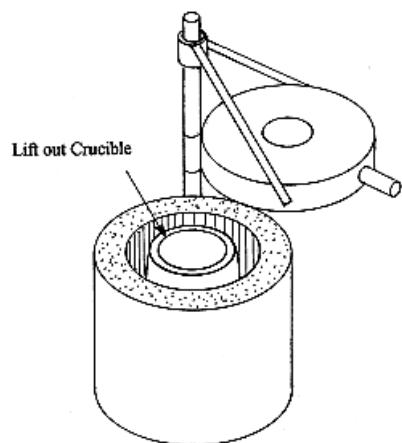
1.3.1 เตาครูซิเบิล และชนิดของเตาครูซิเบิล

เตาหลอมแบบนี้มีความต้องและความสามารถในการหลอมแต่ละครั้ง ได้ตามขนาด ของเนื้า ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้ คือ

- แบบที่ใช้ตักนำโลหะออก (bail - out) เตาชนิดนี้หมายความกับการหล่อโลหะที่มี จุดหลอมเหลวไม่สูงมากนัก เช่น อะลูมิเนียมพสม จะใช้เชือเพลิงเป็นน้ำมันหรือไฟฟ้า ก็ได้ ซึ่งถ้า เป็นการใช้ไฟฟ้า ก็เป็นระบบเดียวกับการใช้ไฟฟ้าในการต้มน้ำ เนื่องจากใช้เนื้าหลอมที่เป็นเหล็ก อาจจะเป็นเหล็กหนีบหรือเหล็กหล่อ ก็ได้ และเตาชนิดนี้จะติดอยู่กับที่ การเอานำโลหะออกจะใช้ วิธีการตักเอาไปเท มีความหมายเดียวกับการหล่อโลหะไม่เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติมาก นัก เนื้าที่ใช้ในการหลอมมักจะใช้วัสดุทนไฟบุภายในเนื้า

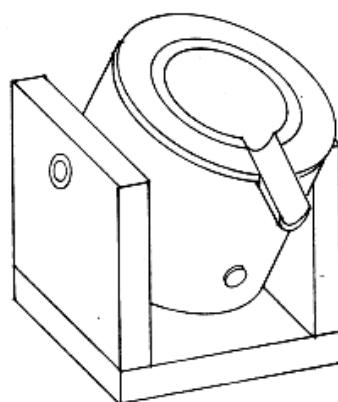
- แบบยกเนื้าออก (lift – out crucible) เตาชนิดนี้ต่างกับเตาชนิดแรก คือ เนื้าหลอม สามารถยกออกได้โดยใช้เครื่องทุนแรง ซึ่งเนื้าหลอมจะมีขนาดใหญ่หรือเล็กก็ขึ้นอยู่กับขนาดของ

เตา มีฝาด้านบนเปิดปิดได้เพื่อให้สามารถยกเบ้าออกได้ และเบ้าหลอมทำด้วยเกรท์ ใช้น้ำมัน และก๊าซเป็นเชื้อเพลิง เหมาะสมกับการหล่อห้องลูมิเนียมผสม และทองแดงผสม เนื่องจากสามารถเปลี่ยนเบ้าหลอมได้ง่าย การหลอมโลหะที่มีส่วนผสมต่างๆ กันจึงทำได้ดี โดยสับเปลี่ยนเบ้าหลอมได้ง่าย

รูปที่ 1.1 เตาแบบยกเบ้าออก (lift-out crucible furnace) (Chastain 2002)

- แบบเททั้งเบ้า (tilting crucible) เตาชนิดนี้มีการทำงานโดยเมื่อหลอมโลหะ ละลายแล้ว สามารถเหยียบโลหะออกจากเบ้าได้ เหมาะสมในการหลอมทองแดงผสม ใช้เบ้าชี้งทำด้วยเกรท์ ใช้น้ำมันและก๊าซเป็นเชื้อเพลิง โดยส่วนมากเป็นเตาขนาดที่ใช้หลอมโลหะตั้งแต่ 150 – 1,000 กิโลกรัมต่อครั้ง และเบ้าด้านบนจะโผล่พ้นผิวน้ำขึ้นมาเล็กน้อย

รูปที่ 1.2 เตาแบบเททั้งเบ้า (tilting crucible furnace) (Chastain 2002)

- แบบ immersion crucible เตาแบบนี้มีลักษณะพิเศษคือ การให้ความร้อนจากภายในเบ้า ความร้อนจะกระจายอกรอบๆ เบ้าซึ่งมีโลหะอยู่ด้านหนึ่งจะเป็นที่เติมโลหะ อีกด้านหนึ่งจะเป็นที่ตักน้ำโลหะออก ใช้น้ำมัน และก๊าซเป็นเชื้อเพลิง หมายเหตุการใช้หลอมอลูมิเนียม ใช้เบ้าหลอมที่ทำจากเหล็ก เตาชนิดนี้สามารถหลอมติดต่อกันได้ และมีข้อดีคือ ประหยัดเชื้อเพลิง และเบ้าใช้งานได้คงทน

1.3.2 เตาอินดัคชัน (Induction furnace)

ในการหลอมโลหะชนิดต่างๆ ให้มีคุณภาพดีนั้นนิยมใช้เตาอินดัคชัน เพราะสามารถหลอมโลหะได้อย่างรวดเร็ว ทำงานได้สะดวกสบาย การควบคุมน้ำโลหะ และส่วนผสมก็สามารถทำได้ง่าย ไม่สกปรกในบริเวณพื้นที่ที่ปฏิบัติงาน และมีเสียงเงียบ ซึ่งเตาอินดัคชันจะมีทั้งความถี่สูงและความถี่ต่ำ แบบที่มีความถี่ต่ำเหมาะสมและสะดวกในการทำงานมากกว่าแบบที่มีความถี่สูง เพราะสามารถเริ่มทำงานได้ถึงแม้จะมีน้ำโลหะที่แข็งตัวติดอยู่กับเบ้าก็ตาม เตาอินดัคชันเหมาะสมกับการหล่อโลหะที่มีจุดหลอมเหลวสูงๆ เบ้าที่ใช้ในการหลอมมีทั้งพลาสเตอร์ พลาสติก ไฟต์ วัสดุทุนไฟต์ต่างๆ และเบ้าทำด้วยเหล็กหล่อ เป็นต้น แต่ปัจจุบันนิยมใช้เบ้าที่ทำด้วยวัสดุทุนไฟมากกว่าเบ้าที่ทำจากเหล็กหล่อ เพราะเบ้าที่ทำจากเหล็กหล่อบางครั้งอาจทำปฏิกิริยากับน้ำโลหะทำให้มีจำนวนของชาตุкар์บอนผสมกับน้ำโลหะ จึงส่งผลทำให้คุณภาพของน้ำโลหะเปลี่ยนไป ส่วนเบ้าที่ทำด้วยเกรฟิต์จะมีข้อเสียตรงที่แตกร้าวได้ง่าย เวลาเคลื่อนย้ายจึงต้องมีความระมัดระวังเป็นอย่างมาก และในการเก็บรักษาเบ้าหลอมนั้น ควรเก็บไว้ในที่อากาศไม่ชื้น และก่อนใช้เบ้าหลอมทุกครั้งควรทำการอุ่นเบ้าให้ร้อนเพื่อทำการไล่ความชื้นก่อนที่จะทำการหลอมโลหะต่อไป

รูปที่ 1.3 เตาอินดัคชัน (Yamuna 2007)

1.4 คลื่น (Wave)

คลื่นเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดจากการรบกวนตัวกลาง พลังงานจากการรบกวนจะถูกถ่ายโอนให้กับอนุภาคตัวกลางอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดคลื่นกลและออกไป โดยอนุภาคตัวกลางไม่ได้เคลื่อนที่ไปกับคลื่น แต่มีการสั่นรอบตำแหน่งสมดุล ถ้าแอมเพลจูดของ การสั่นคงตัวอนุภาคตัวกลาง จะมีการเคลื่อนที่แบบ harmonic motion อย่างง่าย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. แบ่งตามการใช้ตัวกลางจะแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

- คลื่นกล (mechanical wave) เป็นคลื่นที่อาศัยตัวกลางในการถ่ายเทพลังงาน เช่น คลื่นผิวน้ำ คลื่นในเส้นเชือก และคลื่นเสียงฯลฯ

- คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (electromagnetic wave) เป็นคลื่นที่ไม่อาศัยตัวกลางในการถ่ายเทพลังงาน แต่อาศัยการเหนี่ยวนำของสนามแม่เหล็ก และสนามไฟฟ้า เช่น คลื่นแสง ไมโครเวฟ คลื่นวิทยุ คลื่นความร้อน ฯลฯ

2. แบ่งตามการสั่นของอนุภาคตัวกลาง หรือแหล่งกำเนิด จะแบ่งเป็น 2 ชนิดคือ

- คลื่นตามยาว หมายถึงคลื่นที่มีการสั่นของอนุภาคตัวกลางอยู่ในแนวขนานกับทิศการเคลื่อนที่ของคลื่น เช่น คลื่นเสียง คลื่นที่เกิดจากการอัดและขยายตัวในขดลวดสปริง

- คลื่นตามขวา หมายถึงคลื่นที่มีการสั่นของอนุภาคตัวกลางในแนวตั้งจากกับทิศทางการเคลื่อนที่ของคลื่น เช่น คลื่นในเส้นเชือก คลื่นน้ำ คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า

1.4.1 คลื่นกล (Mechanical wave)

คลื่นกลเป็นคลื่นที่แผ่กระจายไปโดยอาศัยตัวกลางที่ขึ้นๆ ลงๆ เช่น คลื่นเสียงซึ่งเป็นคลื่นตามยาวเคลื่อนที่ผ่านตัวกลางที่อาจเป็นของแข็ง ของเหลว และก๊าซ ช่วงคลื่นที่หูมนุษย์ปกติจะรับฟังได้จะอยู่ระหว่าง 20-20,000 Hz คลื่นตามยาวที่มีความถี่น้อยกว่านี้ เรียกว่า คลื่นใต้เสียง (infrasonic waves) และคลื่นที่มีความถี่มากกว่าช่วงนี้เรียกว่า คลื่นเหนือเสียง (ultrasonic waves) ซึ่งโดยทั่วไปอัตราเร็วของคลื่นกลในตัวกลางมีรูปแบบเป็น

$$V = \sqrt{\frac{\text{มอดูลัสความยืดหยุ่น}}{\text{ความหนาแน่น}}}$$

ในการนี้ของคลื่นตามยาวเคลื่อนที่ผ่านตัวกลางที่เป็นของเหลวหรือของแข็ง อัตราเร็วของคลื่นคือ

$$v = \sqrt{\frac{Y}{\rho}} \quad (1.1)$$

เมื่อ Y คือ บัลค์โมดูลัสของของแข็ง
 ρ คือ ความหนาแน่นของของแข็ง

คลื่นเสียงที่เคลื่อนที่ในก๊าซหรือของเหลว มีอัตราเร็วเฟสเท่ากับ

$$v = \sqrt{\frac{B}{\rho}} \quad (1.2)$$

เมื่อ B คือ บัลค์โมดูลัสของก๊าซหรือของเหลว
 ρ คือ ความหนาแน่นของก๊าซหรือของเหลว

สำหรับคลื่นเสียงที่เคลื่อนที่ในอากาศ มีอัตราเร็วเฟสเท่ากับ

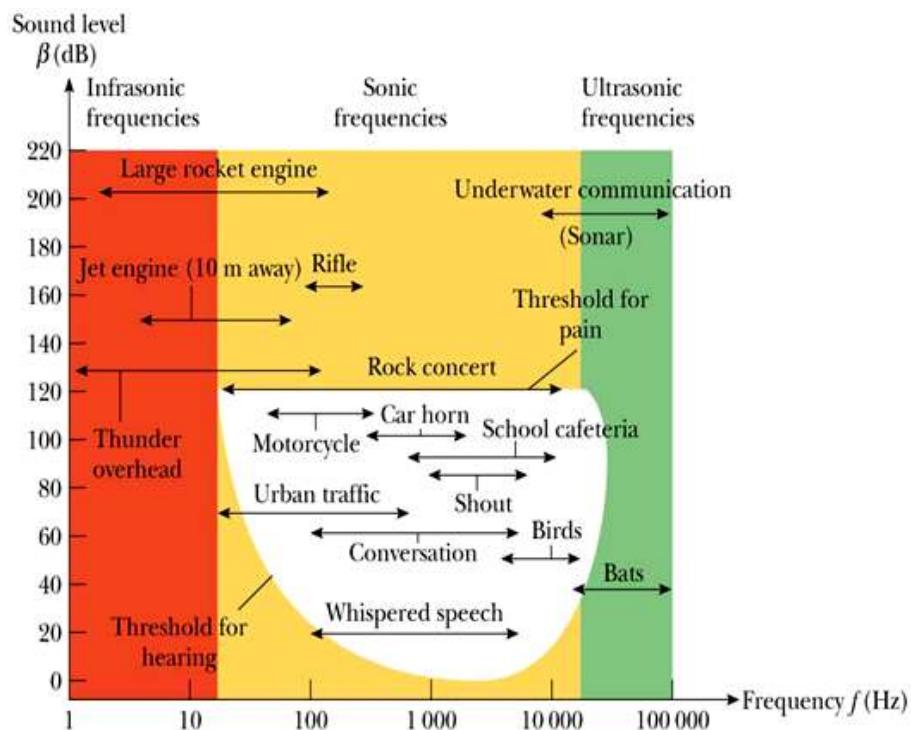
$$v(T) = 331.45 + 0.61T(C^\circ) \text{ unit } (m/s) \quad (1.3)$$

ตารางที่ 1.7 แสดงตัวอย่างอัตราเร็วของเสียงในตัวกลางต่าง ๆ ที่อุณหภูมิต่าง ๆ (Hodus 2010)

ตัวกลาง	อุณหภูมิ ($^{\circ}\text{C}$)	อัตราเร็ว (m/s)
ออกซิเจน	0	317.2
อากาศ	0	331.3
ไฮโดรเจน	0	1286
ไฮเดรียม	20	1005
น้ำ	15	1450
น้ำทะเล	20	1560
ตะกั่ว	20	2130
ทองแดง	20	3560
อลูมิเนียม	20	5100
เหล็ก	20	5130

เนื่องจากมนุษย์สามารถได้ยินเสียงที่มีความถี่ระหว่าง 20-20,000 Hertz ถ้าหากความถี่ต่ำหรือสูงกว่านี้ ก็ไม่สามารถได้ยินได้อีก ใจ oy่างไรก็ตามในช่วงความถี่ที่มนุษย์สามารถรับฟังได้ขึ้นอยู่กับความดังของเสียงด้วย เสียงจะต้องมีแอมป์ลิจูดมากพอที่จะกระตุ้นการได้ยินของหู

รูปที่ 1.4 แกน y แทนระดับความเข้มเสียง และ แกน x แทนความถี่ บริเวณสีขาวแทนบริเวณที่หูมนุษย์สามารถรับฟังได้ คลื่นเสียงที่มีความถี่ต่ำกว่า 20 Hz (infrasonic frequencies) เรียกว่า คลื่นใต้เสียง (infrasonic frequencies) คลื่นเสียงที่มีความถี่สูงกว่า 20,000 Hz (ultrasonic frequencies) เรียกว่า คลื่นเหนือเสียง (ultrasonic frequencies)

รูปที่ 1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มเสียงกับความถี่ที่ระดับต่างๆ (Hodus 2010)

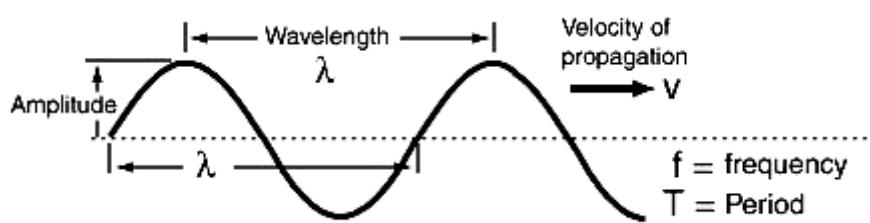
1.4.2 องค์ประกอบพื้นฐานของคลื่น

1. ความยาวคลื่น (wave length) หมายถึง ความยาวของคลื่น 1 คลื่น เป็นระยะทางที่วัดระหว่างจุดสองจุดที่สั่นที่สุดบนคลื่นที่เฟสตรงกัน ในระบบ SI มีหน่วยเป็นเมตร (m)
2. ความถี่ (frequency) หมายถึง จำนวนคลื่นที่เคลื่อนที่ผ่านจุดใด ๆ ในหนึ่งหน่วยเวลา ในระบบ SI มีหน่วยเป็น วินาที⁻¹ (s^{-1}) หรือ เฮิร์ทซ์ (Hz)
3. คาบการเคลื่อนที่ (period) หมายถึง เวลาที่คลื่น 1 คลื่น เคลื่อนที่ผ่านจุดใด ๆ ในระบบ SI มีหน่วยเป็นวินาที (s)
4. อัตราเร็วของคลื่น (speed) หมายถึง ระยะทางที่คลื่นเคลื่อนที่ได้ในหนึ่งหน่วยเวลา และเนื่องจากจะที่คลื่นเคลื่อนที่ไปด้วย อัตราเร็วค่าหนึ่ง เพศของคลื่นก็เคลื่อนที่ไปด้วย

อัตราเร็วเท่ากัน ดังนั้นในบางครั้งจึงเรียกว่า อัตราเร็วเฟส (phase speed) ของคลื่น ในระบบ SI มี หน่วยเป็นเมตรต่อวินาที (ms^{-1})

5. นุ่มเฟส (phases angle) หมายถึง มุมที่ใช้กำหนดตำแหน่งบนคลื่นขณะที่ เคลื่อนที่ โดยมีความสัมพันธ์กับการกระจายตัวของคลื่นที่ของคลื่น ในระบบ SI มีหน่วยเป็น เรเดียน (Radian; rad)

6. แอมปลิจูด (amplitude) หมายถึง การกระจายสูงสุดของการสั่นของอนุภาคจาก ระดับปกติ ค่าของแอมปลิจูดจะบอกค่าพลังงานของคลื่น โดยพลังงานจะแปรโดยตรงกับแอมปลิจูด ในระบบ SI มีหน่วยเป็นเมตร (m)

รูปที่ 1.5 องค์ประกอบพื้นฐานของคลื่น (Phumsakha 2007)

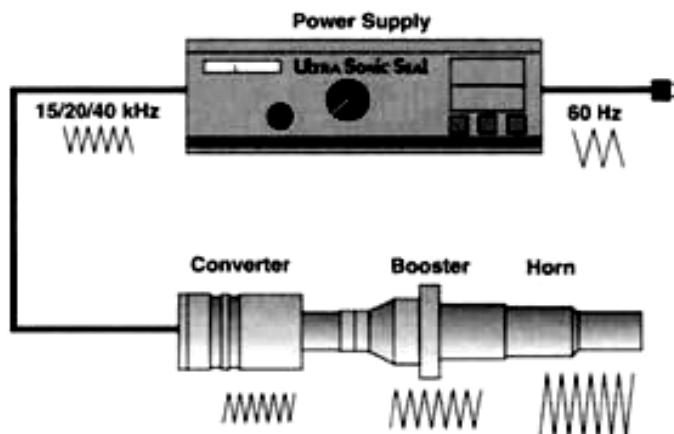
1.4.3 อัลตราโซนิก (Ultrasonic)

เครื่องอัลตราโซนิกสามารถแปลงพลังงานในรูปอื่นให้มาเป็นพลังงานทางกลโดย การสั่นไปมา ซึ่งทำให้เกิดคลื่นเสียงย่านอัลตราโซนิก กระจายไปในอากาศได้หรือแปลงพลังงาน ทางกลให้มาเป็นพลังงานในรูปอื่นได้ด้วย มีชื่อเรียกว่า อัลตราโซนิกทรานส์ดิวเซอร์ (ultrasonic transducer) ซึ่งอัลตราโซนิกทรานส์ดิวเซอร์มีหลายแบบขึ้นอยู่กับหลักการที่ใช้ แบบที่นิยมใช้กันมากได้แก่ แบบเปียโซอิเลคทริก (piezoelectric transducer) ซึ่งแปลงไปมาระหว่างพลังงานไฟฟ้า และพลังงานทางกล เครื่องอัลตราโซนิกจะประกอบด้วย 4 ส่วนหลักๆดังนี้

1. Ultrasonic power supply (generator) ทำหน้าที่ให้กำเนิดพลังงานไฟฟ้า
2. Converter (transducer) ทำหน้าที่เปลี่ยนพลังงานไฟฟ้าเป็นพลังงานกล
3. Booster (optional) ทำหน้าที่เพิ่มแอมปลิจูด หรือขยายสัญญาณของแอมปลิจูด
4. Probe (horn) ทำหน้าที่เป็นตัวกลางส่งผ่านคลื่นความถี่ไปยังองค์กร

อัลตราโซนิกเพาเวอร์ซัฟเฟลัย (ultrasonic power supply) เมื่อให้แรงดันไฟฟ้าแก่ เพิร์โซอิเล็กทริกที่อยู่ภายในคอนเวอเตอร์ (converter) จะทำให้เกิดกลไกการสั่นของแอมปลิจูด

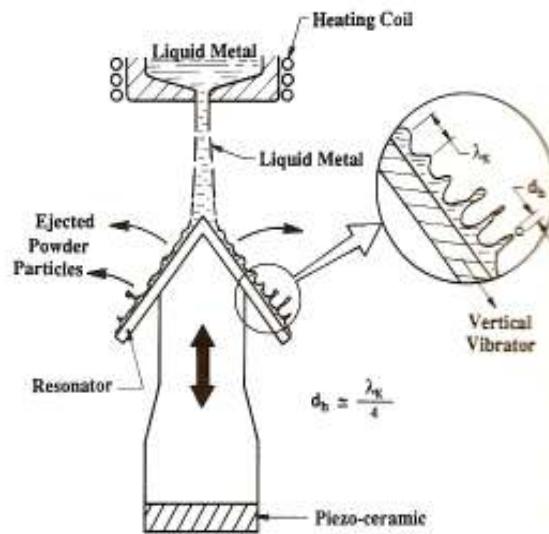
เกิดขึ้นในแนวตามยาวของคอนเวอร์เตอร์ (converter) หัวโพรบ (probe) และส่งผ่านไปยังตัวกลางที่เป็นของเหลว ซึ่งคลื่นอัลตราโซนิกจะประกอบด้วยการอัด และขยายสลับกันไป

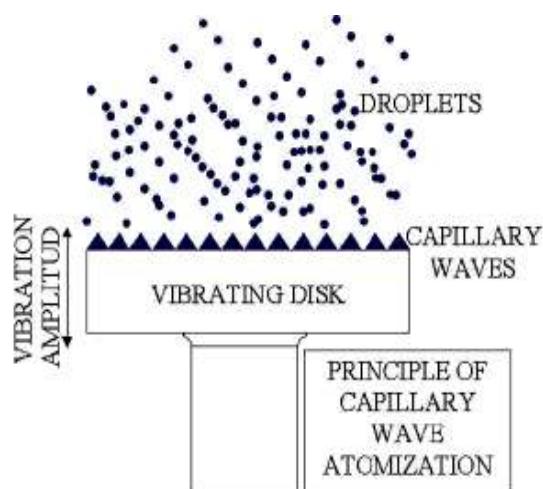
รูปที่ 1.6 ส่วนประกอบของเครื่องอัลตราโซนิก (Wayne Associates & Son Inc. 2006)

1.5 กลไกการแตกตัวของน้ำโลหะหลอมเหลวด้วยกระบวนการอัลตราโซนิกตะตอมไม่เชี้ยว

กระบวนการอัลตราโซนิกตะตอมไม่เชี้ยว เป็นเทคนิคในหนึ่งกระบวนการผลิตพงโลหะซึ่งกระบวนการอัลตราโซนิกตะตอมไม่เชี้ยวจะอาศัยการสั่นของอัลตราโซนิก (vibration) เพื่อทำให้เกิดเป็นผงโลหะขึ้นมาโดยอาศัยหลักการเกิดคลื่นเล็กๆ (capillary wave) บนพื้นผิว ซึ่งเริ่มต้นเมื่อมีขึ้นของเหลวที่เป็นฟิล์มนบางอยู่บนหัวโพรบของอัลตราโซนิก ก็จะทำให้เกิดการสั่นของของเหลวเกิดขึ้น ซึ่งการสั่นนี้จะทำให้ที่พิวของเหลวเกิดเป็นคลื่นเล็กๆขึ้นมา ซึ่งปรากฏการณ์สั่นนี้ เกิดจากการเพิ่มขึ้นของแอมป์ลิจูด (amplitude) ที่มากกว่าจุดเริ่มต้น เมื่อแอมป์ลิจูดเพิ่มมากขึ้นก็ จะทำให้คลื่นเล็กๆ (capillary wave) สูงขึ้นจนเกิดเป็นยอดคลื่นขึ้นมาซึ่งยอดคลื่นนี้จะเริ่มฟอร์มตัวเป็นหยดขึ้น และเมื่อสามารถที่จะอาชนະแรลงตึงพิวบริเวณนั้นได้ก็จะทำให้เกิดเป็นหยดเล็กๆ หลุดออกจากมาตรฐานแสดงในรูปที่ 1.7 และรูปที่ 1.8 ตามลำดับ

รูปที่ 1.7 กลไกการแตกตัวของน้ำโลหะหลอมเหลวด้วยวิธีการอัลตราโซนิกอะตอมไนเซ็น (Bose 1995)

รูปที่ 1.8 ลักษณะการฟอร์มตัวของหยดน้ำโลหะจากคลื่นขนาดเล็ก (TPS Inc. 2010)

การอะตอมไนเซอร์ด้วยวิธีการอัลตราโซนิกนั้นสามารถที่จะควบคุมขนาดของผงที่ผลิตได้ และขนาดการกระจายตัวของผงจะอยู่ในช่วงที่แคบกว่าการอะตอมไนเซอร์ด้วยเทคนิคอื่นๆ ซึ่งขนาดของผงเฉลี่ยที่ได้จากการนี้ขึ้นอยู่กับค่าตัวแปรดังต่อไปนี้

- ความถี่ที่ใช้ในกระบวนการอะตอมไนเซอร์
- อัตราการไหลของน้ำโลหะหลอมเหลว
- อุณหภูมิชุดเปลอร์สีทของน้ำโลหะหลอมเหลว

จากสมดุลความตึงผิวและความถี่ที่ทำให้เกิดการสั่นของอะตอมไนเซอร์นั้นทำให้ได้สมการสำหรับประมาณขนาดเฉลี่ยของผงโลหะ (D_p) ดังต่อไปนี้

$$D_p = 0.34 \left(\frac{8\pi\sigma}{\rho f^2} \right)^{1/3} \quad (1.4)$$

โดยที่	D_p	คือ ขนาดเฉลี่ยของผง โลหะ (μm)
	σ	คือ ความตึงผิว (N/m)
	ρ	คือ ความหนาแน่นของเหลว (kg/m^3)
	f	คือ ความถี่ (Hz)

กระบวนการอัลตราโซนิกอะตอมไนเซ็นเป็นกระบวนการผลิตที่ให้ประสิทธิภาพสูง โดยเฉพาะกับโลหะที่มีอุณหภูมิหลอมเหลวไม่สูงมากนัก เช่น กลุ่มโลหะบัดกรี (solder) ซึ่งโลหะกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยตัวหลักๆ คือ Sn-Ag-Cu เป็นต้น เนื่องจากว่า เครื่องอัลตราโซนิกจะมีข้อจำกัดเดียวกับช่วงอุณหภูมิที่ใช้งานซึ่งปกติแล้วจะใช้งานอยู่ในช่วงไม่เกิน -20°C ถึง $+60^\circ\text{C}$ เพราะถ้าเกิดว่าอุณหภูมิกินช่วงนี้ไปจะส่งผลทำให้ตัวทราบดิวเซอร์ที่อยู่ภายในเครื่องอัลตราโซนิกเสื่อมสภาพ และทำให้อายุการใช้งานสั้นลง นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดอีกอย่างหนึ่งคือ หัวไฟฟ้าของอัลตราโซนิกเมื่อใช้งานในสภาพที่น้ำโลหะมีจุดหลอมเหลวสูงหลายๆ ครั้ง จะทำให้หัวไฟฟ้าของอัลตราโซนิกเกิดการสึกหรอขึ้น จึงต้องมีการเปลี่ยนหัว ไฟฟ้าใหม่ซึ่งจะส่งผลให้มีค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนที่สูงขึ้นด้วย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กระบวนการอัลตราโซนิกอะตอมไนเซ็นเหมาะสมที่จะใช้ผลิตผงโลหะที่มีจุดหลอมเหลวต่ำมากกว่าที่น้ำเงาะ

1.6 กระบวนการคัดแยกขนาดอนุภาค (Screening process)

การวิเคราะห์ขนาดหรือคัดขนาดของอนุภาคของแข็งสามารถวิเคราะห์ด้วยการร่อน (Sieve) โดยเริ่มจากการวางตะแกรงร่อนซ้อนกันเป็นชั้นๆ โดยเรียงขนาดช่องของตะแกรงที่ใหญ่ไว้ด้านบน และขนาดลดลงจากบนลงล่างตามลำดับ ตะแกรงเหล่านี้อาจติดอยู่กับที่หรือเคลื่อนไหวได้ ช่องบนตะแกรงเกิดจากการนำลวดขนาดต่างๆ กัน มาстанเป็นช่อง และบอกความกว้างของช่องตะแกรงเป็นเมตร (mesh) ซึ่งหมายถึงจำนวนช่องของตะแกรงที่มีอยู่ในความยาว 1 นิ้ว

เช่น ตะแกรงขนาด 10 เมช (mesh) ในความกว้าง 1 นิ้ว จะมีช่องอยู่ 10 ช่อง และช่องหนึ่งจะมีความกว้าง 0.1 นิ้ว หักออกด้านหน้าเดือนผ่านศูนย์กลางของเดือนลวด ซึ่งตะแกรงมาตรฐานที่นิยมใช้ได้แก่ ตะแกรงแบบอังกฤษ (british standard) ตะแกรงแบบไทยเลอร์ (tyler standard) และตะแกรงแบบอเมริกัน (ASTM) เป็นต้น โดยในเมช (mesh) เบอร์เดียว กันของตะแกรงมาตรฐานแต่ละแบบอาจจะมีขนาดของช่อง (aperture size) ที่ต่างกันก็ได้ ตัวอย่าง เช่น ตะแกรงขนาดเมช (mesh) 100 แบบไทยเลอร์ มีขนาดช่อง 0.147 ม.ม. แบบอังกฤษ มีขนาดช่อง 0.152 ม.ม. และแบบอเมริกัน มีขนาดช่อง 0.149 ม.ม. ดังนั้น ในตะแกรงมาตรฐานทุกแบบ จะต้องแสดงรายละเอียดทั้งขนาดเมช (mesh) และขนาดช่องในแผ่นป้ายด้านข้างตะแกรง การวิเคราะห์ขนาดอนุภาคสามารถที่จะทำได้ 2 วิธี คือ การวิเคราะห์แบบแห้ง (dry) และการวิเคราะห์แบบใช้น้ำช่วย (wet) ซึ่งวิธีหลังนี้จะเดินทางไปเพื่อช่วยให้ของแข็งที่มีขนาดเล็กลอดผ่านช่องตะแกรงได้ดีกว่าแบบแห้ง ของแข็งที่มีขนาดใหญ่เกินขนาด (oversize) จะถูกกักกันตะแกรง ส่วนของแข็งที่เล็กเกินขนาด (undersize) จะลอดผ่านช่องตะแกรงไปได้ การใช้เครื่องมือช่วยให้ตะแกรงเคลื่อนไหวหรือสับ จะช่วยให้การร่อนมีประสิทธิภาพดีขึ้น นอกจากนั้นเทคนิคทางตะแกรงร่อนนี้จะมีปัจจัยหลายอย่างที่สามารถส่งผลกระทำต่อความสามารถของอนุภาคในการลอดผ่านช่องของตะแกรง เช่น การกระจายขนาดอนุภาคของผง ปริมาณของผงทัดอบบนตะแกรง สมบัติทางกายภาพของอนุภาค (พื้นผิว) กรรมวิธีการสับตะแกรง รูปร่างและสัณฐานของอนุภาค รูปทรงทางเรขาคณิตของผิวน้ำตะแกรง เป็นต้น ซึ่งขนาดมาตรฐานของตะแกรงร่อนที่นิยมใช้ในปัจจุบันนี้สามารถแบ่งได้ดังตารางที่ 1.8

ตารางที่ 1.8 แสดงขนาดมาตรฐานของตะแกรงร่อน (German 1994)

ขนาดช่องตะแกรง (mesh size)	ขนาดรูเปิด (μm) (Opening)	ขนาดช่องตะแกรง (mesh size)	ขนาดรูเปิด (μm) (Opening)
18	1000	100	150
20	850	120	125
25	710	140	106
30	600	170	90
35	500	200	75
40	425	230	63
45	355	270	53
50	300	325	45
60	250	400	38

ตารางที่ 1.8 (ต่อ)

ขนาดช่องตะแกรง (mesh size)	ขนาดรูเปิด (μm) (Opening)	ขนาดช่องตะแกรง (mesh size)	ขนาดรูเปิด (μm) (Opening)
70	212	450	32
80	180	500	25
-	-	600	20

นอกจากนั้นวัสดุคงที่ได้ภายหลังจากผ่านตะแกรงร่อน สามารถที่จะจำแนกตามมาตรฐานของขนาดอนุภาคได้ดังตารางที่ 1.9

ตารางที่ 1.9 แสดงมาตรฐานการจำแนกขนาดอนุภาคของผงโลหะ (AMTECH Inc. 2000)

Powder Type	Less than 1% larger than	At least 95% Between	5% maximum less than
Type 2	75 microns	75-45 microns	45 microns
Type 2A	53 microns	53-38 microns	38 microns
Type 3	45 microns	45-25 microns	25 microns
Type 4	38 microns	38-25 microns	25 microns
Type 5	32 microns	25-15 microns	15 microns
Type 6	25 microns	20-10 microns	10 microns

หลังจากที่ทำการร่อนคัดแยกขนาดของอนุภาค ของเข็งแต่ละขนาดที่ถูกแบ่งบันแต่ละตะแกรงจะถูกนำมาซึ่งน้ำหนักและบันทึกผลดังตัวอย่างแสดงในตารางที่ 1.10

ตารางที่ 1.10 ผลจากการวิเคราะห์ขนาดอนุภาค (Results from sieve analysis)

(1) Sieve size Range (μm)	Sieve fractions		(4) Nominal Aperture size (μm)	(5) Cumulative % undersize	(6) Cumulative % oversize
	wt ⁽²⁾ (g)	% ⁽³⁾ wt			
+ 250	0.02	0.1	250	99.9	0.1
- 250 + 180	1.32	2.9	180	97.0	3.0
- 180 + 125	4.23	9.5	125	87.0	12.5
- 180 + 90	9.44	21.2	90	66.3	33.7
- 90 + 63	13.10	29.4	63	36.9	63.1
- 63 + 45	11.56	26.0	45	10.9	89.1
- 45	4.87	10.9	-	-	-

หมายเหตุ : ความหมายของช่อง 1- 6 ในตารางมีดังต่อไปนี้

1. แสดงช่วงขนาดตะแกรงที่ใช้ เช่น - 250 + 180 ไมครอน หมายถึงช่วงที่มีขนาดเล็กกว่า 250 ไมครอน และ ใหญ่กว่า 180 ไมครอน และ - 45 ไมครอน หมายถึงช่วงที่มีขนาดเล็กกว่า 45 ไมครอน เป็นต้น

2. น้ำหนักสารในแต่ละตะแกรง เช่น 1.32 กรัมของสารที่ลอดผ่านตะแกรง 250 ไมครอน แต่คงค้างบนตะแกรง 180 ไมครอน ดังนั้น สารจึงมีขนาดอยู่ในช่วง - 250 + 180 ไมครอน

3. น้ำหนักของสารในแต่ละช่วงขนาด โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์จากน้ำหนักทั้งหมด

4. ขนาดช่อง (aperture size) ของตะแกรง

5. เปอร์เซ็นต์สะสมของสารที่ลอดผ่านตะแกรง หรือ cumulative undersize เช่น 87.5 % ของสารมีขนาดอนุภาคเล็กกว่า 125 ไมครอน ดังนั้น ขนาด 125 ไมครอน เรียกว่า 87.5 % passing size

6. เปอร์เซ็นต์สะสมของสารที่ค้าง (retained) บนตะแกรง หรือ cumulative oversize การรายงานผลจาก sieve analysis มีหลายวิธีแต่ที่ใช้มากที่สุดคือการพล็อตระหว่าง cumulative undersize (หรือ over size) กับขนาดอนุภาคหรือขนาดช่อง (aperture size) ซึ่งเรียกว่า cumulative analysis และถ้าเป็นการพล็อตระหว่างสัดส่วนน้ำหนัก (weight retained) กับขนาดอนุภาคหรือขนาดช่อง (aperture size) จะเรียกว่า differential analysis การพล็อตอาจทำในกระดาษกราฟชาร์มดา หรือกระดาษกราฟแบบ semi-log ก็สามารถทำได้

1.7 Circularity shape factors

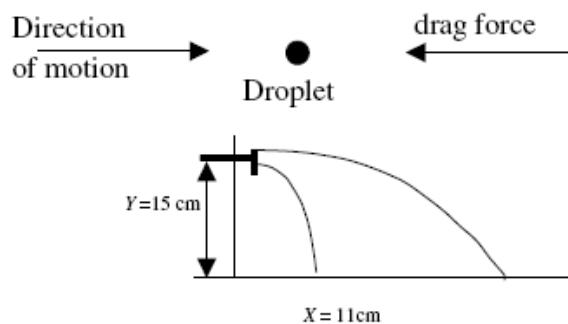
ค่า circularity shape factors เป็นค่าที่ไม่มีหน่วย ที่บ่งบอกถึงลักษณะรูปร่างของทรงกลมโดยทั่วไปจะมีค่าเท่ากับ 1 ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้จากการวัดขนาด เช่น ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง, ความยาว, พื้นที่ และเส้นรอบวง (perimeter) ของโครงสร้างต่างๆ เช่นขนาดของเกรนในโครงสร้างทางโลหะวิทยา หรือโครงสร้างของเซรามิกส์ ซึ่งสามารถที่จะคำนวณได้จากสมการต่อไปนี้ (Yule and Dunkley 1994)

$$\phi = \frac{P^2}{4\pi A} \quad (1.5)$$

เมื่อ	ϕ	คือ Circularity shape factors
A	คือ พื้นที่ (m^2)	
P	คือ เส้นรอบวง (m)	

1.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Arraru และคณะ ศึกษาถึงความเร็วของหยดของเหลวที่พุ่งออกจากหัวไประบของอัลตราโซนิก ซึ่งได้ประมาณความเร็วของหยดของเหลวที่เกิดขึ้นเมื่อเริ่มหลุดออกจากปลายไประบของอัลตราโซนิก และหยดของเหลวจะถูกต้านโดยอากาศ ซึ่งสังเกตได้จากการเคลื่อนที่แบบโปรเจคไทล์ (projectile) ดังรูปที่ 1.9

รูปที่ 1.9 การเคลื่อนที่แบบโปรเจคไทล์ของหยดของเหลวที่หลุดออกจากปลายไประบ (Arraru et al. 2006)

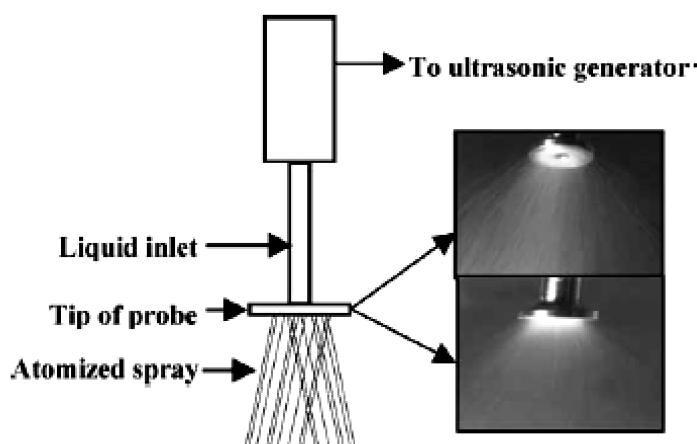
ชี้ง แรงที่พุ่งออก – แรงด้านอากาศ = net force เป็นสมการได้ดังนี้

$$0 - \frac{1}{2} \rho v^2 C_D A_p = m \left(\frac{dv}{dt} \right), \text{ เมื่อ } a = \left(\frac{dv}{dt} \right)$$

$$F = \left(-\frac{1}{2} \rho v^2 C_D A_p \right) / m \quad (1.6)$$

เมื่อ	v	คือ ความเร็วที่หดของเหลวกระเด็นออกจากป้ายโพรบ (m/s)
	C_D	คือ สัมประสิทธิ์ของแรงดึง (drag coefficient)
	A_p	คือ พื้นที่ของหดของเหลว (m^2)
	m	คือ มวลของหดของเหลว (kg)
	ρ	คือ ความหนาแน่นของหดของเหลว (kg/m^3)
	F	คือ แรงด้านอากาศ (drag force) (N/m^2)

Arraru ได้แสดงถึงลักษณะของเครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชันที่ใช้ในการทดลองดังรูปที่ 1.10 ซึ่งจะศึกษาใน 2 ช่วงความถี่ คือความถี่ขนาด 20 kHz จะใช้หัวโพรบที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1.45 เซนติเมตร และความถี่ขนาด 40 kHz จะใช้หัวโพรบที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1.5 เซนติเมตร อัตราการให้เหลวของหดเหลวที่ใช้ในการทดลองจะใช้ปั๊มเป็นตัวขับของเหลวให้เหลวผ่านท่อขนาด 2.5 มิลลิเมตร และกำลังที่ใช้ในการอะตอมไไมเซชัน 130 วัตต์

รูปที่ 1.10 เครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชัน (Arraru et al. 2006)

Barreras และคณะศึกษาการใช้คลื่นความถี่สูงในวิธีการอัลตราโซนิกตะบอมไนเชชันด้วยน้ำ ซึ่งทดลองโดยการนำน้ำไปวางไว้บนอัลตราโซนิกทรายดิวเซอร์เพียงเล็กน้อย ซึ่งทรายดิวเซอร์จะทำการแผ่นเพียโซเซรามิก (PZT) มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 20 mm และหนา 1.3 mm และความถี่เรโซนансของแผ่น PZT ได้ 1.65 MHz และแรงดันไฟฟ้าสูงสุดที่ใช้โดยไม่ทำความเสียหายแก่เซรามิก 50 โวลต์ สำหรับแรงดันไฟฟ้าที่ต่ำกว่า 15 โวลต์ ไม่ได้ศึกษาในการตะบอมไนเชอร์ และได้ศึกษาการกระจายตัวของ ขนาดของเหลวสามารถคำนวณโดย Malvern diffractometer และความเร็วของหยดของเหลวที่หลุดออกไปรัดโดยการใช้ particle image velocimetry (PIV) ซึ่งพบว่า การกระจายตัวของขนาดหยดของเหลว จะอยู่ในช่วง 3-5 ไมครอน แต่ที่แรงดันไฟฟ้าสูงๆ จะทำให้ได้การกระจายตัวของขนาดของหยดอยู่ในช่วงที่กว้างขึ้น 60 ไมครอน (Barreras *et al.* 2002)

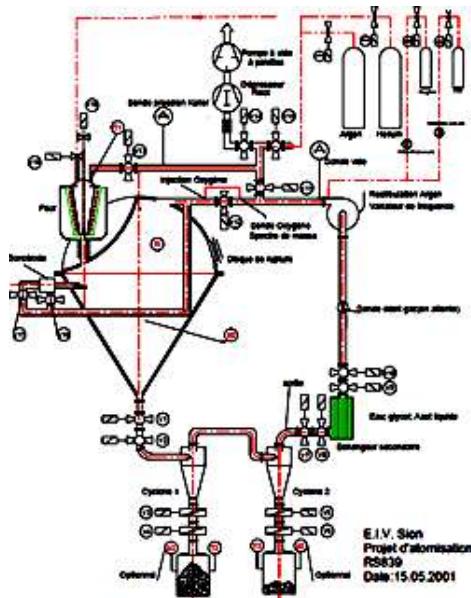
Faraday ทำการทดลองเพื่อศึกษาถึงสมบัติของคลื่นที่ผิวที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลของความถี่ ซึ่งเขาได้พบว่าการสั่นในหนึ่งรอบคลื่นบนชั้นของของเหลวบางน้ำ จะทำให้เกิดพื้นผิวที่สั่นขึ้นสองครั้งในหนึ่งรอบ (Faraday, 1831) ซึ่งผลที่เขาศึกษานี้ได้รับการยืนยันในภายหลังจากที่ได้มีการตรวจสอบ และการทดลองวิจัยอื่นๆ หลังจากนั้นในปี 1896 Rayleigh ได้อธิบายถึงขนาดของแรงดึงผิวของของเหลวที่เกิดขึ้นจากการก่อรูปคลื่นขนาดเล็กๆ บนพื้นผิวที่มีการสั่น ซึ่งเขาได้พัฒนาสมการเพื่อหาถึงความสัมพันธ์ของความยาวคลื่น ความถี่ของการสั่น และแรงดึงผิวของของเหลว ซึ่งถูกอธิบายโดย Lang (1962) ในการทำนายขนาดเหลือของหยดของเหลวที่เกิดขึ้นจากยอดคลื่นขนาดเล็ก ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของเส้นผ่าศูนย์กลางของหยดของเหลว (D_p) และความยาวคลื่น (λ) นี้จะมีค่าประมาณ $D_p = 0.34\lambda$ และในปี 1957, Sorokin ได้ตีพิมพ์งานวิจัยในรูปแบบของการเกิดคลื่นต่อเนื่อง (standing waves) บนผิวของของเหลวเมื่อแอมปลิจูดของการสั่นเพิ่มมากขึ้นกว่าค่าเริ่มต้น และเมื่อแอมปลิจูดของการสั่นเพิ่มมากขึ้นจะเกิดการฟอร์มตัวของหยดเกิดขึ้นที่ยอดคลื่นและจะระเด็นหลุดออกมานี้ ซึ่งในการศึกษานี้เขาได้ใช้ความถี่ระหว่าง 10-30 Hz หลังจากนั้นในปี 1959, Eisenmenger ได้ตรวจสอบถึงกลไกที่ทำให้เกิดคลื่นขนาดเล็กๆ (capillary waves) และเจื่อนไขของการเกิดหยด (droplets) ซึ่งเขาได้ใช้ความถี่ในช่วง 10-150 kHz จากงานของ Sorokin's และ งานของ Eisenmenger's พนวจพื้นผิวของของเหลวจะเกิดคลื่นขนาดเล็กและมีการกระเด็นออกของหยด (droplets) ซึ่งจากผลงานวิจัยของเขากล่าวว่า ค่าที่น้อยที่สุดของแอมปลิจูดที่ทำให้เกิดการสั่นจะมีความจำเป็นสำหรับการเริ่มก่อรูปของหยด สำหรับความถี่ 10-30 Hz การก่อตัวของหยดจะเริ่มเกิดขึ้นเมื่อแอมปลิจูด 7-8 เท่า และที่ความถี่ 10 kHz - 150 kHz การก่อตัวของหยดจะเริ่มเกิดขึ้นเมื่อแอมปลิจูด 4 เท่า

Caccioppoli และคณะศึกษาถึงกระบวนการผลิต浪 โลหะด้วยวิธีการอัลตราโซนิก อะตอมไนเซชัน ซึ่ง Giulio ได้อธิบายหลักการคลื่นเล็กๆ (capillary wave) ของอะตอมไนเซอร์ซึ่งเกิดจากเมื่อมีชั้นของเหลวที่เป็นฟิล์มบางอยู่บนหัวโพรงของอัลตราโซนิก ก็จะทำให้เกิดการสั่นของของเหลวเกิดขึ้น ซึ่งการสั่นนี้จะทำให้ที่ผิวของเหลวเกิดเป็นคลื่นเล็กๆขึ้นมา ซึ่งปรากฏการณ์การสั่นนี้เกิดจากการเพิ่มขึ้นของแอมป์ลิจูด (amplitude) ที่มากกว่าจุดเริ่มต้น เมื่อแอมป์ลิจูดเพิ่มมากขึ้นก็จะทำให้คลื่นเล็กๆ (capillary wave) สรุงขึ้นจนเกิดเป็นยอดคลื่นขึ้นมาซึ่งยอดคลื่นนี้จะเริ่มฟอร์มตัวเป็นหยดขึ้น และเมื่อสามารถที่จะอาจน้ำแรงดึงผิวบริเวณนั้นได้ก็จะทำให้เกิดเป็นหยดเล็กๆหลุดออกจาก ซึ่งมีสมการที่ใช้อธิบายขนาดของหยดที่เกิดขึ้นจากการเกิดคลื่นเล็กๆ ดังนี้

$$D = k\lambda = k \left(8\pi\sigma / \rho_l f^2 \right)^{1/3} \quad (1.7)$$

เมื่อ	D	คือ ขนาดของหยด (μm)
	λ	คือ ความยาวคลื่น (m)
	σ	คือ แรงตึงผิวของ โลหะเหลว (N/m)
	ρ	คือ ความหนาแน่นของของเหลว (kg/m^3)
	f	คือ ความถี่ของการสั่น (Hz)
	k	ค่าที่ได้จากการทดลองของแต่ละของเหลวและแต่ละช่วงความถี่

เครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไนเซอร์ที่ Caccioppoli และคณะได้พัฒนาขึ้นจะมีลักษณะดังรูปที่ 1.11 ซึ่งจะประกอบไปด้วยอุปกรณ์อัลตราโซนิกที่มีทرانเซอร์อยู่ภายนอกถังอะตอมไนเซอร์ เนื่องจากจุดหลอมเหลวของวัสดุที่ใช้ในการอะตอมไนเซอร์จะเกินข้อจำกัดของเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการนี้ และจะใช้เตาอินดักชัน (induction furnace) เป็นเตาหลอมโลหะซึ่งจะถูกติดตั้งอยู่ด้านบนของถังอะตอมไนเซอร์ นอกจากนั้นภายในถังอะตอมไนเซอร์จะเป็นบรรยากาศศอาร์กอนหรือไฮเดรียม จึงทำให้หยดน้ำโลหะมีอัตราการเย็นตัวอย่างรวดเร็ว

รูปที่ 1.11 ลักษณะเครื่องอัลตราโซนิกอะตอม ไมเซชันที่ Caccioppoli และคณะได้พัฒนาขึ้น
(Caccioppoli et al. 2002)

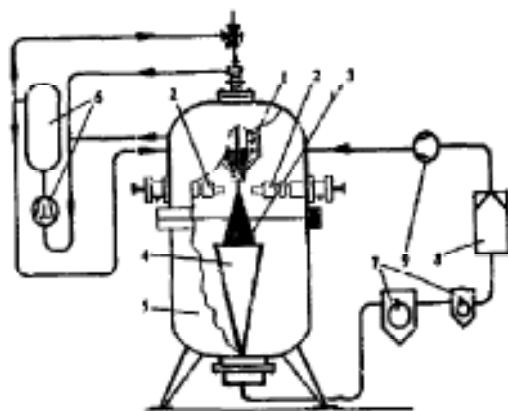
ผลที่ได้จากการอะตอม ไมเซอร์ของแมกนีเซียมอัลลอยด์ AZ63 (magnesium alloy) ได้ผงที่กลม (spherical) ขนาดอนุภาคที่ได้ต่ำกว่า 1 ไมครอนทำภายในไดบ์เบอร์ยาการอาเร็กอน (Ar), อุณหภูมิชูปเปอร์ฮีท 150 °C และใช้ตัวสั่นสะเทือน (resonator) ทำจากไทเทเนียมอัลลอยด์ (Ti-6Al-4V)

Jungmyoung และคณะศึกษาการเกิดคลื่นอะคูสติกบนผิว (SAW) ของการอะตอม ไมเซอร์ที่ความถี่ในช่วง 50 MHz ถึง 95 MHz ปรากฏว่าทำให้ได้เส้นผ่าศูนย์กลางเคลือบของหยด (droplets) ที่ได้จากการอะตอม ไมเซชันประมาณ 5.7 ไมครอนที่ความถี่ 50 MHz, 4.4 ไมครอนที่ความถี่ 75 MHz และ 2.7 ไมครอนที่ความถี่ 95 MHz ตามลำดับ ซึ่งขนาดของหยดจะมีความสัมพันธ์กับความถี่ที่ใช้ในการกระบวนการอะตอม ไมเซอร์ ซึ่งเป็นไปตามสมการของ Lang's ตามสมการที่ 1.8 ดังนี้ (Jungmyoung et al. 2008)

$$D_p = 0.34 \left(\frac{8\pi\sigma}{\rho f^2} \right)^{1/3} \quad (1.8)$$

Bauckhage และคณะศึกษาระบวนการทำให้เกิดผงโดยการใช้คลื่นที่ต่อเนื่องของอัลตราโซนิกอะตอม ไมเซชัน ซึ่งการทดลองจะใช้โซโนโตรด (sonotrodes) 2 ตัว ขนาด 20 kHz

และใช้ของเหลวที่หนืดมากๆ หรือของเหลวที่มีค่าความตึงผิวสูงๆ ซึ่งการทดลองจะทำให้เกิดเป็นหยดเล็กๆนั้น และเมื่อยืนตัวลงจะกลายเป็นพงที่มีลักษณะกลม ซึ่งเทคนิคชนิดใหม่นี้เป็นส่วนสำคัญสำหรับที่จะนำไปประยุกต์ใช้กับการอะตอมไมเซชันของของเหลวหนืดหรือโลหะหลอมเหลว และจะมีอัตราการแข็งตัวอย่างรวดเร็วสำหรับพงโลหะ (ขนาดอนุภาคของดีบุกที่ได้จากเทคนิคนี้โดยเฉลี่ยน้อยกว่า 10 ไมครอน)

รูปที่ 1.12 แบบร่างของเครื่อง ultrasonic standing wave atomization (USWA) (Bauckhage et al. 1996)

จากรูปที่ 1.12 เครื่อง USWA จะประกอบไปด้วย 1) เบ้าหลอม (crucible), 2) โซโนโตรด (sonotrodes), 3) สเปรย์โคน (spray cone), 4) อุปกรณ์ดูด (suction device), 5) ตัวรับ (recipient), 6) สถานีจ่ายแก๊ส (gas filling station), 7) ไซโคลนและเครื่องคัดขนาด (cyclones, sieve), 8) ตัวกรอง (filter) และ 9) เครื่อง compressor

Lozano และคณะศึกษาลิงวิธีการกระตุ้นเพื่อให้เกิดการสั่นของอัลตราโซนิกอะตอมไมเซชันด้วยความถี่สูง พบว่า วิธีการอัลตราโซนิกอะตอมไมเซชันเป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการทำให้เกิดเป็นละอองที่มีขนาดเล็กมากๆ จากผลการทดลองพบว่าการกระจายตัวของขนาดหยดของเหลว อยู่ในช่วงที่แคนมากๆ และเป็นส่วนสำคัญสำหรับกำลังดึงลีบของขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ซึ่งค่าเหล่านี้จะถูกควบคุมโดยการกระตุ้นด้วยความถี่ โดยทั่วไปหยดของเหลวที่ต้องการจะอยู่ในระดับไมครอน เมื่อใช้ค่าความถี่อยู่ในระดับเมกะاهر์ต (MHz) และ แรงดันไฟฟ้าประมาณ 30 โวลต์ ซึ่งเมื่อแปลงไปเป็นกำลังที่ใช้ประมาณ 10 วัตต์ (Lozano et al. 2003)

Kurosawa และศึกษาลักษณะการอะตอมไมเซชันของของเหลวโดยการใช้คลื่นเสียงพบว่าวิธีการนี้เหมาะสมสมกับการผลิตพงที่มีขนาดเล็กมากๆ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้จะเป็นแผ่นพิษโซ

อิเล็กตริก (LiNbO_3) ขนาด $4 \times 8 \times 0.6 \text{ mm}^3$ โดยใช้ความถี่สูงที่ 48 MHz เพื่อทำให้เกิดการสั่นโดยการใช้ทรายดิวเซอร์เป็นตัวที่ทำให้เกิดการสั่น ซึ่งจะทำให้ได้อุปกรณ์ของเหลวที่มีขนาดเล็กมากๆ โดยมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโดยเฉลี่ยประมาณ $5 \text{ } \mu\text{m}$ ในครอง และอัตราการอะตอมไม่ใช้ชั้น $170 \text{ } \mu\text{m}$ ไมโครลิตเตอร์ต่อนาที ที่กำลัง $2.3 \text{ } \text{Watt}$ และนอกจากนี้ยังได้ศึกษาผลลัพธ์ที่ต้องใช้ในการอะตอมไม่ใช้ชั้นเพื่อนำไปสู่การคำนวณหาสัมประสิทธิ์ของการอะตอมไม่ใช้ชั้น ดังสมการต่อไปนี้

$$W = \sigma N \times 4\pi r^2 = \frac{\sigma\nu}{\frac{4}{3}\pi r^3} \times 4\pi r^2 = \frac{3\sigma\nu}{r} \quad (1.9)$$

เมื่อ	W	คือ พลังงาน (J)
	V	คือ ปริมาตรของของเหลวที่ใช้ในการอะตอมไม่ใช้ชั้น (m^3/kg)
	r	คือ รัศมีของหยดน้ำโลหะ (μm)
	N	คือ จำนวนหยดน้ำโลหะ (droplet/sec)
	σ	คือ ความตึงผิวของเหลว (N/m)

จากการทดลองพบว่าที่ความถี่ 9.6 MHz และปริมาณของการอะตอมไม่ใช้ชั้น $0.58 \text{ } \mu\text{lilitr}$ ต่อนาที ที่กำลัง $9.3 \text{ } \text{Watt}$ และค่าแรงตึงผิวของน้ำเท่ากับ $7.3 \times 10^{-2} \text{ J/m}^2$ และขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโดยเฉลี่ย $10.6 \text{ } \mu\text{m}$ ในครอง จะทำให้ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของการอะตอมไม่ใช้ชั้นประมาณ 0.0043 \% (Kurosawa et al. 1997)

Rajan และคณะศึกษาสมมติฐานความสัมพันธ์ของขนาดหยดน้ำโลหะในกระบวนการอัตตราโซนิกอะตอมไม่ใช้ชั้น ซึ่งได้รวมรวมสมการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการทำนายเพื่อหาความสัมพันธ์ของขนาดของหยดน้ำโลหะที่เกิดขึ้น ซึ่งการทำนายขนาดของหยดน้ำโลหะโดยเฉลี่ยสามารถประมาณได้จากสมการของ Lang ดังนี้ (Rajan et al. 2001)

$$D_p = 0.34 \left(\frac{8\pi\sigma}{\rho f^2} \right)^{1/3} \quad (1.10)$$

ในกรณีที่อัตราการไอลสูงๆ สามารถเขียนสมการใหม่ได้ว่า

$$D_p = 31.7 \left(\frac{\sigma}{\rho} \right)^{0.354} \eta^{0.303} Q^{0.139} \quad (1.11)$$

เมื่อ	η	คือ ความหนืดของของเหลว ($\text{kg}/\text{m.s}$)
	Q	คือ อัตราการไอล (m^3/s)

ซึ่งอัตราการไอลสามารถคำนวณได้จาก $Q = \frac{\sigma}{f\rho}$ และจากการที่ Rajan ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่มีผลต่อขนาดเฉลี่ยของหยดน้ำโลหะ พบว่า นอกจากความหนาแน่น ความตึงผิวของน้ำโลหะ และความถี่ (Lang's, 1962) ที่ส่งผลต่อขนาดเฉลี่ยของหยดน้ำโลหะแล้ว ยังพบว่า มีปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องคือ อัตราการไอลของน้ำโลหะ ความหนืดของน้ำโลหะ และการสั่นของแม่เหล็กไฟฟ้า ดังสมการที่ 1.12

$$D_p = \left(\frac{\pi\sigma}{\rho f^2} \right)^{0.33} \left[1 + A (We)^{0.22} (Oh)^{0.166} (I_N)^{-0.0277} \right] \quad (1.12)$$

เมื่อ We คือ Weber number สามารถคำนวณได้จาก $We = \frac{fQ\rho}{\sigma}$

Oh คือ Ohnesorge number or Viscous number สามารถคำนวณ

$$\text{ได้จาก } Oh = \frac{\eta}{fA_m^2\rho}$$

I_N คือ Intensity number สามารถคำนวณได้จาก $I_N = \frac{f^2 A_m^4}{\zeta Q}$

ซึ่งพบว่า เมื่ออัตราการไอลของน้ำโลหะ และความหนืดเพิ่มขึ้น จะส่งผลทำให้ขนาดเฉลี่ยของหยดน้ำโลหะเพิ่มขึ้น แต่ในทางกลับกัน เมื่อแม่เหล็กไฟฟ้า ขนาดเฉลี่ยของหยดน้ำโลหะจะลดลง ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กันดังนี้

$$D_p \sim Q^{0.248}$$

$$D_p \sim \eta^{0.166}$$

$$D_p \sim A_m^{-0.0277}$$

นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีที่ใช้ในการอธิบายเพื่อใช้หาความสัมพันธ์ของขนาดหยดน้ำโลหะ ซึ่ง Pohlman และ Heisler ได้เสนอแนวคิดเรื่องการก่อรูปของหยดน้ำโลหะ ซึ่งจะใช้การสั่นของอัคตราโซนิก และคำนวณหาแม่เหล็กไฟฟ้า ที่ทำให้เกิดการสั่นได้จากสมการต่อไปนี้

$$Am_{crit} = \left(\frac{2\eta}{\rho} \right) \left(\frac{\rho}{\pi\sigma f} \right)^{1/3} \quad (1.13)$$

จากสมการที่ 1.13 แม่เหล็กไฟฟ้าเริ่มต้นสำหรับอะลูминีียมหลอมเหลวประมาณ 40 μm และเมื่อได้แม่เหล็กไฟฟ้าเริ่มต้นจึงสามารถหาค่าการกระจายตัวของกำลังต่อหน่วยน้ำหนัก (*power*

dissipated per unit mass, P_m) ซึ่งนิยามโดย Davies เพื่อที่จะนำไปคำนวณของหยดโลหะที่โตที่สุดที่สามารถเป็นไปได้

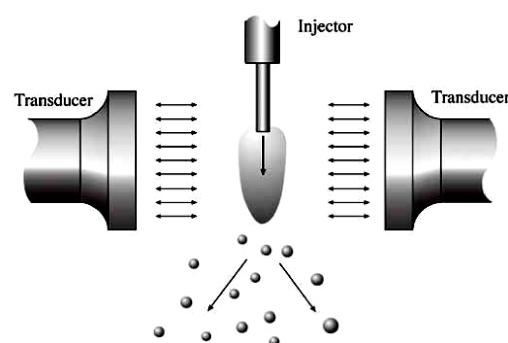
$$P_m = \frac{1}{2} V A m_{crit} (2\pi f)^2 \quad (1.14)$$

ดังนั้นขนาดหยดน้ำโลหะที่โตที่สุดที่มีความเป็นไปได้สามารถคำนวณได้จากการต่อไปนี้

$$D_{max} = k \left(\sigma + \frac{\mu v}{4} \right)^{0.6} \rho^{-0.6} P_m^{-0.4} \quad (1.15)$$

เมื่อ	k	คือ ค่าคงที่ของ Davies
	μ	ค่าความหนืดของน้ำมัน (N/m)
	V	ค่าความเร็วเฉลี่ยของน้ำโลหะ (m/s)

Reipschlager และคณะศึกษากระบวนการระเหยatomization ไม่ใช้ชั้นแบบ ultrasonic standing wave atomization (USWA) ซึ่งในการทดลองจะทราบดิจิตร์ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 35 มิลลิเมตร จำนวน 2 ตัว เป็นตัวให้กำเนิดความถี่ขนาด 20 kHz ระยะห่างระหว่างทราบดิจิตร์ประมาณ 22.5 มิลลิเมตร ซึ่งจะวัดจากขอบของแผ่นทราบดิจิตร์ หลังจากนั้นจะทำการฉีดสารพากเพียร์ด้วยอัตรา 100 g/min ผ่านช่องของทราบดิจิตร์ที่เกิดการสั่นคลื่น (resonance) จะทำให้ได้เป็นพงขนาดเล็กออกมานอกปุ่มปั๊มที่ใช้ในการทดลองเกิน 60 ไมครอน และขนาดอนุภาคที่ได้จะมีขนาดเล็กประมาณ 5-50 ไมครอน

รูปที่ 1.13 กระบวนการ ultrasonic standing wave atomization (Reipschlager et al. 2002)

Tsai และคณะศึกษากระบวนการอัลตราโซนิกตะตอมไไมเซชันโดยใช้หัวฉีด (nozzle) ที่มีปลายแหลมที่ทำจากซิลิโคน (silicon) ซึ่งการทำให้เกิดการกระจายตัวของหยดของเหลวในวิธีอัลตราโซนิกตะตอมไไมเซชันโดยใช้ระบบ Microelectromechanical เป็นหลัก และขนาดของหัวฉีด (nozzle) $3.66 \times 0.38 \times 0.11 \text{ cm}^3$ และมีช่องทางเดินน้ำหนาด $200 \text{ } \mu\text{m}$ ก่อน $\times 200 \text{ } \mu\text{m}$ ไไมครอน ของเหลวที่เป็นฟิล์มบางจะเกิดบนปลายของหัวฉีดที่มีการสั่นด้วยความถี่เรโซแนนซ์ 486.5 kHz ผลที่เกิดขึ้นคือจะเกิดการก่อรูปของคลื่นเล็กๆ บนผิวของฟิล์มบาง ซึ่งเมื่อการสั่นของแอมปลิจูดเพิ่มมากขึ้นจะทำให้เป็นหยดละอองหลุดออกจาก ซึ่งวัดเส้นผ่านศูนย์ของหยดของเหลวได้ $7.0 \text{ } \mu\text{m}$ (Tsai et al. 2006)

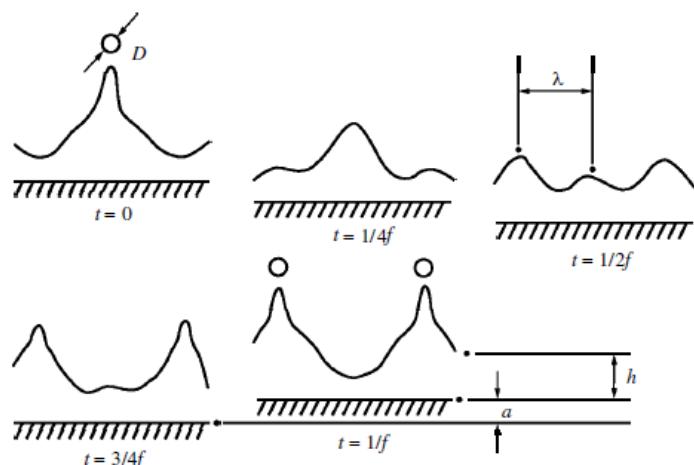
Shcikhaliev และคณะศึกษาการผลิตผงโลหะโดยวิธีอัลตราโซนิกตะตอมไไมเซชันพบว่าการผลิตด้วยเทคนิคนี้ ทำให้ได้ผงที่มีคุณภาพสูง สำหรับโลหะบัดกรี (solder) และ คริมลวด เชื่อมโลหะบัดกรี (soldering paste) และ ได้มีการนำวิธีการอัลตราโซนิกตะตอมไไมเซชันมาใช้อย่างกว้างขวางในอุตสาหกรรม ซึ่งวิธีการตะตอมไไมเซชันด้วยน้ำ และพลาสติกอินทรีย์ (organic) หรือ สารอนินทรีย์ (inorganic) บางชนิดจะใช้คลื่นอัลตราโซนิก แต่อย่างไรก็ตามความรู้เกี่ยวกับอัลตราโซนิกตะตอมไไมเซชันของโลหะเหลว ยังคงมีน้อยมากๆ และคุณสมบัติต่างๆ ทั้งทางด้านกายภาพ และทางเคมี สมบัติเหล่านี้จะมีผลต่อการก่อรูปของ ขนาดหยด (droplets) และรูปร่างของผงที่ได้ เช่น ค่าความหนาแน่น (density) ความตึงผิว (surface tension) เป็นต้น (Shcikhaliev et al. 1984)

Sindayihebura และคณะศึกษาการเกิดฟิล์มบางของของเหลวในกระบวนการอัลตราอัลตราโซนิกตะตอมไไมเซชัน ขั้นของเหลวที่เป็นฟิล์มบางนี้จะเกิดเป็นคลื่นที่ผิวขึ้น และก่อรูป เป็นหยดของเหลว ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเฉลี่ยของหยดของเหลว และ ความยาวคลื่น (wavelength) ที่ทำให้เกิดคลื่นที่ผิวขึ้นวัดโดยการใช้ของเหลวที่แตกต่างกัน ซึ่งสมบัติ ของของเหลวทั้งสองชนิดจะมีผลต่อ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเฉลี่ยของหยดของเหลว และความเร็ว ของหยดของเหลว นอกจากนี้ยังได้ศึกษาการกระจายตัวของขนาดหยดของเหลว ซึ่งพบว่าช่วงของ การกระจายตัวจะแคบ (ที่ความถี่ 50 kHz) และด้วยขนาดของหยดที่ได้จะมีขนาดที่ใกล้เคียงกัน และ ยังได้ศึกษาถึงตัวแปรต่างๆ ที่มีผลต่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของหยดที่ได้ดังนี้ (Sindayihebura et al. 2009)

- ความถี่ (effect of working frequency) พบร่วมกับความถี่สูงขึ้น (kHz) จะทำให้ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเฉลี่ยของหยดมีขนาดเล็กลงตามค่าความถี่ที่เพิ่มขึ้น
- อัตราการไหล (effect of the liquid flow rate) พบร่วมกับอัตราการไหลสูงขึ้น (l/h) จะทำให้ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเฉลี่ยของหยดมีขนาดที่ใหญ่ขึ้น

– คุณสมบัติของเหลว (effect of the liquid properties) ซึ่งจากการทดลองได้ศึกษาค่าความหนืดของเหลว (viscosity) และค่าความตึงผิว (surface tension) ซึ่งทั้งสองค่านี้จะมีความสัมพันธ์กัน เมื่อของเหลวที่มีความหนืดสูงจะทำให้ค่าความตึงผิวสูงด้วย ซึ่งจากการทดลองของ Sindayihebura พบร่วมกับความหนืดและความตึงผิวของเหลวสูงขึ้นจะทำให้ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเฉลี่ยของหยดสูงขึ้นตามลำดับ

Yule และคณะศึกษาการเกิดรูปของหยด (droplets) ที่เกิดจากคลื่นเล็กๆ (capillary wave) บนผิวที่เกิดการสั่นสะเทือน (รูปที่ 1.14) พบร่วมกับความตึงผิวที่สั่นสะเทือนของฟิล์มของเหลว โดยการใช้อัลตราโซนิกจะลดเวลาการเกิดหยดลงได้มาก สำหรับประยุกต์ใช้งานในกระบวนการทางโลหะพง (metal powder) ซึ่งขนาดเฉลี่ยของหยดที่เกิดขึ้นบนผิวน้ำจะลดลง สามารถคำนวณได้จากสมการของ Lang ดังนี้

รูปที่ 1.14 ลักษณะการเกิดหยดของเหลว (droplets) จากยอดคลื่นบนผิวน้ำที่มีการสั่นสะเทือน (Yule et al. 2000)

$$D_{32} \approx 0.34\lambda \quad (1.16)$$

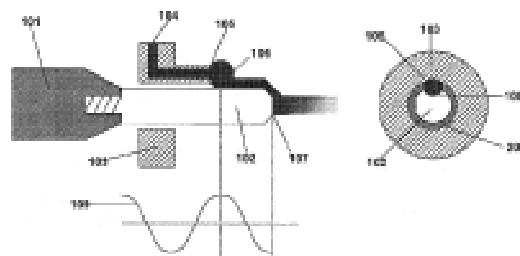
เมื่อ D_{32} คือ Sauter mean diameter ซึ่ง $\lambda = (8\pi\sigma / \rho_l f^2)^{1/3}$

จากการทดลองพบว่าที่ความถี่ 39.5 MHz ในการผลิตผงโลหะบัดกรี (solder) ด้วยวิธีการอัลตราโซนิกจะลดเวลาการเพิ่มขึ้นของอัตราการไหลจะไปทำให้เส้นผ่าศูนย์กลางเพิ่มขึ้นจาก 50 ไมครอน เป็น 60 ไมครอน ซึ่งจะสอดคล้องกับช่วงของการกระจายตัวของอนุภาคที่กว้างขึ้น

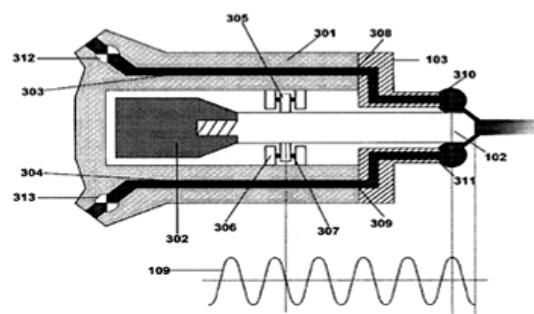
จากการศึกษาถึงงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอัลตราโซนิกตะปอมไม่ เช่น ซึ่งเป็นการศึกษาถึงปรากฏการณ์การเกิดคลื่นที่ผิวและก่อรูปขึ้นเป็นหยดของเหลวขึ้น และ ศึกษาถึงอิทธิพลต่างๆที่ส่งผลต่องานดของหยดของเหลว พบว่าตัวแปรที่มีผลต่องานดเนื่องของ หยดของเหลวจะขึ้นอยู่กับความถี่ที่ใช้ในการตะปอมไม่ เช่น ค่าความหนืดและแรงตึงผิวของ ของเหลว ซึ่งมีความสอดคล้องสมการเบี้ยงต้นที่เสนอโดย Lang ในปีพ.ศ. 1962 และมีตัวแปรที่ สำคัญอีกคือ อัตราการไหลของของเหลวที่จะส่งผลต่องานดของหยดของเหลว ซึ่งจากการวิจัยที่ กล่าวมาเบี้ยงต้น สามารถนำตัวแปรต่างๆมาใช้ในการผลิต peng โลหะบัดกรีไว้สารตะกั่วโดย กระบวนการนี้ได้

1.9 การสืบค้นฐานข้อมูลสิทธิบัตร

Babaev และคณะจดสิทธิบัตรวิธีการตะปอมไม่ เช่น ด้วยอัลตราโซนิกและ กระบวนการไหลแยก หลักการทำงานของเครื่องตะปอมไม่ เชอร์คือ จะป้อนน้ำโลหะผ่านหัวของอัล ตราโซนิกทราบดิวเซอร์ ที่มีช่องทางเดินน้ำโลหะดังรูปที่ 1.15 และ 1.16 ตามลำดับ

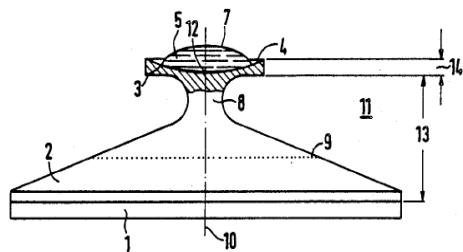
รูปที่ 1.15 เครื่องอัลตราโซนิกตะปอมไม่ เช่น, สิทธิบัตร U.S.Pat.20080093473A1 (Babaev et al. 2008)

รูปที่ 1.16 เครื่องอัลตราโซนิกตะปอมไม่ เช่น ที่มีทางเดินน้ำโลหะสองช่องทางภายในรูของอัลตรา โซนิกทราบดิวเซอร์, สิทธิบัตร U.S.Pat.20080093473A1 (Babaev et al. 2008)

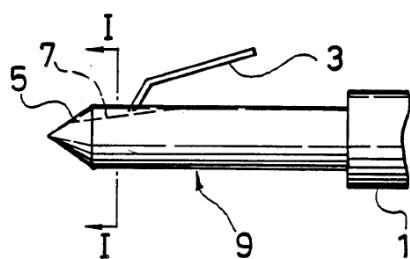
รูปที่ 1.16 นำโลหะจะถูกส่งไปยังปลายหัวของอัลตราโซนิกทราบดิวเซอร์ จากนั้นจะได้รับพลังงานในการกระตุ้นในรูปของคลื่นความถี่แล้วแตกตัวเป็นหยดน้ำเดือดซึ่งกระบวนการอะตอมไนเซ็นด์วายกระบวนการนี้จะไม่ขึ้นกับความดันของสิ่งแวดล้อม ทำให้สามารถสร้างสเปรย์ออกมายได้เมื่อความดันของสิ่งแวดล้อมภายนอกจะเปลี่ยนแปลงไปก็ตามเนื่องจากที่รูดังกล่าวสามารถจ่ายนำโลหะไปที่หัวอัลตราโซนิกทราบดิวเซอร์ได้สองช่องทาง ทำให้สามารถผลิตสเปรย์ผสมของสารสองชนิดได้ หรือสามารถแยกของเหลวออกจากกันของแข็งและของเหลวคัวยกันได้

Drews และคณะจดสิทธิบัตรการทำให้เกิดการสั่นของอัลตราโซนิก (MHz) สำหรับการทำอะตอมไนเซอร์ของของเหลวดังแสดงในรูปที่ 1.17 โดยมีแผ่นเพียโซเชรามิก (piezoceramic) หมายเลข 1 เป็นตัวที่ทำให้เกิดการสั่น และหมายเลข 9 จะเป็นรายของอะตอมไนเซอร์ซึ่งจะมีของเหลวอยู่บนรายหมายเลข 5 ซึ่งปริมาตรของของเหลวในการอะตอมไนเซอร์ด้วยวิธีนี้จะน้อยกว่าหรือเท่ากับ $15 \mu\text{l}$ ($V \leq 15 \mu\text{l}$) ในช่วงของความถี่ที่มากกว่าหรือเท่ากับ 1 MHz และน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 MHz ($1 \text{ MHz} \leq f \leq 5 \text{ MHz}$) และกำลังไฟฟ้าที่ใช้จะน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 W ($P \leq 30 \text{ W}$) ซึ่งจะทำให้ได้ขนาดหยดน้ำน้อยกว่า $40 \text{ } \mu\text{m}$ ครอน

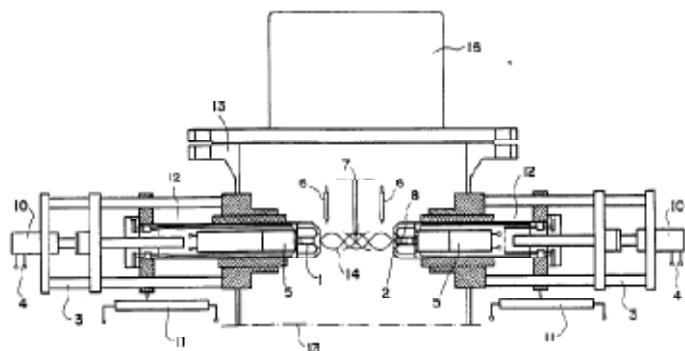
รูปที่ 1.17 อัลตราโซนิกอะตอมไนเซ็นด์สำหรับของเหลว สิทธิบัตร U.S.Pat.4912357 (Drews et al. 1990)

Kurokawa และคณะจดสิทธิบัตรการออกแบบหัวโพรนที่มีลักษณะปลายแหลม (horn) ที่ทำให้เกิดการสั่นจากอัลตราโซนิก สำหรับการทำอะตอมไนเซอร์ของของเหลวดังรูปที่ 1.18 ซึ่งขนาดของละอองที่แพร์ออกมาจะขึ้นอยู่กับการออกแบบช่องว่างของหัวโพรน ซึ่งหัวโพรนของอัลตราโซนิกที่เกิดการสั่นนี้จะต่ออยู่กับทราบดิวเซอร์ (electroacoustic transducer) หมายเลข 1 และหมายเลข 3 จะเป็นท่อที่ต่อเพื่อป้อนให้ของเหลวไหลเข้าไปยังหัวโพรนที่มีลักษณะปลายแหลม (horn)

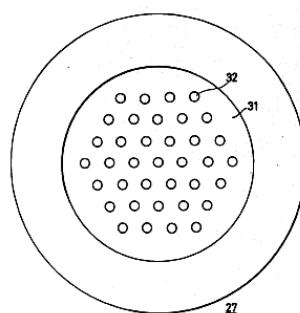
รูปที่ 1.18 ลักษณะหัวโพรงที่มีปลายแหลม (horn) ของอัลตราโซนิก, สิทธิบัตร U.S.Pat.4844343 (Kurokawa et al. 1990)

Lierke และคณะจดสิทธิบัตรอะตอมไไมเซชันที่มีลักษณะดังรูปที่ 1.19 โดยการใช้คลื่นอัลตราโซนิกที่สร้างจากหัวอัลตราโซนิกทราบสมิตเตอร์สองหัวซึ่งมีความถี่ที่เท่ากันทำให้เกิดการกำจัดระหว่างคลื่นจากแหล่งกำเนิดทั้งสอง โดยแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของตัวกลาง หรือมีการเปลี่ยนแปลงของค่าตัวแปรอื่นๆ ของกระบวนการ ก็จะไม่ส่งผลกระทบใดๆต่อคลื่นความถี่สูง และมีอุปกรณ์เสริมที่ช่วยสร้างสนามคลื่นคือหัวจ่ายก้าชตัวกลาง การป้อนน้ำโลหะจะป้อนจากทางด้านบนของสนามคลื่นความถี่สูง

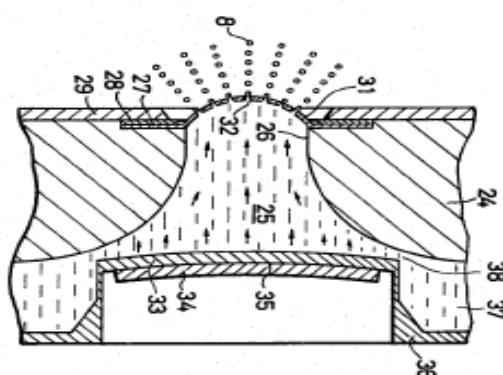

รูปที่ 1.19 การอะตอมไไมเซชันด้วยคลื่นอัลตราโซนิก ของสิทธิบัตร U.S.Pat.4981425 (Lierke et al. 1990)

Maehara และคณะจดสิทธิบัตรการอะตอมไไมเซอร์ของเหลวโดยใช้การสั่น ซึ่งอะตอมไไมเซอร์จะประกอบไปด้วยหัวฉีดที่มีรูเปิดหลายๆ รู ดังรูปที่ 1.20 และจะอาศัยการกระตุ้นโดยใช้การสั่นจากแผ่นเพียงชิ้นเล็กคริเชรามิก ดังรูปที่ 1.21 โดยที่ของเหลวจะไหลไปตามช่องภายในตัวหัวฉีด ที่ต้องการน้ำหนักตัวหัวฉีดให้เป็นหยดของเหลว (หมายเลข 8)

รูปที่ 1.20 ลักษณะหัวนีดที่ใช้ในการอะตอมไนเชอร์, สิทธิบัตร U.S.Pat.4465234 (Maehara et al. 1990)

รูปที่ 1.21 การอะตอมไนเชอร์ของเหลวโดยใช้การสั่น, สิทธิบัตร U.S.Pat.4465234 (Maehara et al. 1990)

จากการบทวนถึงสิทธิบัตรต่างๆที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอัลตราโซนิกอะตอมไนเชชัน พนักงานของเราจึงได้ออกแบบช่องทางเดินของของเหลวอยู่หลายแบบด้วยกัน เช่น ได้ออกแบบใหม่มีการป้อนของเหลวผ่านหัวของอัลตราโซนิกทรายดิเวเซอร์ และมีการออกแบบหัวโพรงในลักษณะเป็นปลายแหลมและเจาะรูเพื่อต่อท่อไว้สำหรับป้อนให้ของเหลวไหลเข้าไปยังหัวโพรง ซึ่งขนาดของกระองที่ได้จะขึ้นอยู่กับการออกแบบช่องว่างที่หัวโพรง นอกจากนั้นยังได้มีการออกแบบหัวนีดที่มีรูเปิดหลายรูเพื่อให้ของเหลวไหลไปตามช่องรูเปิดออกไปยังหัวนีดทำให้ได้เป็นหยดของเหลว ซึ่งจากสิทธิบัตรที่กล่าวมาเบื้องต้น สามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบหัวโพรงของเครื่องอัลตราโซนิกเพื่อใช้ในการอะตอมไนเชชันในงานวิจัยนี้ได้

1.10 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- เพื่อออกแบบ และสร้างเครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไนเชชัน สำหรับผลิตผลโภคภัณฑ์สารตะกั่วให้ได้ขนาดอนุภาค 40 ไมครอน ซึ่งอยู่ในช่วง Type 3 (45-25 μm)

2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรควบคุมที่มีผลต่อลักษณะจำเพาะของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไ蕊สาร์ตะกั่วที่ผลิตโดยวิธีอัลตราโซนิกจะต้องไม้เชอร์ชิ้งตัวแปรควบคุมที่ใช้ในการทดลองนี้มี 4 ตัวแปร ดังนี้
- อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะ (melt temperature)
 - อัตราการป้อนน้ำโลหะ (melt flow rate)
 - แอมปลิจูด (amplitude)
 - ปริมาณออกซิเจน (oxygen content)

1.11 ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ออกแบบและสร้างเครื่องอัลตราโซนิกจะต้องไม้เชชัน (ultrasonic atomization)
2. ทดลองผลิตผงโลหะที่มีจุดหลอมเหลวไม่เกิน 660°C เช่น โลหะบัดกรี (solder) โดยมีตัวแปรในการผลิตคือ อุณหภูมิชูปเปอร์ฮีท อัตราการไหล และ แอมปลิจูด
3. ตรวจสอบลักษณะของผงโลหะที่ผลิตได้ และศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ

1.12 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้พื้นฐานความรู้ที่จะออกแบบ และสร้างเครื่องอัลตราโซนิกจะต้องไม้เชชันที่ใช้ผลิตผงโลหะบัดกรีไ蕊สาร์ตะกั่ว
2. ได้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการผลิตผงกับลักษณะจำเพาะของผงที่ผลิตได้
3. สามารถเดือกสภาวะการผลิตผงโลหะที่เหมาะสมสำหรับผลิตผงโลหะให้ได้ลักษณะจำเพาะตามที่ต้องการ
4. เป็นองค์ความรู้พื้นฐานในการถ่ายทอดสู่อุตสาหกรรม

1.13 สถานที่ทำการวิจัย

1. ภาควิชาวิศวกรรมเหมืองแร่และวัสดุ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทที่ 2

การดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะออกแบบ และสร้างเครื่องอัลตราโซนิก อะตอมไไมเซชันเพื่อที่จะศึกษาอิทธิพลของตัวแปรควบคุมที่มีผลต่อขนาด รูปร่าง และการกระจาย ตัวของขนาดอนุภาคผง โดยจากการผลิตโดยวิธีอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชัน ซึ่งตัวแปรควบคุม ดังกล่าวได้แก่

- อุณหภูมิการหลอมนำโลหะ (melt temperature)
- อัตราการป้อนนำโลหะ (melt flow rate)
- แอมปลิจูด (amplitude)
- ปริมาณออกซิเจนในถังอะตอมไไมเซอร์ (oxygen content in the atomizer chamber)

ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ออกแบบ และสร้างเครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชัน
2. การทดสอบการทำงานของเครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชัน

2.1 การออกแบบ และการสร้างเครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชัน

การดำเนินงานในขั้นตอนนี้เป็นการออกแบบเครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชัน ซึ่งได้ประยุกต์นำเอาหลักการของคลื่นอัลตราโซนิกมาใช้ในการทำให้เกิดการอะตอมไไมเซชัน และได้ศึกษาจากงานวิจัย และสิทธิบัตรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบเครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชันให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่วางแผนไว้ ซึ่งการดำเนินงานในขั้นตอนนี้แบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆ ดังนี้

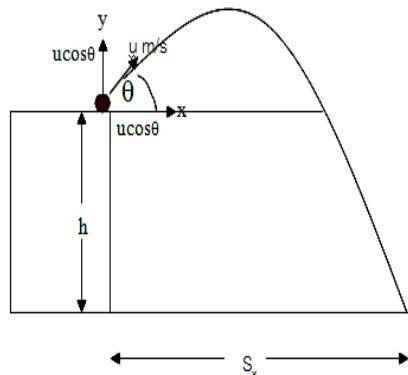
- การออกแบบและสร้างถังอะตอมไไมเซอร์ (atomizer chamber)
- การออกแบบและสร้างหัวจ่ายนำโลหะ (nozzle)
- การออกแบบและสร้างเตาหลอมโลหะ (melter)
- การออกแบบและสร้างชุดหล่อเย็นของอัลตราโซนิก (ultrasonic housing)
- การออกแบบและสร้างอัลตราโซนิกไพร์บ (ultrasonic probe)
- การออกแบบและสร้างชุดควบคุมเตาหลอมโลหะ (melter controller)

2.1.1 ออกรูปแบบและสร้างถังอะตอมไนเชอร์

ในการออกแบบถังอะตอมไนเชอร์นั้นจะต้องคำนึงถึงขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางและความสูงของถังอะตอมไนเชอร์เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากจะส่งผลต่อการแข็งตัว และรูปร่างของผงโลหะที่ผลิตด้วยเทคนิคนี้ ซึ่งในการออกแบบนั้นจะพิจารณาถึงทฤษฎีเกี่ยวกับการถ่ายเทความร้อนของน้ำโลหะ (heat transfer of the droplet) และวิถีทางของน้ำโลหะ (trajectory of the droplet) ที่กระเด็นออกจากหัวไฟฟ้า弧形 โดยอาศัยหลักการเคลื่อนที่แบบ projectile motion มาใช้ในการออกแบบครั้งนี้

- วิถีทางของน้ำโลหะ

ในการคำนวณขนาดของถังอะตอมไนเชอร์จะพิจารณาถึงความเร็วเริ่มต้นที่น้ำโลหะกระเด็นออกจากหัวไฟฟ้า弧形 ของอัลตราโซนิก โดยที่ไม่คำนึงถึงแรงต้านของอากาศ (drag force) ที่อยู่บริเวณรอบๆ เพื่อหาระยะทางที่หยดน้ำโลหะกระเด็นไปได้ไกลมากที่สุด ดังแสดงในรูป 2.1

รูปที่ 2.1 แสดงหลักการเคลื่อนที่แบบ projectile motion ของหยดน้ำโลหะ

- การถ่ายเทความร้อนของหยดน้ำโลหะ

ในระหว่างที่น้ำโลหะเคลื่อนที่อยู่ในอากาศนั้นจะเกิดการถ่ายเทความร้อนไปยังบริเวณรอบข้าง และน้ำโลหะจะเกิดการแข็งตัวขึ้น ซึ่งโดยทั่วไปความร้อนจะถูกถ่ายเทให้กับบรรยากาศภายในถังอะตอมไนเชอร์ และสูญเสียไปในระหว่างการถ่ายเท ประกอบน้ำโลหะบนหัวไฟฟ้า弧形 ของอัลตราโซนิก ซึ่งในการคำนวณจะพิจารณาเฉพาะความร้อนที่ถ่ายเทไปยังบริเวณรอบข้าง ในที่นี้คือความร้อนแห่งของการหลอมละลาย (latent heat of fusion) ซึ่งค่าการถ่ายเทความร้อนทั้งหมดจากที่น้ำโลหะกระเด็นออกจากหัวไฟฟ้า弧形 สามารถคำนวณได้จากการต่อไปนี้

$$Q = mL \quad (2.1)$$

เมื่อ	Q	คือ ความร้อนแฝงของการหลอมละลาย (Joule)
	L	คือ สัมประสิทธิ์การแพร่ของheydn้ำโลหะ (J/kg)
	m	คือ น้ำหนักของheydn้ำโลหะ (kg)

ซึ่งพฤษกรรมการนำพาความร้อนของน้ำโลหะที่กระเด็นออกจากหัวไฟรับไปยังบริเวณรอบข้างนั้นจะแสดงอยู่ในรูปของ Nusselt number ซึ่งเป็น Dimensionless Number ค่าหนึ่งที่ใช้อธิบายการถ่ายเทความร้อน (heat convection) โดย (Cengle 2004)

$$Nu = \frac{hd}{k} \quad (2.2)$$

เมื่อ	h	คือ สัมประสิทธิ์การนำพาความร้อนของน้ำโลหะ ($\text{W}/\text{m}^2 \cdot ^\circ\text{C}$)
	d	คือ เส้นผ่าศูนย์กลางของheydn้ำโลหะ (m)
	k	คือ Thermal conductivity of atmosphere ($\text{W}/\text{m} \cdot ^\circ\text{C}$)

จากสมการดังกล่าวนี้ได้มีการทดลองเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง *Reynolds Number, Nusselt number and Prandtl number* ซึ่งเสนอโดย Whitaker ได้ดังนี้

$$Nu = \frac{hd}{k} = 2 + \left[0.4 \text{Re}^{1/2} + 0.06 \text{Re}^{2/3} \right] \text{Pr}^{0.4} \left(\frac{\mu_\infty}{\mu_{sn}} \right)^{1/4} \quad (2.3)$$

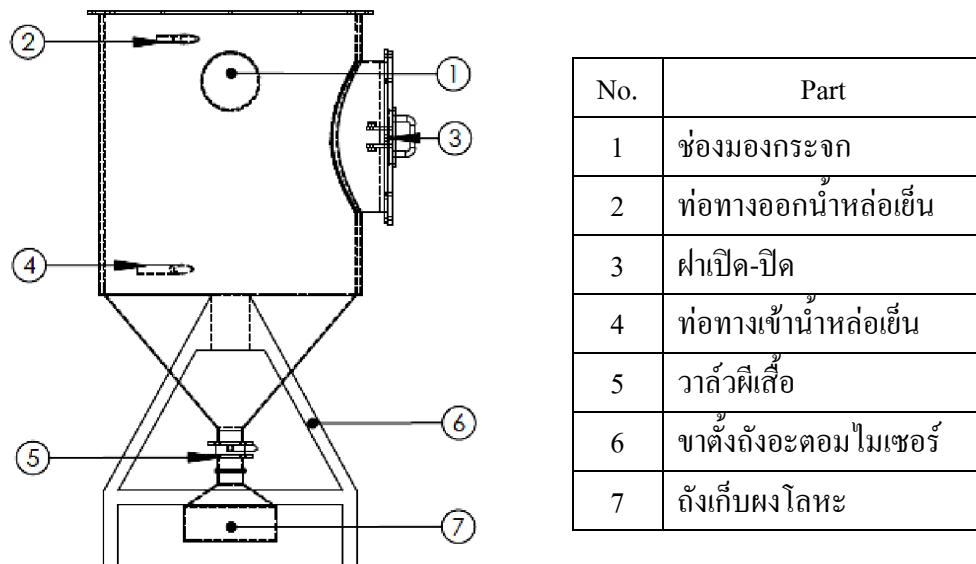
เมื่อ	μ_∞	คือ dynamic viscosity of surrounding (m^2/s)
	μ_s	คือ dynamic viscosity of surrounding close to the surface of a droplet (m^2/s)
	Re	คือ Reynolds Number
	Pr	คือ Prandtl number

และสามารถหาอัตราการนำพาความร้อนจากheydn้ำโลหะไปยังบริเวณรอบข้างได้ดังสมการต่อไปนี้

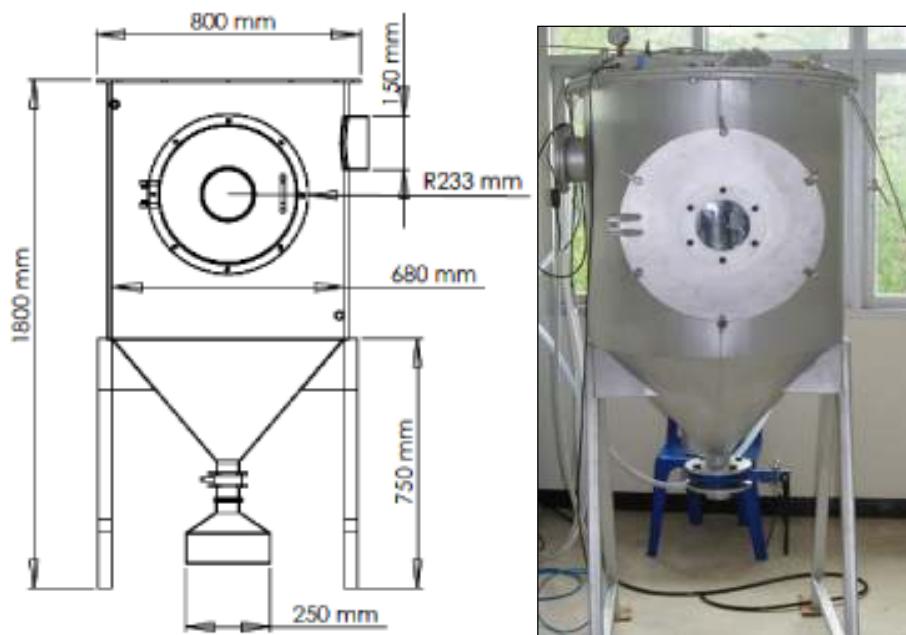
$$Q_{convec} = hA_s (T_s - T_\infty) \quad (2.4)$$

เมื่อ	A_s	คือ พื้นที่ผิวของหยอดน้ำโลหะ (m^2)
	T_s	คือ อุณหภูมิที่ผิวหยอดน้ำโลหะ ($^{\circ}C$)
	T_{∞}	คือ อุณหภูมิบริเวณรอบข้าง ($^{\circ}C$)

ซึ่งจากการคำนวณขนาดของถังอะตอม ไมเมเซอร์ โดยอาศัยทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ได้ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของถังอะตอม ไมเมเซอร์ประมาณ 80 เซนติเมตร และสูง 185 เซนติเมตร และในการออกแบบจะใช้เหล็กที่มีความหนา 3 มิลลิเมตรทำเป็นผนัง 2 ชั้น เพื่อให้มีระบบหล่อเย็นที่ผนังของถังอะตอม ไมเมเซอร์ ซึ่งจะช่วยห่างระหว่างผนังชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 ประมาณ 1 นิ้ว เพื่อทำให้น้ำสามารถไหลเวียนอยู่ได้ในขณะที่ทำการอะตอม ไมเมเซอร์ ซึ่งมีส่วนประกอบต่างๆ และขนาดของถังอะตอม ไมเมเซอร์แสดงในรูปที่ 2.2 และรูปที่ 2.3 ตามลำดับ

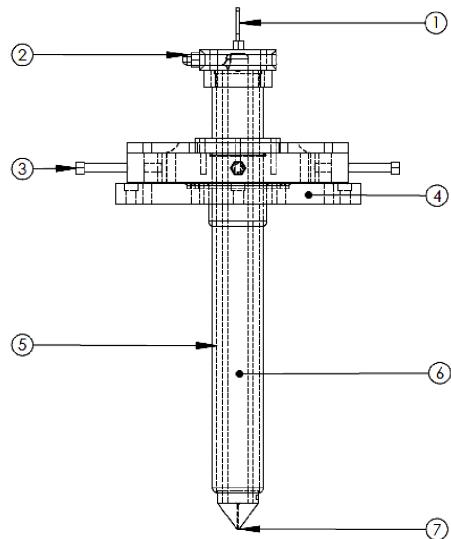
รูปที่ 2.2 แบบร่างและส่วนประกอบต่างๆของถังอะตอม ไมเมเซอร์

รูปที่ 2.3 ขนาดของถังละตอน ไมเมเซอร์ และลักษณะของถังละตอน ไมเมเซอร์ที่ได้จัดทำขึ้น

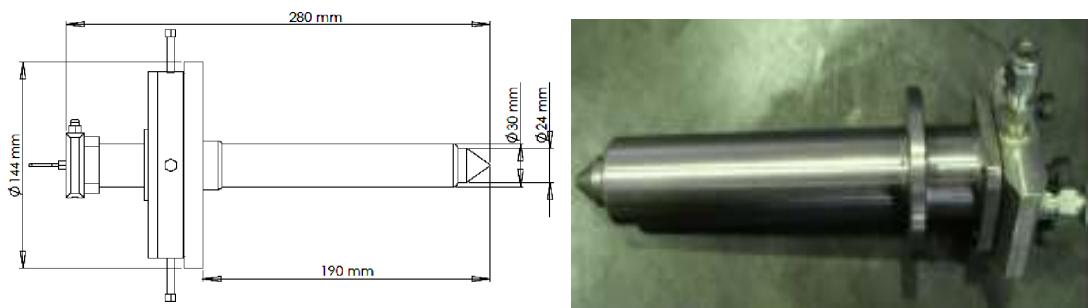
2.1.2 การออกแบบและสร้างหัวจ่ายน้ำโลหะ

ในการออกแบบหัวจ่ายน้ำโลหะจะประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ปลอกหุ้มอีทเตอร์ของท่อทางเดินน้ำโลหะ และท่อทางเดินน้ำโลหะ ซึ่งในการป้อนน้ำโลหะจะอาศัยแรงดันของก๊าซในโทรศัพท์อัดเข้าไปภายในเตาหลอมโลหะเป็นตัวขับน้ำโลหะให้ไหลผ่านหัวฉีด ซึ่งหัวฉีดจะมีขนาดตั้งแต่ 0.5, 0.8 และ 1.0 มิลลิเมตร ตามลำดับ และจะใช้อีทเตอร์บานด์ 500 วัตต์ เป็นตัวให้ความร้อนแก่ท่อทางเดินน้ำโลหะเพื่อป้องกันการแข็งตัวของน้ำโลหะในระหว่างที่เดินทางอยู่ภายในท่อ นอกจากนี้หัวจ่ายน้ำโลหะยังสามารถที่จะปรับหมุนทิศทางได้ 360 องศา เพื่อใช้ในการปรับหาศูนย์กลางระหว่างหัวจ่ายน้ำโลหะกับหัวไฟฟาร์บของอัคตราโซนิก ซึ่งมีส่วนประกอบต่างๆ และขนาดของหัวจ่ายน้ำโลหะแสดงในรูปที่ 2.4 และรูปที่ 2.5 ตามลำดับ

No.	Part
1	เกอร์โนมคัพเพิล
2	ช่องจ่ายน้ำโลหะ
3	ตัวปรับสูนย์กางหัวนีด
4	ตัวจับยึดหัวนีด
5	ปลอกหุ้มธีทเตอร์
6	ช่องทางเดินน้ำโลหะ
7	หัวจ่ายน้ำโลหะ

รูปที่ 2.4 แบบร่างและส่วนประกอบต่างๆของหัวจ่ายน้ำโลหะ

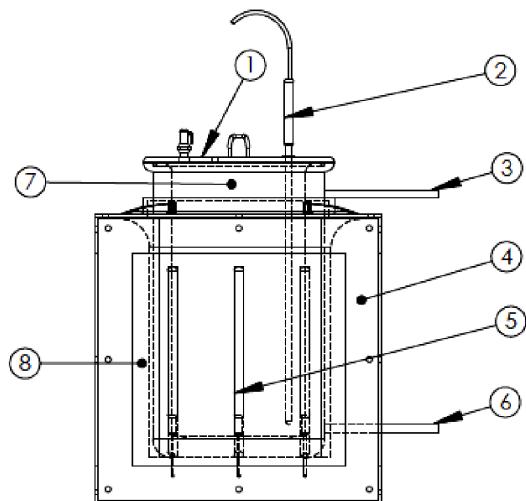

รูปที่ 2.5 ขนาดและลักษณะของหัวจ่ายน้ำโลหะที่ได้จัดทำขึ้น

2.1.3 การออกแบบและสร้างเทาหลอมโลหะ

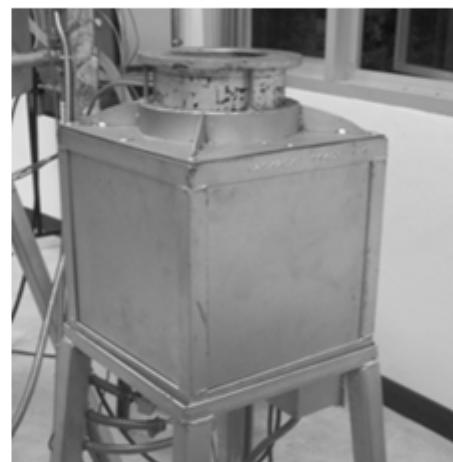
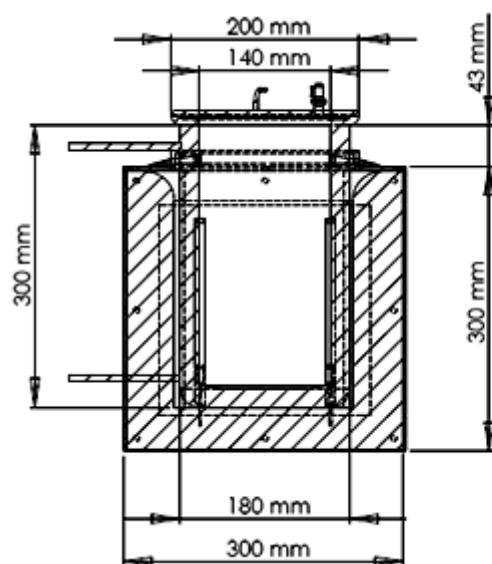
เทาหลอมโลหะที่ได้ออกแบบ และสร้างขึ้นนี้จะมีรูปร่างเป็นทรงสี่เหลี่ยมค้าน เท่า ซึ่งมีขนาด 30×30 เซนติเมตร และใช้เบ้าหลอมที่ทำจากโลหะมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 15 เซนติเมตร หนา 2.5 เซนติเมตร และสูง 30 เซนติเมตร ซึ่งภายในเบ้าหลอมนั้นจะเจาะรูเพื่อฝังธีท เตอร์ลงไปในเนื้อของเบ้าหลอม โดยจะใช้ธีทเตอร์ขนาด 2,000 วัตต์ เป็นตัวให้ความร้อนแก่เบ้า หลอม เพื่อทำให้โลหะเกิดการหลอมเหลว ซึ่งอุณหภูมิที่จะใช้ในการทดลองอยู่ในช่วง 270-350 องศาเซลเซียส และนอกจากนั้นเทาหลอมโลหะจะต้องกับท่อไนโตรเจน เพื่อใช้เป็นแรงดันในการขับ

น้ำโลหะให้จ่ายไปยังหัวฉีด และเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุของน้ำโลหะ ซึ่งมีส่วนประกอบต่างๆ และขนาดของเตาหลอมโลหะแสดงในรูปที่ 2.6 และ รูปที่ 2.7 ตามลำดับ

No.	Part
1	ฝาปิดเตา
2	เทอร์โมคัพเปิล
3	ท่อความดัน
4	ผนังเตา
5	อีทเตอร์
6	ท่อจ่ายน้ำโลหะ
7	เม้าหลอม
8	หน่วยกันความร้อน

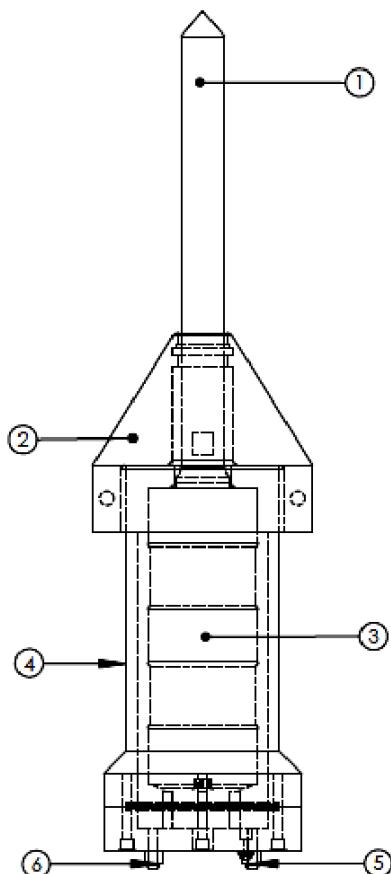
รูปที่ 2.6 แบบร่างและส่วนประกอบต่างๆของเตาหลอมโลหะ

รูปที่ 2.7 ขนาดและลักษณะของเตาหลอมโลหะที่ได้จัดทำขึ้น

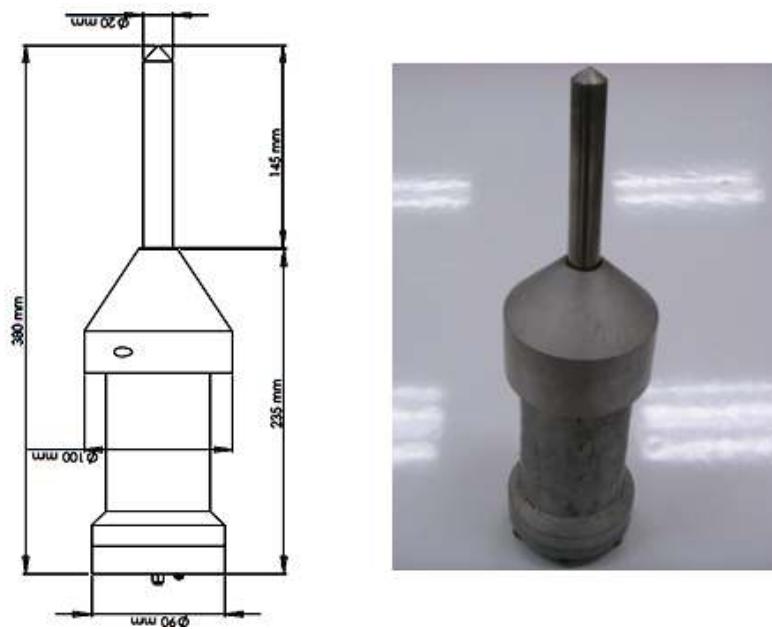
2.1.4 การออกแบบและสร้างระบบหล่อเย็นอัลตราโซนิกทรายดิวเซอร์

ระบบหล่อเย็นของเครื่องอัลตราโซนิกจะต้องไม่เชอร์นันมีความสำคัญมากเนื่องจากว่า ทรายดิวเซอร์ที่อยู่ภายในเครื่องอัลตราโซนิกนั้นมีข้อจำกัดในการใช้งานที่อุณหภูมิสูงๆ ซึ่งจะใช้งานได้อยู่ในช่วงอุณหภูมิไม่เกิน 60 องศาเซลเซียส ถ้าเกินข้อจำกัดนี้จะส่งผลให้อายุการใช้งานของทรายดิวเซอร์สั้นลง ดังนั้นในการออกแบบระบบหล่อเย็นของทรายดิวเซอร์จะต้องคำนึงถึงจุดนี้เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งจะประกอบไปด้วย 3 ส่วนหลักๆ คือ ฝาปิดปลอกหุ้มทรายดิวเซอร์ ปลอกหุ้มทรายดิวเซอร์ (housing) และตัวป้องกันน้ำโลหะ ซึ่งในระบบหล่อเย็นนี้จะใช้ลมเย็นเป็นตัวกลางที่คอยรักษาดับอุณหภูมิภายในของทรายดิวเซอร์ ซึ่งจะอาศัยวิธีการไหลเวียนของลมเย็นเข้า และออกอยู่ตลอดเวลาในระหว่างที่ทำการอะตอมไม่เชอร์ โดยจะใช้เทอร์โนคพเป็นตัววัดและความคุณภาพของทรายดิวเซอร์ ไม่ให้เกินข้อจำกัดที่ตั้งเอาไว้ ซึ่งมีส่วนประกอบต่างๆ และขนาดของระบบหล่อเย็นอัลตราโซนิกทรายดิวเซอร์แสดงในรูปที่ 2.8 และรูปที่ 2.9 ตามลำดับ

No.	Part
1	หัวไพรบ
2	ตัวป้องกันน้ำโลหะ
3	ทรายดิวเซอร์
4	ปลอกหุ้มทรายดิวเซอร์
5	ช่องอากาศเข้า
6	ช่องอากาศออก

รูปที่ 2.8 แบบร่างและส่วนประกอบต่างๆ ของชุดหล่อเย็นอัลตราโซนิกทรายดิวเซอร์

รูปที่ 2.9 ขนาดและลักษณะของชุดระบบหล่อเย็นอัลตราโซนิกทราบคิวเซอร์ที่ได้จัดทำขึ้น

2.1.5 การออกแบบและสร้างอัลตราโซนิกพรบ

ในการออกแบบและสร้างหัวพรบของอัลตราโซนิกนั้นมีความสำคัญมากทั้งในเรื่องของขนาด รูปทรง และวัสดุที่จะใช้ในการผลิต ซึ่งจะส่งผลต่อสมบัติการนำคลื่นความถี่ของอัลตราโซนิก ดังนั้นในการออกแบบจึงได้ทำการศึกษาจากการงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง และการใช้โปรแกรม (power ultrasonics program) เพื่อช่วยในการคำนวนขนาดที่เหมาะสมให้สามารถนำคลื่นความถี่ได้ดีที่สุด และเกิดการแร็ฟเคนนซ์ที่ปลายหัวพรบพอดี (full wavelength) ในการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อขนาดความยาวของหัวพรบจะขึ้นอยู่กับค่ายั่งมอร์คูลัสของวัสดุ (young's modulus) และความถี่ที่ใช้ ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กันดังสมการต่อไปนี้

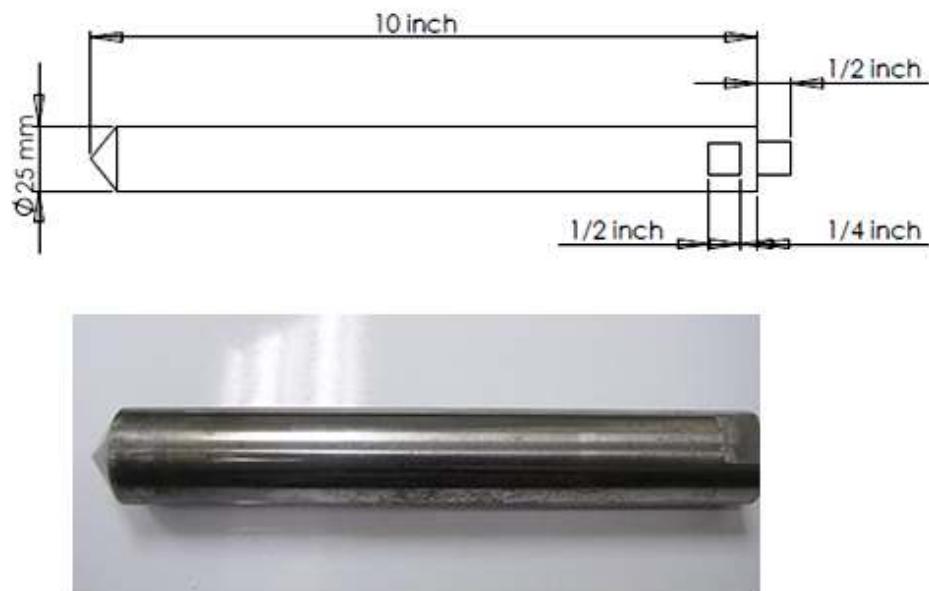
$$\lambda = \frac{C_a}{f} ; C_a = \sqrt{\frac{E}{\rho}} \quad (2.5)$$

เมื่อ	λ	คือ wavelength (mm)
C_a	คือ axial mode sound velocity (m/s)	
E	คือ young's modulus (GPa)	
ρ	คือ density (kg/m^3)	
f	คือ frequency (Hz)	

ดังนั้นขนาดความยาวของหัวโพรบสามารถคำนวณได้จากสมการต่อไปนี้

$$L = \frac{\lambda}{2} \quad (2.6)$$

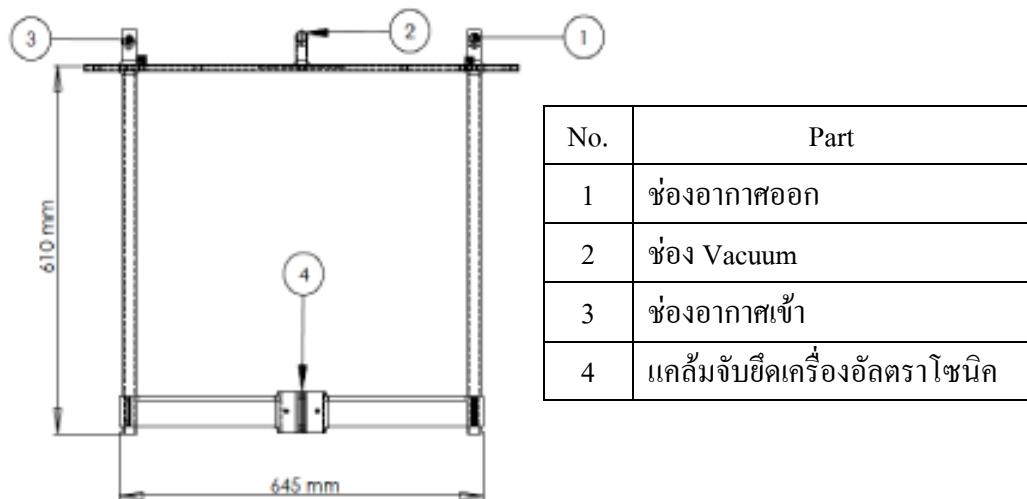
จากการคำนวณจะได้ขนาดความยาวของหัวโพรบประมาณ 10 นิว มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 25 มิลิเมตร ขนาดของความถี่ที่ใช้ 20 kHz และใช้โลหะไทเทเนียมเกรด 5 (Ti-6Al-4V) เป็นวัสดุในการผลิตดังแสดงในรูปที่ 2.10

รูปที่ 2.10 ขนาดและลักษณะของอัลตราโซนิกโพรบที่ได้จัดทำขึ้น

2.1.6 การออกแบบและสร้างตัวจับยึดเครื่องอัลตราโซนิกภายในถังอะตอมไนเชอร์

ตัวจับยึดเครื่องอัลตราโซนิกจะประกอบด้วย 4 ส่วนหลักๆ คือ ช่องลำเลียงลมเย็นที่ใช้ในการหล่อเย็นทรายดิเวเซอร์ที่อยู่ภายใต้ถังอะตอมไนเชอร์, ช่องลำเลียงลมออก, ช่องสำหรับระบบดูดอากาศออก (vacuum) และแคล์มจับยึดเครื่องอัลตราโซนิก ซึ่งในการออกแบบตัวจับยึดนี้ สามารถที่จะปรับระดับสูง-ต่ำได้ เพื่อให้ได้ระยะที่เหมาะสมระหว่างหัวจ่ายน้ำโลหะกับหัวโพรบของเครื่องอัลตราโซนิก ซึ่งปกติจะอยู่ในช่วงไม่เกิน 25 มิลลิเมตร ซึ่งมีส่วนประกอบต่างๆ และขนาดของตัวจับยึดเครื่องอัลตราโซนิกแสดงในรูปที่ 2.11 และรูปที่ 2.12 ตามลำดับ

รูปที่ 2.11 แบบร่างและส่วนประกอบของตัวจับยึดเครื่องอัลตราโซนิกภายในถังอะตอมไนเซอร์

รูปที่ 2.12 ตัวจับยึดเครื่องอัลตราโซนิกภายในถังอะตอมไนเซอร์ที่ได้จัดทำขึ้น

2.1.7 การออกแบบและสร้างชุดควบคุมอุณหภูมิของน้ำโลหะ

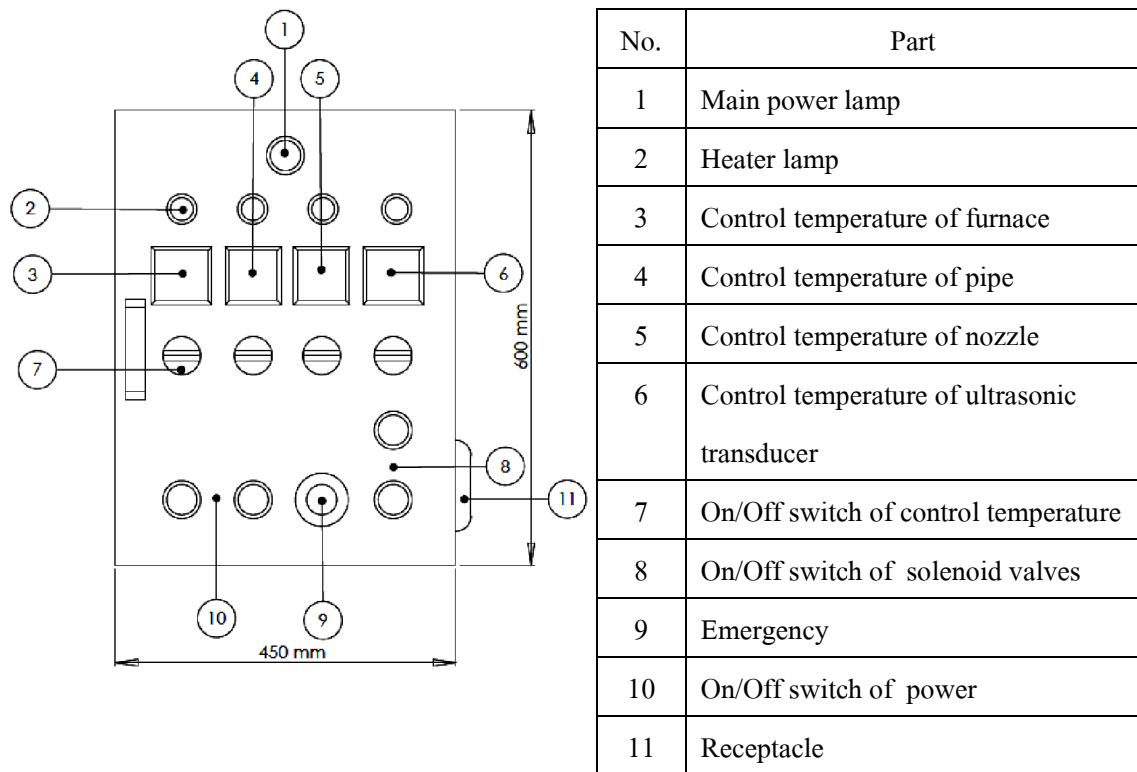
ในการออกแบบชุดควบคุมอุณหภูมิของเตาหลอมโลหะ ท่อทางเดินน้ำโลหะ และหัวจ่ายน้ำโลหะจะคำนึงถึงขนาดของกำลังไฟฟ้าที่ใช้ทั้งหมดของระบบเพื่อที่จะเลือกใช้ตัววัด และควบคุมอุณหภูมิให้เหมาะสม ซึ่งจากการคำนวณกำลังไฟฟ้าที่ใช้ทั้งหมดประมาณ 3,500 วัตต์ หลังจากนั้นวางแผนของตัววัดและควบคุมอุณหภูมิแยกออกเป็นชุดๆ ดังนี้

ชุดที่ 1 ระบบวัด และควบคุมอุณหภูมิของเตาหลอมโลหะ จะประกอบไปด้วย เทอร์โมคัพเปิล Type K 2 ตัว และกำลังไฟฟ้าที่ใช้ประมาณ 2,200 วัตต์

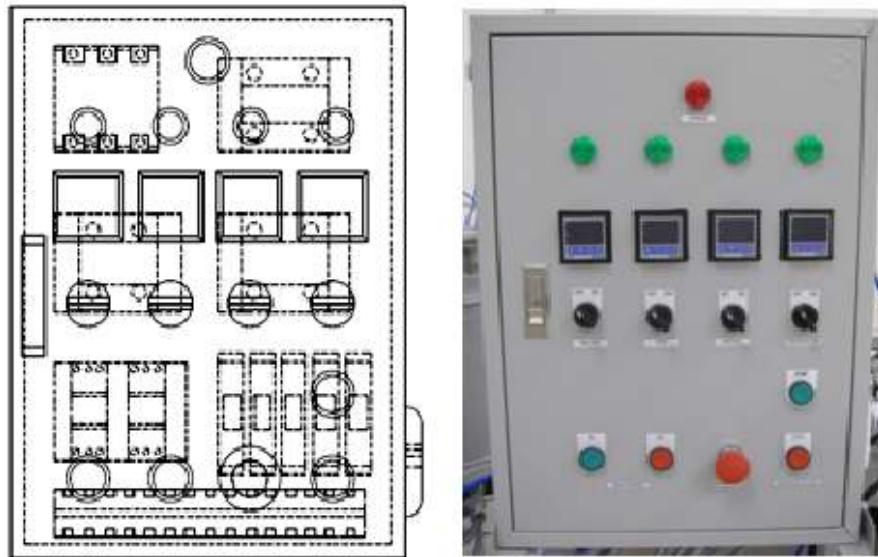
ชุดที่ 2 ระบบวัด และควบคุมอุณหภูมิของท่อทางเดินน้ำโลหะ จะประกอบไปด้วย เทอร์โมคัพเปิล Type K 2 ตัว และกำลังไฟฟ้าที่ใช้ประมาณ 500 วัตต์

ชุดที่ 3 ระบบวัด และควบคุมอุณหภูมิของหัวจ่ายน้ำโลหะ จะประกอบไปด้วย เทอร์โมคัพเปิล Type K 2 ตัว และกำลังไฟฟ้าที่ใช้ประมาณ 800 วัตต์

ชุดที่ 4 ระบบวัด และควบคุมอุณหภูมิของอัลตราโซนิกทราบความเร็ว จะประกอบไปด้วย เทอร์โมคัพเปิล Type K 1 ตัว ซึ่งจะคอยควบคุมอุณหภูมิของทราบความเร็วไม่ให้เกิน 50°C นอกจากนั้นยังมีระบบที่สำหรับอุ่นฯอีก เช่น ระบบการหุงจ่ายน้ำโลหะฉุกเฉิน ซึ่งจะถูกควบคุมโดย ไซลินอย瓦ล์ว และระบบหุ่ดการทำงานฉุกเฉินของเครื่องอัลตราโซนิกจะต้องไม่เซอร์ ซึ่งมี ส่วนประกอบต่างๆ และขนาดของชุดควบคุมอุณหภูมิแสดงในรูปที่ 2.13 และรูปที่ 2.14 ตามลำดับ

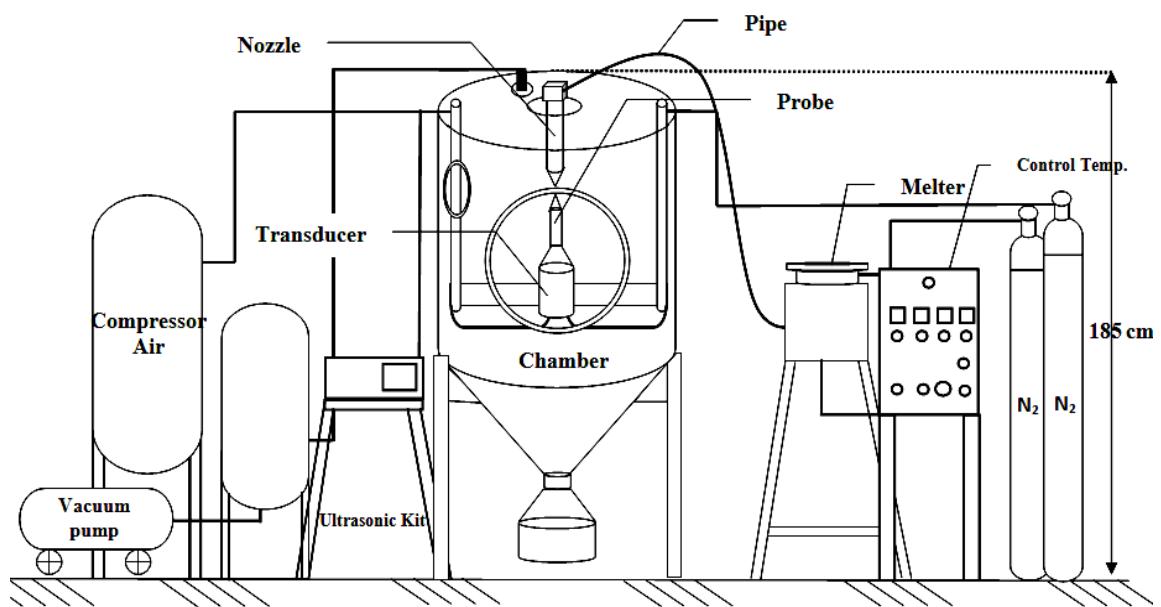
รูปที่ 2.13 แบบร่างและส่วนประกอบต่างๆของชุดควบคุมอุณหภูมน้ำโลหะ

รูปที่ 2.14 ขนาด และส่วนประกอบต่างๆของชุดวัด และควบคุมอุณหภูมิที่ได้จัดทำขึ้น

นอกจากนี้เครื่องอัลตราโซนิกจะต้องมีส่วนประกอบอื่นๆ ที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ระบบ vacuum pump จะใช้เป็นตัวดูดอากาศออกจากภายในถังอะตอม ไนเชอร์ที่ประมาณ 50-65 cmHg ก่อนที่จะทำการอะตอม ไนเชอร์ (กรณีที่ทำการศึกษาภายในระบบสูญญากาศ)
2. ระบบหล่อเย็นถังอะตอม ไนเชอร์ จะใช้น้ำเป็นตัวกลางในการหล่อเย็นโดยใช้ปั๊มน้ำเป็นตัวบันให้น้ำไหลวนอยู่บริเวณผนังของถังอะตอม ไนเชอร์
3. ระบบหล่อเย็นอัลตราโซนิกทรายคิวเซอร์ จะใช้ลมเย็นที่ได้จากเครื่องอัดอากาศ (air compressor) ซึ่งจะต่อยู่กับเครื่องทำลมเย็น (air dryer) ซึ่งจะทำหน้าที่กรองความชื้นที่อยู่ภายในอากาศออก ทำให้ลมที่ผ่านออกไปปราศจากการชื้น และมีอุณหภูมิประมาณศูนย์องศาเซลเซียส
4. ระบบเก็บข้อมูลของอุณหภูมิ (DAQ) ทำหน้าที่บันทึกข้อมูลของอุณหภูมิแต่ละจุดที่ต้องการวัด เช่น ในน้ำโลหะ, ท่อทางเดินน้ำโลหะ และหัวจ่ายน้ำโลหะ เป็นต้น เพื่อให้ทราบถึงอุณหภูมิที่แน่นอน และแม่นยำ ก่อนที่จะทำการอะตอม ไนเชอร์
5. ตัวตรวจวัดออกซิเจนภายในถังอะตอม ไนเชอร์ (oxygen sensor) จะทำหน้าที่โดยควบคุมเปอร์เซ็นต์ของออกซิเจนภายในถังอะตอม ไนเชอร์ไม่ให้เกินที่กำหนดซึ่งส่วนประกอบต่างๆ ของเครื่องอัลตราโซนิกจะแสดงดังรูปที่ 2.15 และรูปที่ 2.16 ตามลำดับ

รูปที่ 2.15 แบบร่างของเครื่องอัดตราโซนิกสองตอน ไม่ใช้ชั้น

รูปที่ 2.16 เครื่องอัดตราโซนิกสองตอน ไม่ใช้ชั้นที่ได้จัดทำขึ้น

2.2 การทดสอบการทำงานของเครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชัน

จากการดำเนินการออกแบบและสร้างเครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชันเพื่อใช้ในการผลิตพลาสติกหรือสารตะกั่ว ด้วยรายละเอียดที่กล่าวผ่านมาแล้ว ในหัวข้อนี้จะเป็นขั้นตอนการผลิตพลาสติกหรือสารตะกั่วด้วยเครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชันที่ได้จัดสร้างขึ้น พลาสติกที่ทำการทดลองผลิตคือ ดีบุก (tin) และ พลาสติกหรือสารตะกั่ว (lead-free solder) เช่น SAC305 โดยได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของตัวแปรควบคุมต่างๆ ที่มีผลต่อนาคูรูปทรง รูปร่าง และการกระจายตัวของขนาดอนุภาคพลาสติกจาก การผลิตด้วยวิธีการนี้ ซึ่งตัวแปรควบคุมที่ใช้ในการทดลองดังกล่าวคือ

- อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะ (melt temperature)
- อัตราการป้อนน้ำโลหะให้แก่หัวฉีด (melt feed rate)
- แอมป์ลิจูด (amplitude)
- ปริมาณออกซิเจนในถังอะตอมไไมเซอร์ (oxygen content in the atomizer chamber)

วิธีการทดลอง ได้กำหนดแผนการทดลองเพื่อให้สอดคล้องกับตัวแปรควบคุมที่จะทำการศึกษาโดยมีลำดับการทดลองดังต่อไปนี้

1. กำหนดให้อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะคงที่ ปรับระดับแอมป์ลิจูด และปรับระดับอัตราการป้อนน้ำโลหะ
2. กำหนดให้แอมป์ลิจูดคงที่ ปรับระดับอุณหภูมิการหลอมของน้ำโลหะ และปรับระดับอัตราการป้อนน้ำโลหะ
3. กำหนดให้อัตราการป้อนน้ำโลหะคงที่ ปรับระดับอุณหภูมิการหลอมของน้ำโลหะ และปรับระดับแอมป์ลิจูด
4. ผลิตพลาสติกที่ได้บรรยายภาพที่ไม่ควบคุมปริมาณออกซิเจนภายในถังอะตอมไไมเซอร์เปรียบเทียบกับการผลิตพลาสติกที่ได้บรรยายภาพที่มีการควบคุมปริมาณออกซิเจนภายในถังอะตอมไไมเซอร์

ในการทดสอบการทำงานของเครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไไมเซชันเบื้องต้นจะทำการผลิตพลาสติกดีบุก เนื่องจากดีบุกมีจุดหลอมเหลวที่ต่ำ มีความหนืดที่ต่ำกว่าโลหะบัดกรีชนิดอื่น และมีราคาถูก จึงสามารถทำการอะตอมไไมเซชันได้ง่ายกว่าโลหะชนิดอื่น ซึ่งรายละเอียดของการออกแบบการทดลองเพื่อใช้ในการผลิตพลาสติกดีบุกจะแสดงดังในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงถึงตัวแปรควบคุมต่างๆที่ใช้ในการผลิตผงโลหะดีบุก

Materials	Melt temperature (°C)	Amplitude (%)								
		Melt feed rate (kg/hr)								
		70			75			80		
Tin	270	10	15	25	10	15	25	10	15	25
	300	10	15	25	10	15	25	10	15	25
	350	10	15	25	10	15	25	10	15	25

หมายเหตุ ค่าตัวแปรควบคุมต่างๆที่กำหนดให้เป็นค่าที่พิจารณาตามหลักเหตุผลดังนี้

- ค่าของแม่ปั๊วอลูมที่ใช้ในการทดลองจะเลือกใช้ในช่วงที่สูง 70-80 % เพราะน้ำโลหะดีบุกมีความหนืดมากเมื่อเทียบกับสารละลายชนิดอื่นๆ ซึ่งสามารถทำการทดลองได้ที่แม่ปั๊วอลูมต่ำๆซึ่งถ้าแม่ปั๊วอลูมต่ำเกินไปจะส่งผลถึงการแตกตัวของน้ำโลหะ ทำให้น้ำโลหะไม่สามารถแตกตัวออกเป็นผงได้
- ค่าของอุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะที่ใช้ในการทดลองจะเลือกใช้ในช่วง 270-350 °C เพราะที่อุณหภูมิหลอมน้ำโลหะสูงๆจะสามารถช่วยลดค่าความหนืดและแรงตึงผิวของน้ำโลหะลงได้ จึงส่งผลทำให้ความสามารถในการแตกตัวของน้ำโลหะเพิ่มขึ้นได้
- ค่าอัตราการป้อนน้ำโลหะที่ใช้ในการทดลองจะเลือกใช้อยู่ในช่วง 10-25 kg/hr. เพราะอัตราการป้อนน้ำโลหะที่สูงมากเกินไป จะทำให้น้ำโลหะไปปกคลุมที่หัวปืนของอัคตราโซนิกในปริมาณที่มากเกินไปทำให้ความสามารถในการแตกตัวของน้ำโลหะลดลง และน้ำโลหะจะไหลเยิ้มตกลงภายในถังอะตอมไมเซอร์

ในขั้นตอนการผลิตผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่ว (SAC 305) จะทำการศึกษาถึงอิทธิพลของตัวแปรควบคุมต่างๆ ที่มีผลต่อนาด รูปทรง รูปร่าง และการกระจายตัวของนาดอนุภาคผงโลหะ ซึ่งวิธีการทดลอง ได้กำหนดแผนการทดลองเพื่อให้สอดคล้องกับตัวแปรควบคุมที่จะทำการศึกษาโดยมีลำดับการทดลองดังต่อไปนี้

1. กำหนดให้แม่ปั๊วอลูมที่ใช้ในการทดลองคงที่ ปรับระดับอุณหภูมิที่ใช้หลอมน้ำโลหะ และปรับระดับอัตราการป้อนน้ำโลหะ

2. ทำการศึกษาเบริยบที่เทียบกันระหว่างการอะตอมไมเซ็นภายในตัวเรือนกับภายนอก

ซึ่งรายละเอียดของการออกแบบการทดลองเพื่อใช้ในการผลิตผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วจะแสดงดังในตารางที่ 2.2 และ 2.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 2.2 แสดงถึงตัวแปรควบคุมต่างๆที่ใช้ในการผลิตพงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่วภายใต้บรรยากาศปกติ

Materials	Amplitude (%)	Melt temperature (°C)	Melt feed rate (kg/hr)			
SAC 305	70	270	10	15	20	25
		300	10	15	20	25
		350	10	15	20	25

ตารางที่ 2.3 แสดงถึงตัวแปรควบคุมต่างๆที่ใช้ในการผลิตพงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่วภายใต้บรรยากาศที่มีการควบคุมอุณหภูมิเจน

Materials	Amplitude (%)	Melt temperature (°C)	Melt feed rate (kg/hr)		
SAC 305	70	270	15	20	25
		300	15	20	25
		350	15	20	25

2.3 วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ในหัวข้อการวิจัยนี้จะกล่าวถึงวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองซึ่งมีรายละเอียดต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.3.1 วัสดุ และอุปกรณ์

- แท่งดีบุกมีความบริสุทธิ์ 99.5 % และแท่งโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่ว (SAC 305) จากบริษัท ไทยแลนด์สเมลติ้งแอนด์รีไฟนิ่ง จำกัด (THAISARCO)
- ก๊าซไนโตรเจน (N_2) และชุดควบคุมความดันก๊าซ (regulator)
- อุปกรณ์ safety ต่างๆ เช่น หน้ากาก, ถุงมือกันความร้อน และรองเท้าหนัง เป็นต้น

2.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

- เครื่องอัลตราโซนิกจะต้องไม่ใช้ชั้นขนาด 20 kHz, 1500 วัตต์ ยี่ห้อ Sonic รุ่น VCX 1500
- Vacuum pump รุ่น ACCUVAC RD-021

- Air compressor & Air dryer รุ่น Ningbo Xinda “S” Series Oli Spray Screw Compressor
- Oxygen sensor รุ่น GB-300 Teledyne Analytical Instruments
- เครื่องบันทึกอุณหภูมิ (DAQ) รุ่น TC-08 ยี่ห้อ Pico
- กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง (Optical microscopy) รุ่น BH2 – UMA ยี่ห้อ Olympus
- กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกลาด (SEM) รุ่น Quanta 400, FEI
- เครื่องคัดแยกขนาดอนุภาค (sieve shaker) ยี่ห้อ OCTAGON DIGITAL, ASTM E11
- เครื่องชั่งทศนิยม 2 ตำแหน่ง รุ่น P600 ยี่ห้อ SARTORIUS
- เครื่องวัดปริมาณออกซิเจน (Oxygen content analysis) รุ่น RO-400 ยี่ห้อ LECO

2.4 วิธีการทดลอง

ในการขั้นตอนการทดลองจะใช้ดิบукเป็นวัสดุต้นแบบ เนื่องจากดิบูกมีจุดหลอมเหลวต่ำ มีความหนืดลื่นมาก และมีราคาถูกเมื่อเปรียบเทียบกับโลหะบัคทริชนิดอื่น ซึ่งมีวิธีการทดลองดังนี้

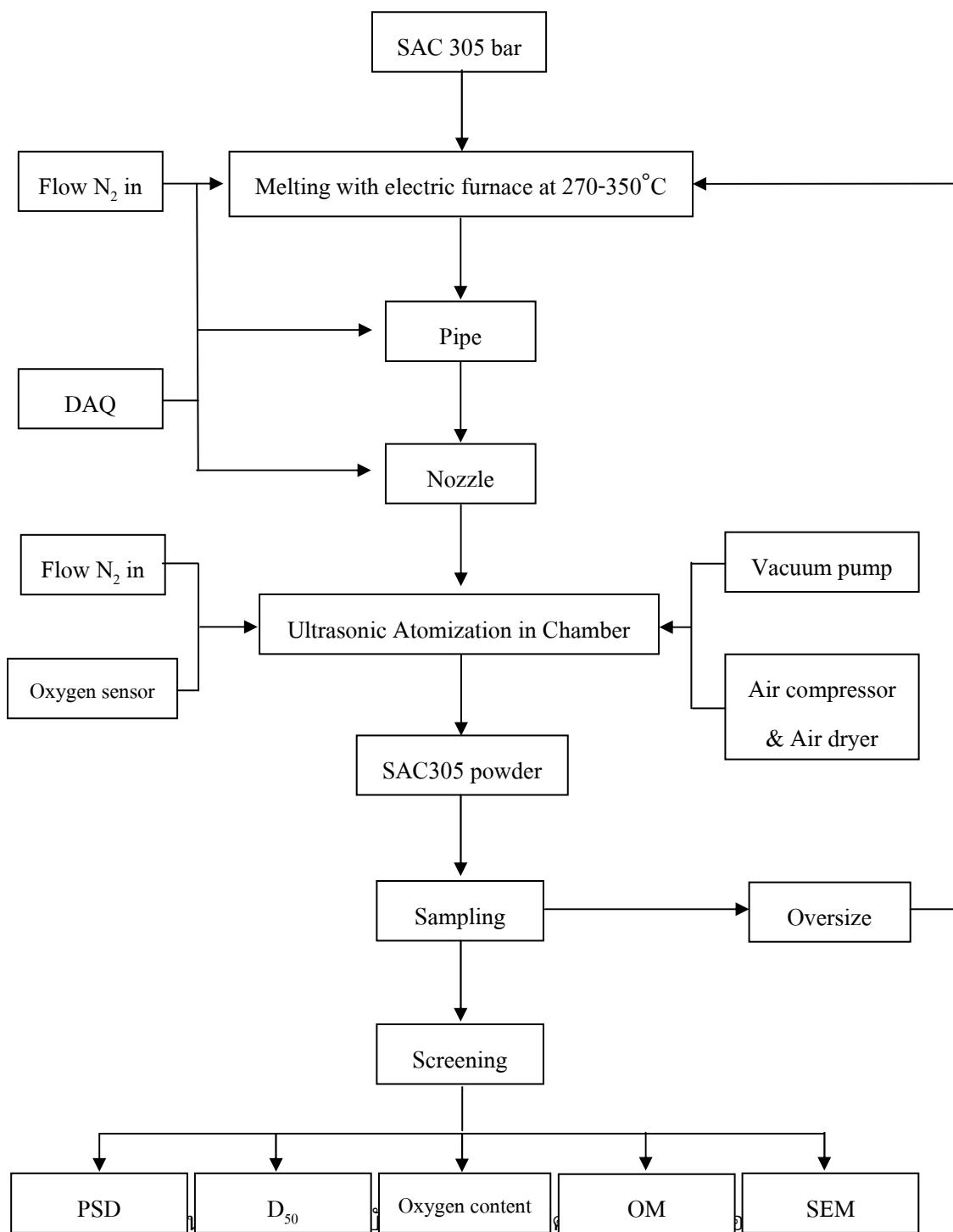
- นำแท่งดิบูก (tin bar) ไปหลอมในเตาหลอมโลหะขนาด 2000 วัตต์ โดยอุณหภูมิที่ใช้ในการหลอมประมาณ $270 - 350^{\circ}\text{C}$
- เปิดชุดควบคุมอุณหภูมิของระบบลำเลียงน้ำโลหะซึ่งประกอบไปด้วย ท่อทางเดินน้ำโลหะ และหัวจ่ายน้ำโลหะให้ได้อุณหภูมิประมาณ $270 - 350^{\circ}\text{C}$
- เปิดระบบวัตและเก็บข้อมูลของอุณหภูมิในระหว่างที่ทำการอะตอม ไมเซอร์ (กรณีที่ทำการศึกษาภายในระบบสุญญากาศ)
- เปิดระบบ vacuum เพื่อดูดอากาศออกจากภายในถังอะตอม ไมเซอร์ (กรณีที่ทำการศึกษาภายในโครงสร้างเพื่อ flow เข้าไปภายในถังอะตอม ไมเซอร์)
- เปิดระบบในโครงสร้างเพื่อ flow เข้าไปภายในถังอะตอม ไมเซอร์ (กรณีที่ทำการศึกษาภายในระบบสุญญากาศและควบคุมเบอร์เช็นต์ของออกซิเจนภายในถังอะตอม ไมเซอร์)
- เปิดระบบเช็นเซอร์เพื่อทำการตรวจสอบเบอร์เช็นต์ของออกซิเจนภายในถังอะตอม ไมเซอร์ (กรณีที่ทำการศึกษาภายในถังอะตอม ไมเซอร์)

- เปิดระบบ air compressor & air dryer เพื่อนำลมไปหล่อเย็นอัลตราโซนิกทราบดิวเซอร์ ซึ่งจะต้องควบคุมอุณหภูมิภายในทราบดิวเซอร์ไว้ให้เกิน 50°C
- เปิดเครื่องอัลตราโซนิกเพื่อทำการอุ่นหัวโลหะ (preheat) พร้อมที่จะใช้ในการอะตอนไม้เชอร์
- เปิดระบบหล่อเย็นถังอะตอนไม้เชอร์
- ทำการจ่ายน้ำโลหะให้แก่หัวฉีดโดยอาศัยแรงดันจากก๊าซในไตรเจนจากปั๊มอกที่ต่อเข้าไปภายในเตาหลอมโลหะ ซึ่งอัตราการไหลของน้ำโลหะจะถูกควบคุมโดย flow meter ของหัวจ่ายก๊าซ
- หลังจากการอะตอนไม้เชื้าน นำผงโลหะดีบุกที่ผลิตได้ไปวิเคราะห์ค่าการกระจายตัวของขนาดอนุภาคผงโลหะ (particle size distribution), ค่าเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะ (median particle size) ด้วยเครื่อง sieve analysis และวิเคราะห์รูปร่างของผงดีบุก (morphology) ด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง (optical microscopy, OM) และกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกระดาษ (scanning electron microscope, SEM) ตามคำดับ ซึ่งวัตถุดิบที่ใช้ในการทดลองแสดงดังรูปที่ 2.17

รูปที่ 2.17 วัตถุดิบที่ใช้ในการทดลอง 1) แท่งดีบุก และ 2) แท่งโลหะบัดกรี SAC 305

ในการผลิตผงโลหะบัดกรี ไร้สารตะกั่วจะมีขั้นตอนการผลิตที่แตกต่างไปจากการผลิตผงโลหะดีบุกในส่วนที่มีการควบคุมบรรยาศภัยในถังอะตอนไม้เชอร์ โดยมีการป้อนก๊าซในไตรเจนเข้าไปภายในถังอะตอนไม้เชอร์ ในระหว่างที่ทำการอะตอนไม้เชื้าน และแสดงถึงการนำผงโลหะบัดกรี ไร้สารตะกั่วที่ผลิตได้ไปศึกษาถึงสมบัติในด้านต่างๆ ดังแสดงในรูปที่ 2.18

2.5 การวิเคราะห์การกระจายตัวของขนาดอนุภาค และขนาดอนุภาคเฉลี่ยของผงโลหะ

ในการวิเคราะห์การกระจายตัวของขนาดอนุภาค และขนาดอนุภาคเฉลี่ยของผงโลหะภายหลังที่ได้จากการอัดตอนไม่ใช้ชันมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เตรียมเครื่องคัดแยกขนาดอนุภาค (sieve) ให้พร้อมที่จะใช้งาน
2. นำผงที่ได้จากการบวนการอัดตอนไม่ใช้ชันทั้งหมดไปซักตัวอย่างประมาณ 200 กรัม

3. นำผงโลหะที่ผ่านการซักตัวอย่างมาใส่ในเครื่องคัดแยกขนาดอนุภาค (sieve) ซึ่งใช้เวลาในการคัดแยกขนาดอนุภาคประมาณ 10 นาทีต่อครั้งการทดลอง และความถี่ที่ใช้ในการสั่น 8 %

4. นำผงโลหะที่ได้หลังจากการบวนการคัดแยกขนาดอนุภาค (sieve) ใส่ลงชิบแยกตามขนาดเบอร์เมช (mesh) และนำไปซั่นน้ำหนักด้วยเครื่องซั่นทศนิยม 2 ตำแหน่งพร้อมบันทึกข้อมูล

5. นำข้อมูลที่ได้ไปพล็อตกราฟด้วยโปรแกรม sigma plot 2000 เพื่อหาค่าการกระจายตัวของขนาดอนุภาค และขนาดอนุภาคเฉลี่ยของผงโลหะ ซึ่งจะแสดงผลออกมารูปแบบของกราฟ

รูปที่ 2.19 ผงโลหะที่ผลิตได้จากการบวนการอัดตราโชนิกอะตอมไม่ใช้ชัน

2.6 การตรวจสอบลักษณะรูปร่างของผงโอลิฟ

ในการตรวจสอบรูป่างของ peng โลหะภายหลังที่ได้จากการอะตอมไมเมซันมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำผงโลหะที่ได้หลังจากการคัดแยกขนาดอนุภาค (sieve) อยู่ในช่วง - 45 +25 ไมครอน (type 3) ไปส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง (optical microscopy) และ กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (scanning electron microscope) ตามลำดับ
 2. นำภาพถ่ายที่ได้จากกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (SEM) ไปหาค่า circularity shape factor ของอนุภาคผงโลหะตามทฤษฎีที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อ 1.7

2.7 การวิเคราะห์ปริมาณออกซิเจนของผลไม้

การวิเคราะห์ปริมาณออกซิเจนในผงโลหะที่ผลิตได้ สามารถนำไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องวิเคราะห์ปริมาณออกซิเจน (Oxygen content analysis) ยี่ห้อ LECO รุ่น RO-400 ใช้วิธีวัสดุแบบ Inert gas fusion ตามมาตรฐาน ASTM E1409 และ E1937 ซึ่งมีหลักการคือ การหลอมโลหะตัวอย่างในเบ้ากราไฟฟ์ที่มีความบริสุทธิ์สูงที่อุณหภูมิ 3,000°C อย่างรวดเร็วภายใต้บรรยากาศกําชเลือยเช่น อิเดียม เป็นต้น ออกซิเจนในตัวอย่างจะทำปฏิกิริยา กับคาร์บอนจากเบ้า กราไฟฟ์ได้เป็นคาร์บอนมอนอกไซด์ ส่วนไนโตรเจนจะถูกปล่อยออกมาระยะอุ่นในรูปโนไมเกลคูลคู่ (N_2) จากนั้นอุปกรณ์ตรวจรู้ชนิดคลื่นอินฟราเรด (Infrared detector) ซึ่งสามารถตรวจรู้ปริมาณของออกซิเจนทั้งในรูปคาร์บอนมอนอกไซด์และคาร์บอนไดออกไซด์จะตรวจหาปริมาณของออกซิเจน ส่วนโนไมเกลคูลในไนโตรเจนจะถูกตรวจสอบโดยเทอร์มัลคอนดัคติวิตี้เซลล์ (Thermal conductivity cell) ซึ่งในการวิเคราะห์จะเลือกผงโลหะที่ผลิตภายใต้เปลอร์เซ็นต์ของออกซิเจนในระหว่างการอะตอมไนเชอร์ต่างๆ กันดังนี้คือ 20.9, 10, 5, 2 และ 1.8 % ออกซิเจน ตามลำดับ ซึ่งมีขั้นตอนการเตรียมตัวอย่างดังนี้

1. นำผงโลหะที่ได้ภายหลังจากการการระตอมไมเมเซอร์บรรจุใส่ถุงอะลูมิเนียมทันที เพื่อป้องกันการทำปฏิกิริยากับออกซิเจนในอากาศ ที่จะส่งผลทำให้ปริมาณของออกซิเจนในผงโลหะเพิ่มขึ้น
 2. เติมสารดูดออกซิเจน (oxygen absorber) ลงในถุงอะลูมิเนียมเพื่อช่วยป้องกันการเกิดออกไซต์กับผงโลหะ และช่วยยืดระยะเวลาในการเก็บรักษาผงโลหะไว้ได้นานยิ่งขึ้น
 3. นำไปวิเคราะห์ด้วยเครื่อง oxygen content analysis ผลของปริมาณออกซิเจนที่วัดได้จะแสดงออกมาในหน่วย ppm.

บทที่ 3

ผลการทดลองและวิเคราะห์ผลการทดลอง

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลการทดลองและการอภิปัลัยผลการทดลอง ซึ่งได้แก่ผลของอิทธิพลของตัวแปรควบคุมต่างๆ เช่น อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะ อัตราการป้อนน้ำโลหะ และเปลี่ยนตัวแปรของอุณหภูมิ ที่ส่งผลต่อการกระจายตัวของขนาดอนุภาค ขนาดอนุภาคเฉลี่ย และรูปร่างของผงโลหะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 วิเคราะห์การกระจายตัวของขนาดอนุภาคผงโลหะ (Particle size distribution)

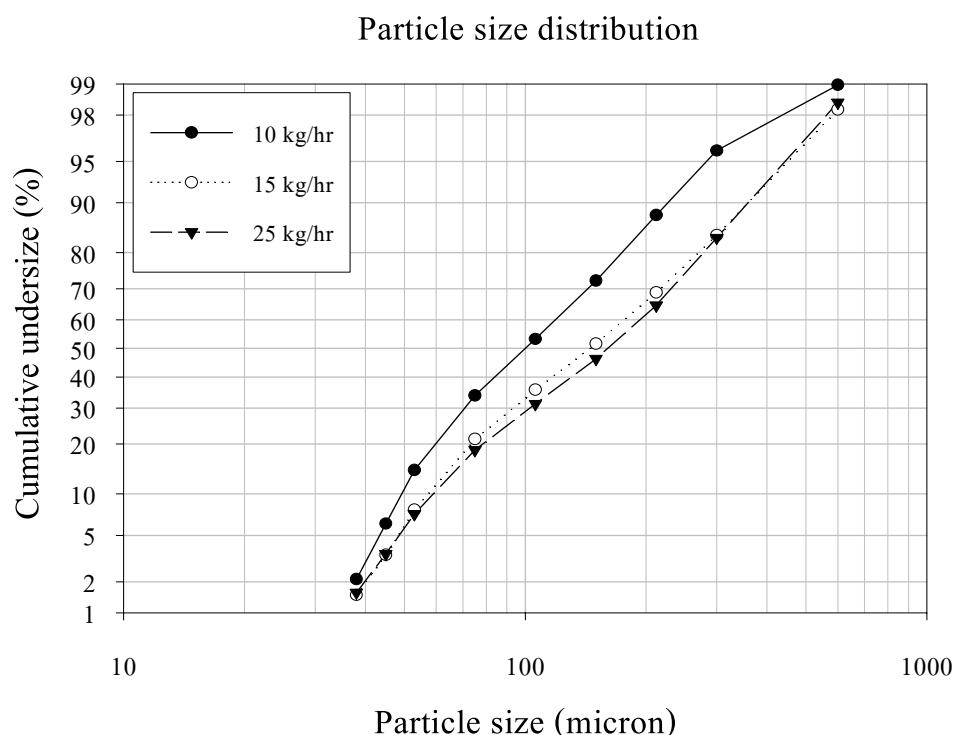
ผงโลหะที่ผลิตได้จากเครื่องอัลตราโซนิกจะมีเซชันที่ได้ออกแบบและสร้างขึ้นเพื่อการทำวิจัยนี้ มีการกระจายตัวของขนาดอนุภาคที่แตกต่างกันออกไปตามสมบัติเฉพาะของโลหะแต่ละชนิด และตัวแปรควบคุมต่างๆ ที่ใช้ในการทดลอง การวิเคราะห์ขนาดอนุภาคผงโลหะกระทำโดยใช้ชุดตะแกรงตามมาตรฐาน ASTM E 11 ซึ่งในการศึกษารังนี้จะผลิตโลหะดีบุก และโลหะบัดกรีไวสารตะกั่ว (SAC305) ตามลำดับ

3.1.1 ผงโลหะดีบุก

จากการศึกษาถึงตัวแปรควบคุมต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตผงโลหะดีบุก ที่ส่งผลต่อการกระจายตัวของขนาดอนุภาคผงโลหะ ตัวแปรที่ใช้ในการผลิต คืออุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะที่ 270, 300 และ 350 °C โดยใช้อัตราการป้อนน้ำโลหะ 10, 15, 25 kg/hr และแเอนเปลี่ยน 70, 75, 80 % ตามลำดับ ซึ่งในการนำเสนอข้อมูลของการกระจายตัวของขนาดอนุภาค จะทำการเปรียบเทียบกันระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่ใช้ในการทดลอง และนำข้อมูลที่ได้ไปพล็อตกราฟเพื่อหาความสัมพันธ์โดยใช้โปรแกรม sigma plot ซึ่งกำหนดให้แกน x เป็น log normal และแกน y เป็นปอร์เซ็นต์ของ cumulative undersize ตามลำดับ สามารถแสดงได้ดังต่อไปนี้

กราฟแสดงการกระจายตัวของผงโลหะดีบุกทุกขนาดที่ได้จากการอัลตราโซนิกจะมีรูปแบบการป้อนน้ำโลหะที่ 10, 15, 25 kg/hr อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะ 300 °C และแเอนเปลี่ยน 75 % พบร่วมเมื่ออัตราการป้อนน้ำโลหะสูงขึ้นจาก 10, 15 และ 25 kg/hr การกระจายตัวของอนุภาคผงโลหะมีแนวโน้มกว้างขึ้นตามลำดับพิจารณาได้จากความชันของเส้นกราฟที่อัตราการป้อนน้ำโลหะ 10 kg/hr จะมีความชันมากที่สุด

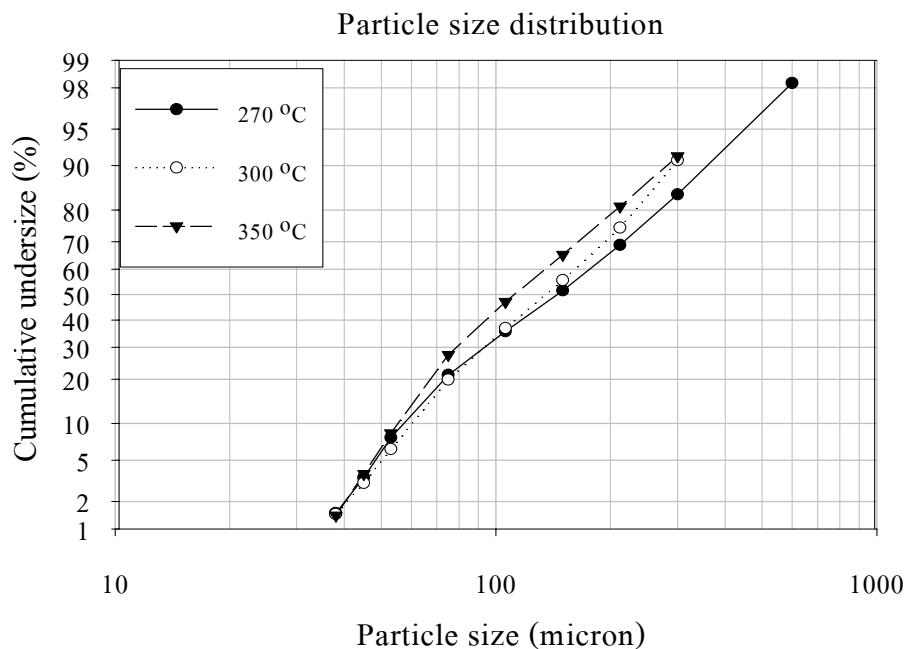
และที่อัตราการป้อนน้ำโลหะ 25 kg/hr จะมีความชันน้อยที่สุด แสดงว่าอัตราการป้อนน้ำโลหะจะมีผลต่อค่าการกระจายตัวของอนุภาคผงโลหะดีบุกที่ผลิตได้ด้วยกระบวนการนี้ และผงโลหะดีบุกที่ผลิตได้จะมีช่วงการกระจายตัวเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มที่มีขนาดอนุภาคหมายไว้กว่า 20 ไมครอน และกลุ่มที่มีขนาดอนุภาคละเอียดเล็กกว่า 20 ไมครอน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจจะเกิดจากความสามารถของตะแกรงร่อนที่ไม่สามารถแยกผงโลหะที่มีความละเอียดออกได้ หรืออาจจะเกิดการอุดตันของตะแกรงร่อน (sieve blocked) ส่งผลทำให้ผงขนาดเล็กไม่สามารถผ่านไปได้ จึงทำให้ปริมาณผงโลหะในช่องนี้หายไปดังแสดงในรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 กราฟแสดงการกระจายตัวของผงโลหะดีบุกทุกขนาดที่ได้จากการผลิตโดยใช้ตัวแปรควบคุมของอัตราการป้อนน้ำโลหะ 10, 15 และ 25 kg/hr ตามลำดับ

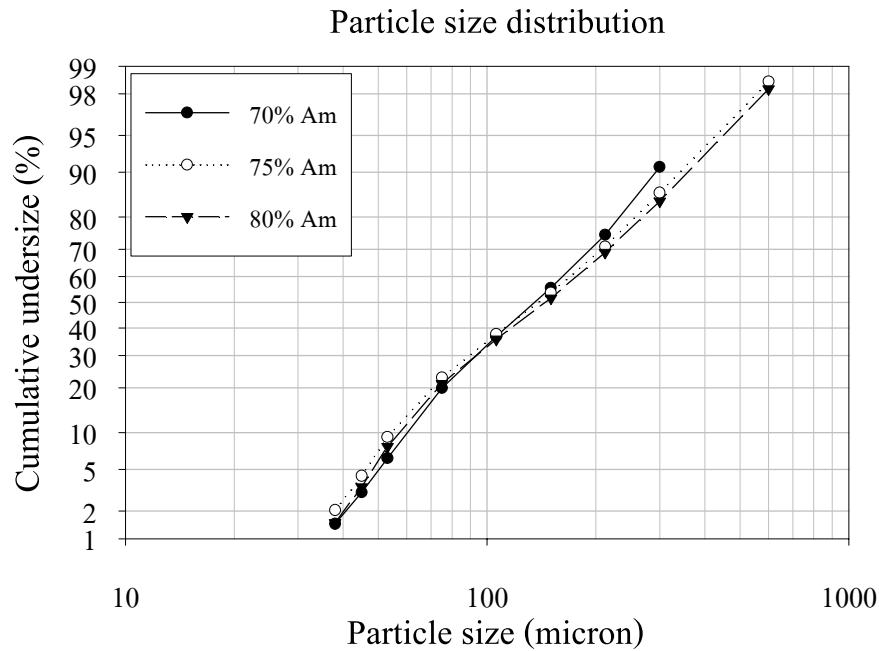
การวิเคราะห์ค่าการกระจายตัวของขนาดอนุภาคผงโลหะดีบุกโดยใช้อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะที่ 270, 300 และ 350 °C อัตราการป้อนน้ำโลหะ 15 kg/hr และแอมปลิจูด 75 % ดังแสดงในรูปที่ 3.2 พบว่าเมื่ออุณหภูมิที่ใช้หลอมน้ำโลหะสูงขึ้น กระจายตัวของอนุภาคผงโลหะดีบุกจะมีช่วงการกระจายตัวที่แคบลง ซึ่งสามารถสังเกตได้จากความชันของเส้นกราฟ และผงโลหะดีบุก

ที่ผลิตได้จะแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ กลุ่มที่มีขนาดอนุภาคหายนิ่วสูงกว่า 30 ไมครอน และกลุ่มที่มีขนาดอนุภาคละเอียดเล็กกว่า 30 ไมครอน ดังนั้นแสดงว่าอุณหภูมิที่ใช้ในการหลอมน้ำโลหะมีผลต่อการกระจายตัวของขนาดอนุภาคของโลหะดีบุกที่ผลิตได้

รูปที่ 3.2 กราฟแสดงการกระจายตัวของผงโลหะดีบุกทุกขนาดที่ได้จากการกระบวนการผลิตโดยใช้ตัวแปรควบคุมของอุณหภูมิซึ่งเปอร์เซ็นท์ 270, 300 และ 350 °C ตามลำดับ

การวิเคราะห์ผลของแอมปลิจูดที่ใช้ในการทดลองต่อค่าการกระจายตัวของอนุภาคของโลหะดีบุกที่ผลิตได้โดยใช้ตัวแปรควบคุมของแอมปลิจูดที่ 70, 75 และ 80 % อัตราการป้อนน้ำโลหะ 15 kg/hr และที่อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะ 300 °C ดังแสดงในรูปที่ 3.3 พบว่าเมื่อแอมปลิจูดเพิ่มขึ้น การกระจายตัวของอนุภาคของโลหะดีบุกที่ผลิตได้จะมีช่วงการกระจายตัวที่กว้างขึ้นเล็กน้อย ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากความชันของเส้นกราฟที่แตกต่างกัน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจมาจาก การใช้พลังงานที่สูงจนเกินไปในระหว่างการอะตอมไนเซ็นชัน จึงทำให้หยดน้ำโลหะที่กระเด็นออกจากหัวไฟรบทองอัดตราโซนิกเกิดการ satellites ขึ้น จึงทำให้ขนาดการกระจายตัวของอนุภาคของโลหะที่กว้างขึ้น (ลักษณะการเกิด satellites ในผงโลหะดูได้จากภาพถ่าย OM ในหัวข้อที่ 3.3.1) และผงโลหะที่ผลิตได้จะมีช่วงการกระจายตัวเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีขนาดอนุภาคเล็กกว่า 20 ไมครอน และกลุ่มที่มีขนาดอนุภาคใหญ่กว่า 20 ไมครอน

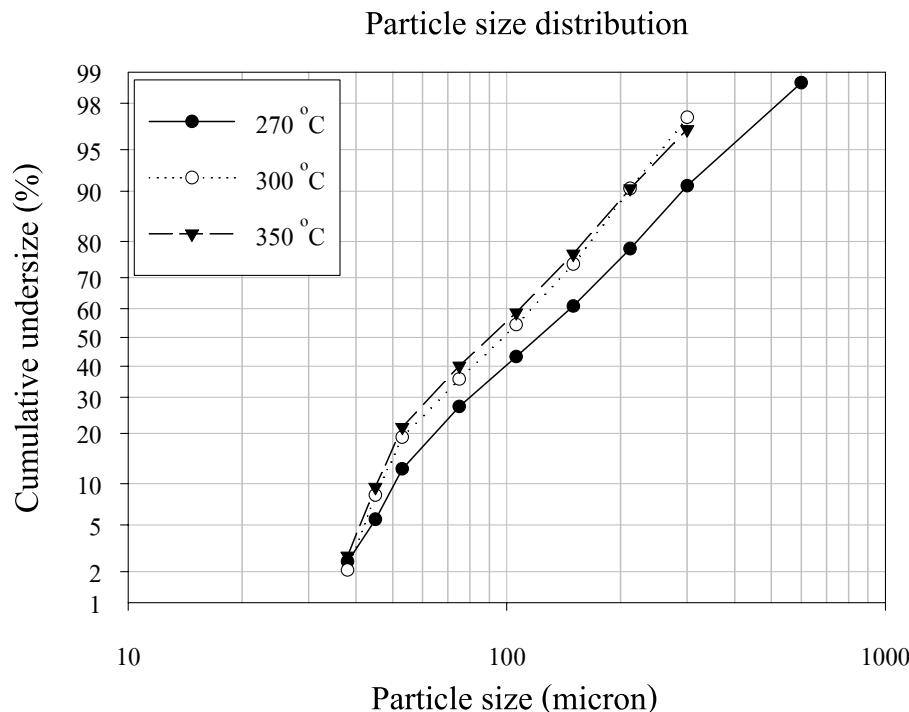

รูปที่ 3.3 กราฟแสดงการกระจายตัวของผงโลหะดีบุกทุกขนาดที่ได้จากการบวนการผลิตโดยใช้ตัวแปรควบคุมของอัมปลิจูดที่ 70, 75 และ 80 % ตามลำดับ

3.1.2 ผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่ว (SAC305)

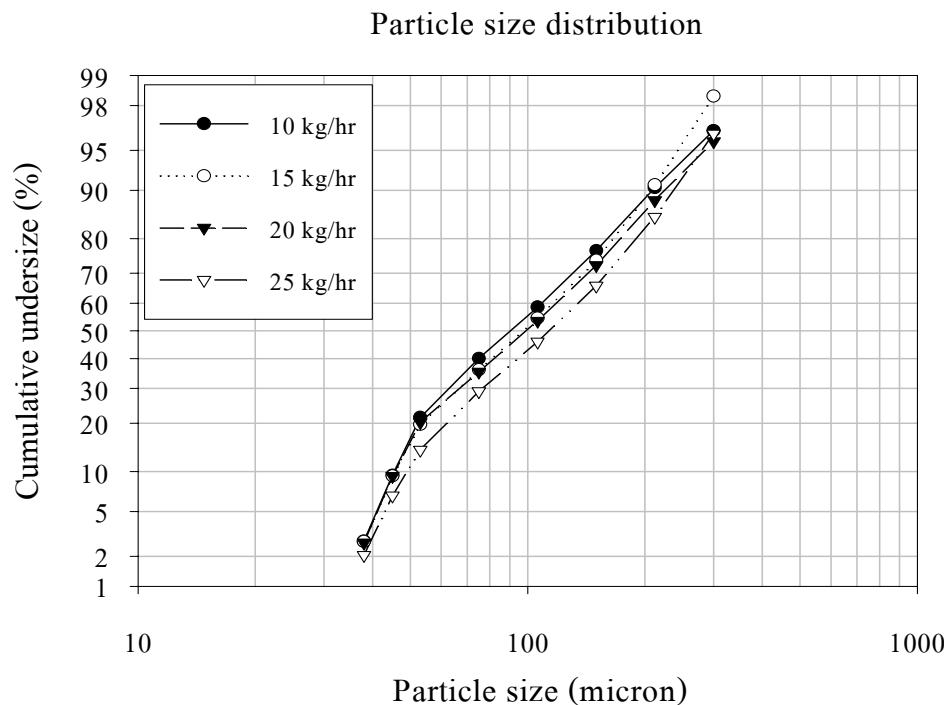
ในการผลิตผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่ว (SAC305) จะทำการผลิตทึบบรรยายกาศปกติโดยไม่มีการควบคุมปริมาณออกซิเจนภายในถังอะตอมไนเมเซอร์ (20.9 %) และผลิตภายใต้บรรยายกาศที่มีการควบคุมปริมาณออกซิเจนภายในถังอะตอมไนเมเซอร์ (5-7 %) ในที่นี้จะแสดงผลการกระจายตัวของขนาดอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่ผลิตภายใต้บรรยายกาศไม่ได้มีการควบคุมปริมาณออกซิเจน โดยใช้ตัวแปรควบคุมของอุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะที่ 270, 300 และ 350 °C อัตราการป้อนน้ำโลหะ 10 kg/hr และอัมปลิจูด 70 % พนว่าเมื่ออุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะเพิ่มขึ้นจาก 270 เป็น 350 °C การกระจายตัวของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่ผลิตได้จะมีช่วงการกระจายตัวที่แคบลง พิจารณาได้จากความชันของเส้นกราฟที่แตกต่างกัน พนว่าที่อุณหภูมิชูปเปอร์ฮีทสูงสุด 350 °C กราฟความชันมากที่สุด และที่อุณหภูมิ 270 °C กราฟจะมีความชันน้อยที่สุด และผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่ผลิตได้จะมีช่วงการกระจายตัวเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มที่มีขนาดอนุภาคเล็กกว่า 25 ไมครอน และกลุ่มที่มีขนาดอนุภาคใหญ่กว่า 25 ไมครอน สาเหตุอาจจะเกิดจากความสามารถของตะแกรงร่อนที่ใช้ในการคัดแยกขนาดอนุภาค ที่ไม่สามารถแยกผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่มีความละเอียดออกได้ หรืออาจจะเกิดการอุดตันของตะแกรงร่อน

ส่งผลทำให้ผงขนาดเล็กไม่สามารถผ่านรูเปิดของตะแกรงร่อนไปได้ จึงทำให้ปริมาณผงโลหะในช่วงนี้หายไปดังแสดงในรูปที่ 3.4

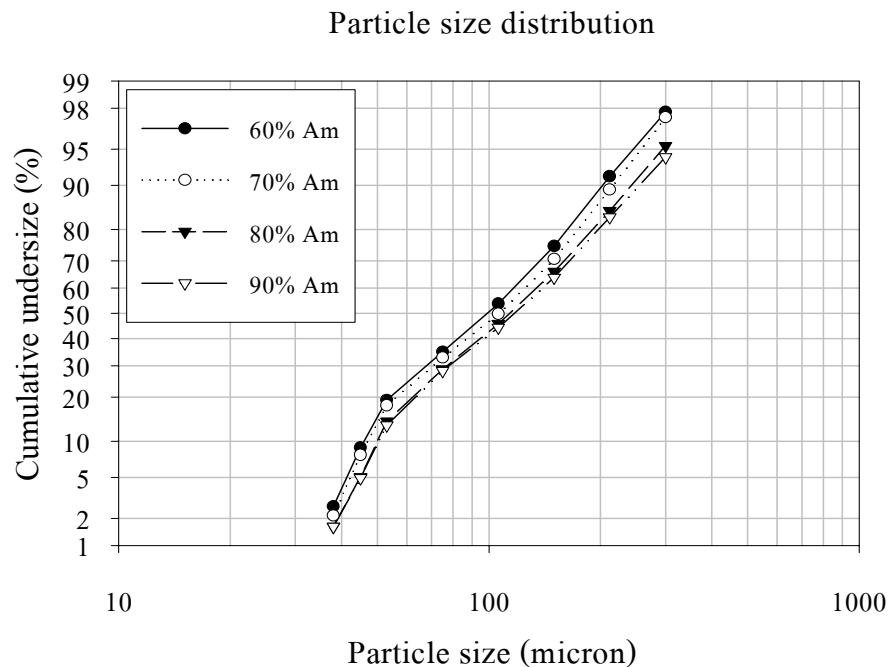
รูปที่ 3.4 กราฟแสดงการกระจายตัวของผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่ว (SAC305) ทุกขนาดที่ได้จากการผลิตภายใต้บรรยากาศปกติ (20.9 % O₂) โดยใช้อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะที่ 270, 300 และ 350 °C ตามลำดับ

การวิเคราะห์การกระจายตัวของขนาดอนุภาคของผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่ผลิตได้ต่ออัตราการป้อนน้ำโลหะที่ใช้ในการทดลองที่ 10, 15, 20 และ 25 kg/hr โดยใช้อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะ 350 °C และแอมปลิจูด 70 % พบว่าเมื่ออัตราการป้อนน้ำโลหะสูงขึ้นการกระจายตัวของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่ผลิตได้จะมีช่วงการกระจายตัวที่กว้างขึ้น พิจารณาได้จากความชันของเส้นกราฟที่แตกต่างกัน คือที่อัตราการป้อนน้ำโลหะ 10 kg/hr จะมีความชันมากที่สุด และที่อัตราการป้อนน้ำโลหะ 25 kg/hr จะมีความชันน้อยที่สุด และผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่ผลิตได้จะมีการกระจายตัวของขนาดอนุภาคผงโลหะเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีขนาดอนุภาคเล็กกว่า 20 ไมครอน และกลุ่มที่มีขนาดอนุภาคใหญ่กว่า 20 ไมครอน ดังแสดงในรูปที่ 3.5

รูปที่ 3.5 กราฟแสดงการกระจายตัวของผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่ว (SAC305) ทุกขนาดที่ได้จาก การผลิตภายใต้บรรยายกาศปกติ ($20.9\% \text{ O}_2$) โดยใช้ตัวแปรควบคุมของอัตราการป้อนน้ำ โลหะที่ $10, 15, 20$ และ 25 kg/hr ตามลำดับ

ผลของการวิเคราะห์การกระจายตัวของขนาดอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่ ผลิตภายใต้ตัวแปรควบคุมของแม่เหล็กซูดที่ $60, 70, 80$ และ 90% โดยใช้อัตราการป้อนน้ำโลหะ 25 kg/hr และอุณหภูมิในการหลอมน้ำโลหะ 300°C พบว่าเมื่อแม่เหล็กซูดเพิ่มขึ้นจาก 60% เป็น 90% การกระจายตัวของขนาดอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่ผลิตได้จะมีช่วงการกระจายตัวที่กว้างขึ้นเล็กน้อย ซึ่งแสดงถึงอิทธิพลของแม่เหล็กซูดที่ใช้ในการทดลองจะส่งผลต่อค่าการกระจายตัวของผงโลหะที่ผลิตได้น้อยมาก เนื่องจากว่าในกระบวนการอัลตราโซนิกจะต้องไม่ใช้ชัน การกระจายตัวของขนาดอนุภาคผงโลหะที่ผลิตได้จะขึ้นอยู่กับความถี่ที่ใช้ในการอะตอมไม่ใช้ชัน อัตราการป้อนน้ำโลหะ และอุณหภูมิที่ใช้ในการหลอมน้ำโลหะเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อค่าการกระจายตัวของอนุภาคผงโลหะที่ผลิตได้ ซึ่งผลจากการทดลองที่มีการเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย อาจจะเกิดจากการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นในระหว่างการอะตอมไม่ใช้ชัน จึงทำให้หยดน้ำโลหะเกิด การ satellites ขึ้น จึงทำให้ได้ขนาดการกระจายตัวของอนุภาคผงโลหะที่กว้างขึ้นเล็กน้อย ดังแสดงในรูปที่ 3.6

รูปที่ 3.6 กราฟแสดงการกระจายตัวของผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่ว (SAC305) ทุกขนาดที่ได้จาก การผลิตภายใต้บรรยากาศปกติ (20.9% O₂) โดยใช้ตัวแปรความคุณของแอมปลิจูดที่ 60, 70, 80 และ 90 % ตามลำดับ

3.2 วิเคราะห์ขนาดเฉลี่ยของขนาดอนุภาคผงโลหะ (Median particle size)

ในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความคุณต่างๆที่ส่งผลต่อขนาดอนุภาคเฉลี่ยของผงโลหะ โดยในปี 1962, Lang's ได้ศึกษาพบว่าขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะขึ้นอยู่กับ แรงตึงผิวของน้ำโลหะ (surface tension) ความหนาแน่นของน้ำโลหะ (density) และความถี่ที่ใช้ในการอะตอมไไมเซชัน และในปี 2001, Rajan และ Pandit ได้ศึกษาเพิ่มเติมพบว่าจากที่ Lang's ได้กล่าวเอาไว้ ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อขนาดอนุภาคโดยเฉลี่ย คืออัตราการป้อนน้ำโลหะ (melt feed rate) ความหนืดของน้ำโลหะ (viscosity) และการสั่นของแอมปลิจูด (vibrational amplitude) ซึ่งในงานวิจัยนี้จะศึกษาอุณหภูมิการหลอมของน้ำโลหะที่จะส่งผลต่อค่าความหนืด อัตราการป้อนน้ำโลหะ และแอมปลิจูดที่ใช้ในการอะตอมไไมเซชันตามลำดับ ค่าที่ได้จากการทดลองของตัวแปรต่างๆ ที่ส่งผลต่อขนาดอนุภาคเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้จากการวนการอัลตราโซนิกจะต้องมีความถี่ที่เหมาะสมต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะดีบุกที่ได้จากการผลิตที่สภาวะควบคุมของตัวแปรต่างๆ

Type	Median particle size (D_{50} , μm)								
	Melt temperature ($^{\circ}\text{C}$)			Melt feed rate (kg/kr)			Amplitude (%)		
	270	300	350	10	15	25	70	75	80
Tin	145	138	115	102	142	145	138	145	145
	142	130	102	115	140	145	130	140	142

ตารางที่ 3.2 แสดงขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่ว ที่ได้จากการผลิตภายใต้บรรยายกาศปกติที่สภาวะควบคุมของตัวแปรต่างๆ โดยกำหนดให้แอมป์ลิจูดคงที่ 70 %

Median particle size (D_{50} , μm)				
Melt temperature ($^{\circ}\text{C}$)	Melt feed rate (kg/kr)			
	10	15	20	25
270	85	90	112	106
	120	113	100	110
	103	104	108	108
300	100	92	103	106
	96	107	102	105
	98	96	100	105
350	90	98	100	105
	95	94	99	105
	90	100	100	100

ตารางที่ 3.3 แสดงขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่ว ที่สภาวะควบคุมของอุณหภูมิหลอมน้ำโลหะ 300°C และอัตราการป้อนน้ำโลหะ 25 kg/hr

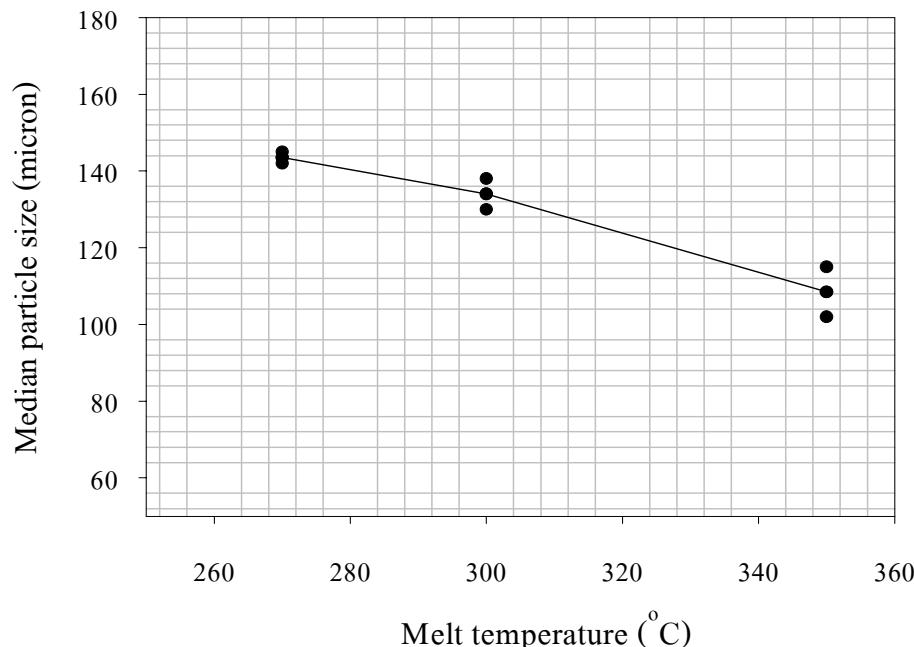
Median particle size (D_{50} , μm)				
Type	Amplitude (%)			
	60	70	80	90
SAC305	100	105	115	117
	98	105	115	117

ตารางที่ 3.4 แสดงขนาดเนลี่ยของอนุภาคพงโลหะบัดกรีไว้สารตะกั่ว ที่ได้จากการผลิตภายใต้บรรยายกาศควบคุมออกซิเจน (5-7 %) ที่สภาวะควบคุมของตัวแปรต่างๆ โดยกำหนดให้แอมป์ลิจูดคงที่ 70 %

		Median particle size (D_{50} , μm)		
Melt temperature ($^{\circ}\text{C}$)		Melt feed rate (kg/hr)		
		15	20	25
270	110	135	140	
	115	140	145	
300	114	125	135	
	115	126	138	
350	110	125	130	
	110	125	132	

3.2.1 ผลของอุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะต่อค่าเฉลี่ยของอนุภาคพงโลหะดีบุก

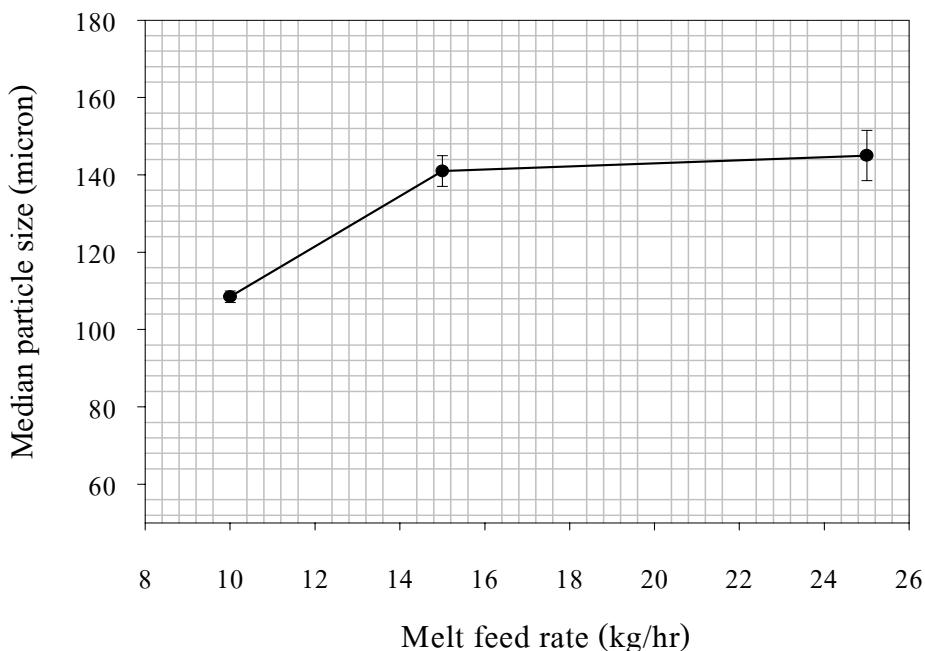
จากการศึกษาตัวแปรควบคุมของอุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะดีบุกที่ 270, 300 และ 350 $^{\circ}\text{C}$ โดยใช้อัตราการป้อนน้ำโลหะ 10-15 kg/hr และแอมป์ลิจูด 75 % พบร่วมกับเมื่ออุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะสูงขึ้น จะทำให้ขนาดเฉลี่ยของอนุภาคพงโลหะดีบุกที่ผลิตได้มีค่าลดลง เช่นที่ อุณหภูมิการหลอม 270 $^{\circ}\text{C}$ ขนาดอนุภาคเฉลี่ยที่ได้ประมาณ 143 ไมครอน และที่อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะ 350 $^{\circ}\text{C}$ ขนาดอนุภาคเฉลี่ยที่ได้ประมาณ 108 ไมครอน สาเหตุเนื่องจากเมื่อน้ำโลหะมีอุณหภูมิหลอมเหลวที่สูงขึ้น ความหนืดและแรงตึงผิวของน้ำโลหะจะลดลง จึงส่งผลทำให้น้ำโลหะที่ได้รับการกระตุ้นด้วยความถี่สามารถแตกตัวออกเป็นหยดที่มีขนาดเล็กเพิ่มสูงขึ้น จึงทำให้ได้ผลโลหะที่มีขนาดอนุภาคเล็กลง ซึ่งผลที่ได้จะมีความสอดคล้องกับสมการของ Lang's ที่เสนอไว้ว่า ขนาดเฉลี่ยของพงโลหะจะมีค่าลดลงเมื่อความหนาแน่นและแรงตึงผิวของน้ำโลหะลดลงดังแสดงในรูปที่ 3.7

รูปที่ 3.7 กราฟแสดงขนาดเฉลี่ยของผงโลหะดีบุกที่อุณหภูมิหลอมน้ำโลหะต่างกัน

3.2.2 ผลของการป้อนน้ำโลหะต่อค่าเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะดีบุก

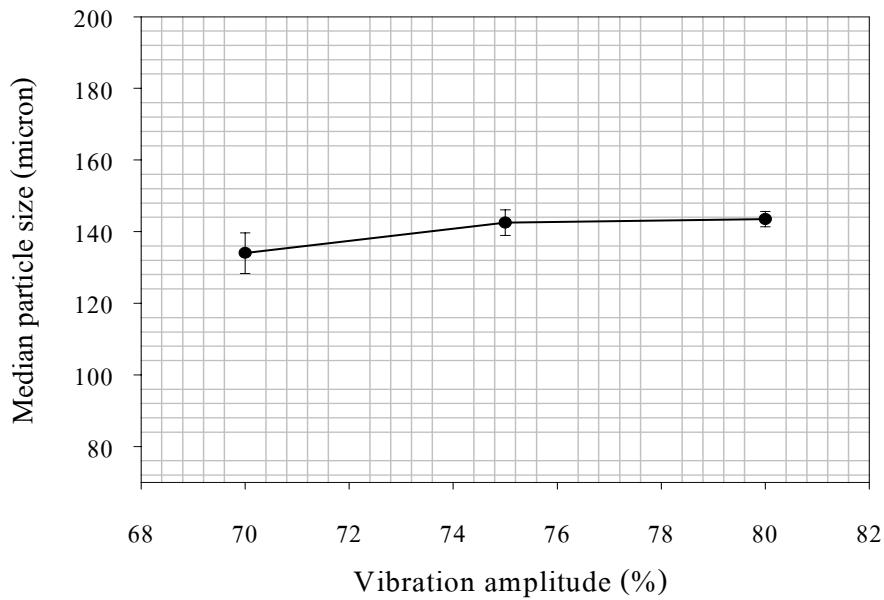
จากการศึกษาตัวแปรของอัตราการป้อนน้ำโลหะที่ 10, 15 และ 25 kg/hr โดยใช้อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะ 300 °C และแอมปลิจูด 75 % พบร่วมกับเมื่ออัตราการป้อนน้ำโลหะสูงขึ้นขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะดีบุกที่ผลิตได้จะมีค่า ตัวอย่างเช่น ที่อัตราการป้อนน้ำโลหะ 10 kg/hr ขนาดเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้ประมาณ 108 ไมครอน และที่อัตราการป้อนน้ำโลหะ 25 kg/hr ขนาดเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้ประมาณ 145 ไมครอน ซึ่งสามารถเดาจากเมื่ออัตราการป้อนน้ำโลหะสูงขึ้น จะทำให้น้ำโลหะไปปกคลุมที่ปลายหัวพรมของอัตราโซนิกเพิ่มขึ้น และเกิดเป็นฟิล์มที่หนาขึ้น จึงส่งผลทำให้ความสามารถในการแตกตัวออกเป็นหยดที่มีขนาดเล็กของน้ำโลหะลดลง จึงส่งผลทำให้ได้ผงโลหะที่มีขนาดอนุภาคใหญ่ขึ้นเมื่อมีการป้อนน้ำโลหะมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งสามารถแสดงได้ดังรูปที่ 3.8

รูปที่ 3.8 กราฟแสดงขนาดเฉลี่ยของผงโลหะดีบุกที่อัตราการป้อนน้ำโลหะต่างกัน

3.2.3 ผลของแอมป์ลิจูดต่อค่าเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะดีบุก

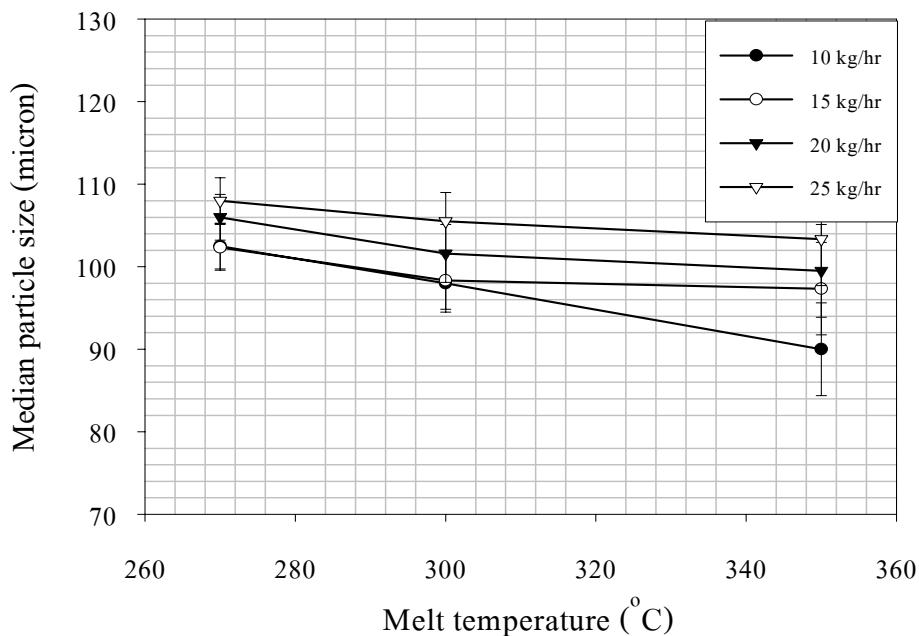
จากการศึกษาตัวแปรของแอมป์ลิจูดที่ใช้ในการอะตอมไนเซชันที่ 70, 75 และ 80 % โดยใช้อุณหภูมิหลอมน้ำโลหะ 300°C และอัตราการป้อนน้ำโลหะ 15 kg/hr พบร่วมกัน แอมป์ลิจูดเพิ่มขึ้น ขนาดอนุภาคเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้จะมีแนวโน้มที่แตกต่างกันเล็กน้อย ยกตัวอย่าง เช่นที่แอมป์ลิจูด 70% ขนาดอนุภาคเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้ประมาณ $134 \text{ }\mu\text{m}$ และที่แอมป์ลิจูด 80% ขนาดอนุภาคเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้ประมาณ $143 \text{ }\mu\text{m}$ ซึ่งหากพิจารณาในทางทฤษฎีก็ยังคงโลหะผงแล้วพบว่าขนาดเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก เพราะตัวแปรที่มีผลต่อน้ำหนักเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้จากการกระบวนการนี้จะมีอิทธิพลของแอมป์ลิจูดที่ใช้ในการทดลองจะส่งต่อขนาดเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้น้อยมาก ซึ่งผลจากการทดลองที่มีการเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อยอาจจะเกิดจากการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นในระหว่างการอะตอมไนเซชัน จึงทำให้หยดน้ำโลหะเกิดการ satellites ขึ้น จึงทำให้ได้ขนาดเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย ดังแสดงในรูปที่ 3.9

รูปที่ 3.9 กราฟแสดงขนาดเฉลี่ยของผงโลหะดิบกที่แอมปลิจูดต่างกัน

3.2.4 ผลของอุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะต่อค่าเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัคกรีไร์สารตะกั่ว (SAC 305) ภายใต้บรรยายกาศไม่ควบคุมเบอร์เซ็นต์ออกซิเจน

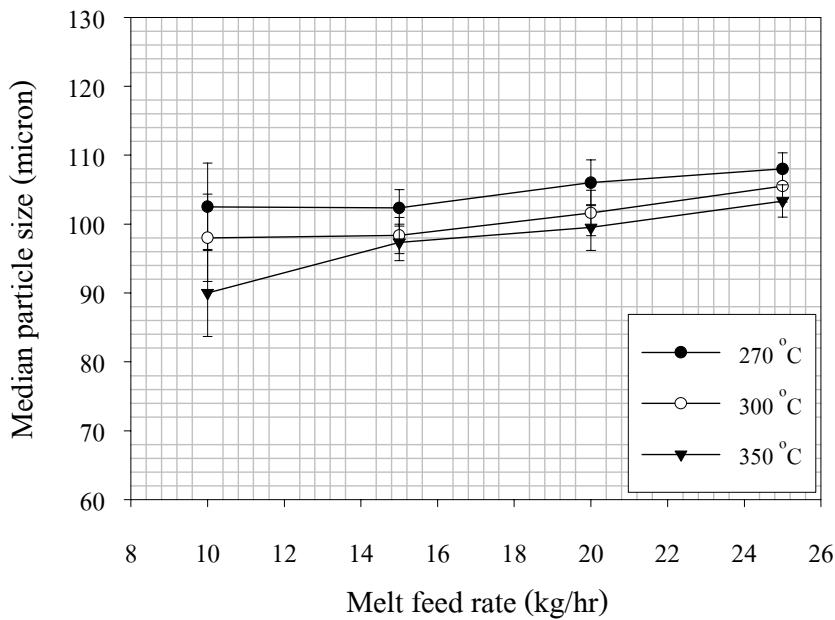
ในการศึกษาถึงตัวแปรควบคุมที่ใช้ในการผลิตผงโลหะบัคกรีไร์สารตะกั่วที่อุณหภูมิหลอมน้ำโลหะ 270, 300 และ 350 °C โดยใช้อัตราการป้อนน้ำโลหะ 10, 15, 20 และ 25 kg/hr และใช้แอมปลิจูดในการอะตอมไม่ใช้ชัน 70 % ภายใต้บรรยายกาศที่ไม่มีการควบคุมเบอร์เซ็นต์ของออกซิเจนภายในถังอะตอมไม่เชอร์ฟาร์มาตและแสดงดังรูปที่ 3.10 จากผลการทดลองพบว่าเมื่ออุณหภูมิหลอมน้ำโลหะเพิ่มขึ้น ขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัคกรีไร์สารตะกั่วที่ผลิตได้จะมีค่าลดลง ตัวอย่างเช่นพิจารณาที่อัตราการป้อนน้ำโลหะ 10 kg/hr เท่ากัน ที่อุณหภูมิหลอมน้ำโลหะ 270 °C ขนาดเฉลี่ยผงโลหะที่ผลิตได้ประมาณ 102 ไมครอน และที่อุณหภูมิหลอมน้ำโลหะ 350 °C ขนาดเฉลี่ยผงโลหะที่ผลิตได้ประมาณ 90 ไมครอน สามารถอธิบายได้ว่าเมื่อน้ำโลหะมีอุณหภูมิการหลอมที่สูงขึ้น ความหนืดและแรงตึงผิวของน้ำโลหะจะลดลง จึงทำให้น้ำโลหะสามารถที่จะแตกตัวออกเป็นหยดที่มีขนาดเล็กเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้ได้ผงโลหะที่มีขนาดอนุภาคเล็กลง เมื่ออุณหภูมิหลอมน้ำโลหะเพิ่มขึ้นตามลำดับ

รูปที่ 3.10 กราฟแสดงขนาดเนลี่ยของผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่ว (SAC305) ที่อุณหภูมิหลอมน้ำโลหะต่างกันภายใต้บรรยายกาศที่ไม่มีการควบคุมเปอร์เซ็นต์ออกซิเจน

3.2.5 ผลของอัตราการป้อนน้ำโลหะต่อค่าเนลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่ว SAC 305 ภายใต้บรรยายกาศไม่ควบคุมเปอร์เซ็นต์ออกซิเจน

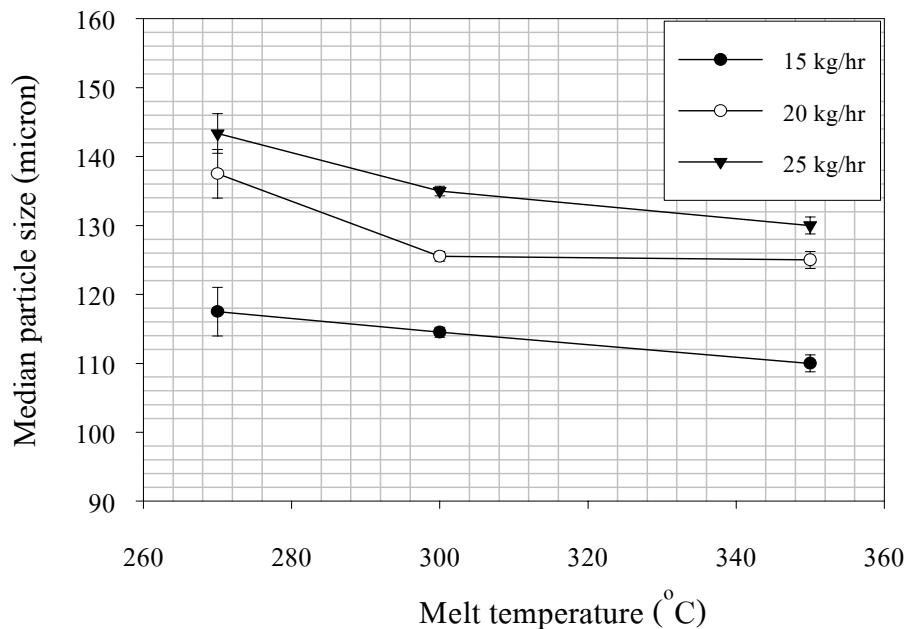
จากการศึกษาตัวแปรของอัตราการป้อนน้ำโลหะที่ 10, 15, 20 และ 25 kg/hr ที่อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะ 270, 300 และ 350 °C โดยใช้แม่พิมพ์อลูมิเนียม 70 % พบร่วมกับเมื่ออัตราการป้อนน้ำโลหะเพิ่มขึ้น ขนาดเนลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่ผลิตได้จะมีขนาดใหญ่ขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ที่อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะเท่ากัน 350 °C ที่อัตราการป้อนน้ำโลหะ 10 kg/hr ขนาดเนลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้ประมาณ 90 ไมครอน และที่อัตราการป้อนน้ำโลหะ 25 kg/hr ขนาดเนลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้ประมาณ 104 ไมครอน ซึ่งอธิบายว่าเมื่ออัตราการป้อนน้ำโลหะสูงขึ้น จะทำให้น้ำโลหะไปปกคลุมที่ปลายหัวพรมของอัตราโซนิกเพิ่มขึ้น และทำให้เกิดเป็นฟิล์มที่หนาขึ้น จึงส่งผลทำให้ความสามารถในการแตกตัวออกเป็นหยดที่มีขนาดเล็กของฟิล์มน้ำโลหะลดลง จึงทำให้ได้ผงโลหะที่มีขนาดอนุภาคใหญ่ขึ้น เมื่ออัตราการป้อนน้ำโลหะเพิ่มสูงขึ้น ตามลำดับ ซึ่งสามารถแสดงได้ดังรูปที่ 3.11

รูปที่ 3.11 กราฟแสดงขนาดเฉลี่ยของผงโลหะบัคกรีไร้สารตะกั่วที่อัตราการป้อนน้ำโลหะต่างกัน ภายใต้บรรยายกาศที่ไม่มีการควบคุมเบอร์เซ็นต์ออกซิเจน

3.2.6 ผลของอุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะต่อขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัคกรีไร้สารตะกั่ว SAC 305 ภายใต้บรรยายกาศที่มีการควบคุมเบอร์เซ็นต์ออกซิเจน

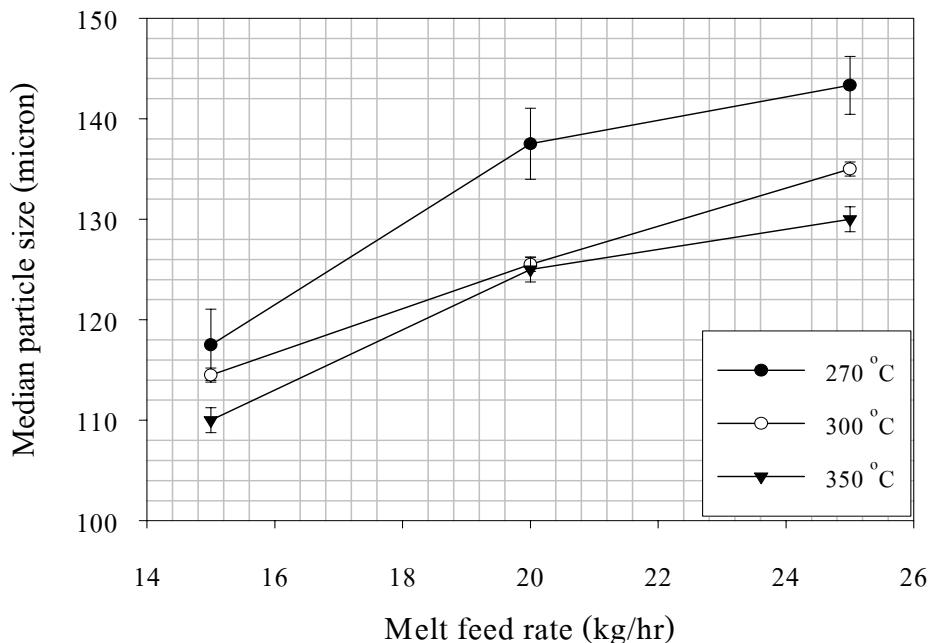
จากการศึกษาด้วยแปรของอุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะที่ 270, 300 และ 350 °C โดยใช้แอลกอฮอล์ 70 % และอัตราการป้อนน้ำโลหะ 15, 20, 25 kg/hr พบร่วมกับอุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะเพิ่มขึ้น ขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัคกรีไร้สารตะกั่วที่ผลิตได้มีค่าลดลง ยกตัวอย่างเช่น ที่อัตราการป้อนน้ำโลหะเท่ากัน 20 kg/hr ที่อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะ 270 °C ขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะที่ผลิตได้ประมาณ 138 ไมครอน และที่อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะ 350 °C ขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะที่ผลิตได้ประมาณ 125 ไมครอน ซึ่งสาเหตุอาจจะเกิดการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิที่ใช้ในการหลอมน้ำโลหะที่สูงขึ้น จึงทำให้ความหนืดของน้ำโลหะและแรงตึงผิวของน้ำโลหะมีค่าน้อยลง ส่งผลทำให้น้ำโลหะสามารถที่จะแตกตัวออกเป็นหยดที่มีขนาดเล็กเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้ผงโลหะบัคกรีไร้สารตะกั่วที่ผลิตได้โดยกระบวนการนี้มีขนาดอนุภาคที่เล็กลง เมื่ออุณหภูมิที่ใช้ในการหลอมน้ำโลหะเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ ซึ่งสามารถแสดงดังรูปที่ 3.12

รูปที่ 3.12 กราฟแสดงขนาดเนลี่ยของผงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่วที่อุณหภูมิหลอมน้ำโลหะต่างกันภายใต้บรรยายกาศที่มีการควบคุมเปอร์เซ็นต์ออกซิเจน

3.2.7 ผลของอัตราการป้อนน้ำโลหะต่อค่าเนลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่ว SAC 305 ภายใต้บรรยายกาศที่มีการควบคุมเปอร์เซ็นต์ออกซิเจน

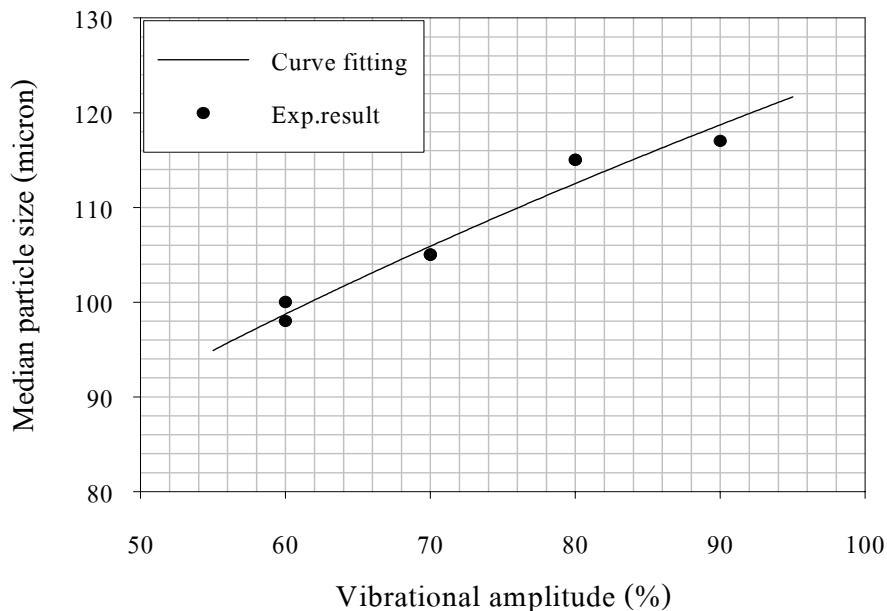
จากการศึกษาด้วยแปรของอัตราการป้อนน้ำโลหะที่ 15, 20 และ 25 kg/hr ที่อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะ 270, 300 และ 350 °C โดยใช้แอมปลิจูด 70 % พบว่าเมื่ออัตราการป้อนน้ำโลหะเพิ่มสูงขึ้น ขนาดเนลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่วที่ผลิตได้จะมีขนาดอนุภาคที่ใหญ่ขึ้น ยกตัวอย่างเช่นที่อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะเท่ากันที่ 350 °C ที่อัตราการป้อนน้ำโลหะ 15 kg/hr ขนาดอนุภาคเนลี่ยของผงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่วที่ผลิตได้ประมาณ 110 ไมครอน และที่อัตราการป้อนน้ำโลหะ 25 kg/hr ขนาดอนุภาคเนลี่ยของผงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่วที่ผลิตได้ประมาณ 130 ไมครอน สาเหตุเกิดจากเมื่ออัตราการป้อนน้ำโลหะเพิ่มสูงขึ้น จะทำให้น้ำโลหะไปปกคลุมที่ปลายหัวพโบรของอัตราโโซนิกเพิ่มมากขึ้น และเกิดเป็นฟิล์มที่หนาขึ้น จึงส่งผลทำให้ความสามารถในการแตกตัวของฟิล์มน้ำโลหะลดลง จึงทำให้ได้ขนาดเนลี่ยของผงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่วที่มีขนาดใหญ่ขึ้น เมื่ออัตราการป้อนน้ำโลหะสูงขึ้น ตามลำดับ ซึ่งสามารถแสดงได้รูปที่ 3.13

รูปที่ 3.13 กราฟแสดงขนาดเฉลี่ย ของผงโลหะบัดกรีไร์สาระดับก้าวที่อัตราการป้อนน้ำโลหะต่างกัน ภายใต้บรรยายกาศที่มีการควบคุมเปอร์เซ็นต์ออกซิเจน

3.2.8 ผลของแอมปลิจูดต่อขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร์สาระดับก้าว (SAC305)

ในการศึกษาถึงตัวแปรของแอมปลิจูดที่ใช้ในการอะตอมไไมเซชันที่ 60, 70, 80 และ 90 % โดยใช้อุณหภูมิหลอมน้ำโลหะที่ 300 °C และมีอัตราการป้อนน้ำโลหะ 20 kg/hr ซึ่งทำการทดลองภายใต้บรรยายกาศที่ไม่มีการควบคุมเปอร์เซ็นต์ภายในถังอะตอมไไมเซอร์ พนบว่าเมื่อแอมปลิจูดเพิ่มขึ้น ขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร์สาระดับก้าวที่ผลิตได้มีขนาดอนุภาคที่เพิ่มขึ้น เล็กน้อย เช่นที่แอมปลิจูด 60% ขนาดอนุภาคเฉลี่ยประมาณ 100 ไมครอน และที่แอมปลิจูด 90% ขนาดอนุภาคเฉลี่ยประมาณ 117 ไมครอน เนื่องจากในกระบวนการอัตตราโซนิกอะตอมไไมเซชัน ตัวแปรที่มีผลต่อขนาดเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้จะขึ้นอยู่กับค่าความถี่ ค่าความหนืด แรงดึงดูด ของน้ำโลหะ และอัตราการป้อนน้ำโลหะเป็นหลัก ส่วนอิทธิพลของแอมปลิจูดที่ใช้ในการทดลอง จะส่งต่อขนาดเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้น้อยมาก ซึ่งจากผลการทดลองที่มีการเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อยอาจจะเกิดจากการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นในระหว่างการอะตอมไไมเซชัน จึงทำให้หยดน้ำโลหะเกิดการ satellites ขึ้น จึงทำให้ได้ขนาดเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย ดังแสดงในรูปที่ 3.14

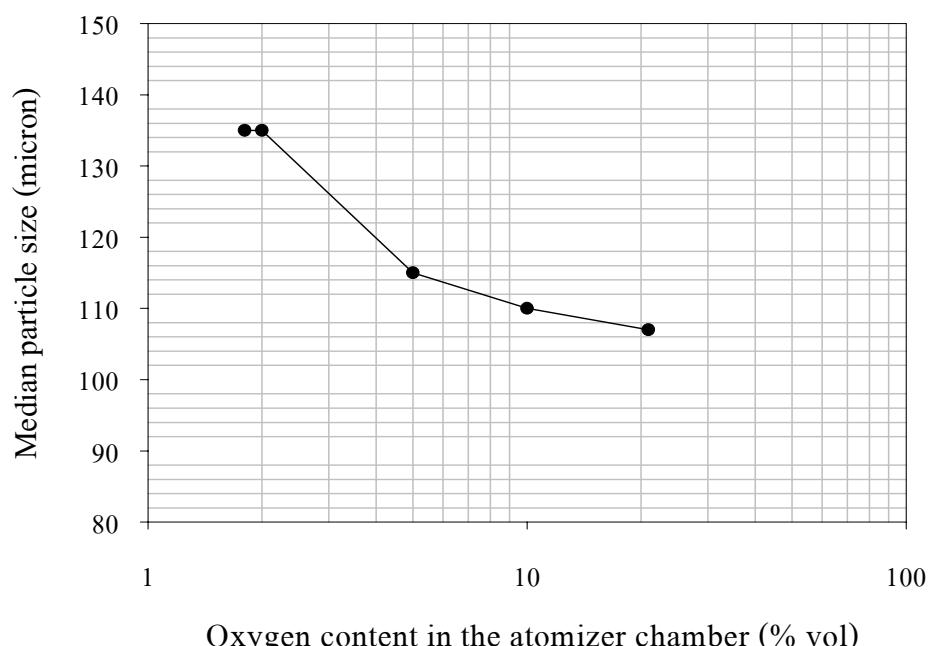

รูปที่ 3.14 กราฟแสดงขนาดเฉลี่ยของผงโลหะบัดกรีไrixสารตะกั่ว (SAC305) ที่แเอนปลิจูดต่างกัน

3.2.9 ผลของเปอร์เซ็นต์ออกซิเจนต่อค่าเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไrixสารตะกั่ว (SAC305)

กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ของออกซิเจนภายในถังอะตอมไม้เชอร์กับค่าเฉลี่ยของขนาดอนุภาคผงโลหะบัดกรีไrixสารตะกั่วที่ผลิตได้จากการกระบวนการนี้ โดยใช้อุณหภูมิหลอมเหลวหน้าโลหะ 300°C อัตราการป้อนหน้าโลหะ 25 kg/hr และแเอนปลิจูด 70% พบร่วมกับเมื่อเปอร์เซ็นต์ของออกซิเจนลดลง ขนาดเฉลี่ยของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไrixสารตะกั่วที่ผลิตได้จะมีขนาดใหญ่ขึ้น ตัวอย่างเช่นที่ $20.9\% \text{ O}_2$ ขนาดเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้ประมาณ $110 \text{ }\mu\text{m}$ และที่ $1.8\% \text{ O}_2$ ขนาดเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้ประมาณ $135 \text{ }\mu\text{m}$ ครอบคลุมเนื้องจากผงโลหะบัดกรีไrixสารตะกั่วที่ผลิตภายใต้บรรยายศาสตร์ควบคุมเปอร์เซ็นต์ออกซิเจนภายในถังอะตอมไม้เชอร์นั้น โดยส่วนใหญ่จะมีรูปร่างเป็นเม็ดกลม (spherical shape) และผงโลหะบัดกรีไrixสารตะกั่วที่ผลิตภายใต้บรรยายศาสตร์ปกติไม่มีการควบคุมปริมาณออกซิเจนภายในถังอะตอมไม้เชอร์นั้นจะมีรูปร่างที่ไม่แน่นอน (irregular shape) เช่นมีรูปร่างเป็นหยดน้ำ (tear drop), ลิกามเอนต์ (ligament) (สามารถดูภาพประกอบได้ในหัวข้อที่ 3.3) ถ้าหากเปรียบเทียบกันระหว่างความสามารถในการลอดผ่านรูเปิดของตะแกรงร่อน (sieve) ของอนุภาคทรงกลมกับอนุภาคที่มีรูปร่างไม่แน่นอนนั้น ผงโลหะที่มีรูปร่างเป็นทรงกลมจะสามารถลอดผ่านรูเปิดของตะแกรงร่อนได้มากกว่าผงโลหะที่มีรูปร่างไม่แน่นอน

แน่นอน เพราะอนุภาคทรงกลมจะมีพื้นที่ที่เท่ากันทุกด้าน ส่วนอนุภาคที่มีรูปร่างไม่แน่นอนจะมีพื้นที่ที่ไม่เท่ากัน ทำให้ในระหว่างการคัดแยกขนาดอนุภาคนั้น ผงโลหะที่มีรูปร่างไม่แน่นอนสามารถที่จะลอดผ่านรูเปิดของตะแกรงร่อนได้ง่ายกว่า จึงส่งผลทำให้ขนาดอนุภาคเฉลี่ยของผงโลหะบักกรีวิสารต่ำกว่าที่ผลิตภัยได้บรรยายที่ไม่ได้ควบคุมปริมาณออกซิเจนภายในถังอะตอมไมเซอร์นั้นมีขนาดอนุภาคที่เล็กกว่าผงโลหะที่ผลิตภัยได้บรรยายที่มีการควบคุมปริมาณออกซิเจน ที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิคนี้ ซึ่งแสดงในรูปที่ 3.15

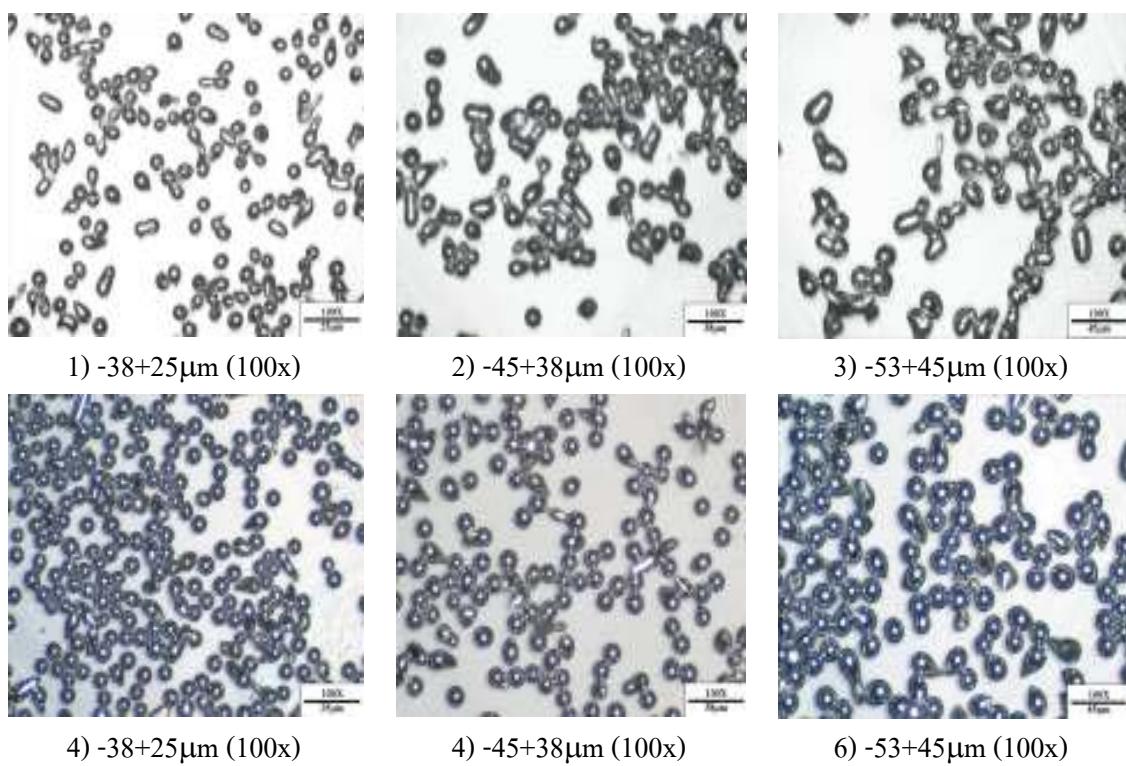
รูปที่ 3.15 графฟ์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเบอร์เซ็นต์ออกซิเจนกับค่าเฉลี่ยของขนาดอนุภาคผงโลหะบักกรีวิสารต่ำกว่า (SAC305)

3.3 การวิเคราะห์รูปร่าง

ผงโลหะแต่ละชนิดที่ได้จากการผลิตด้วยเครื่องอัตตราโซนิกจะมีรูปร่างที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับกระบวนการคัดแยกขนาดอนุภาคแล้วได้นามาวิเคราะห์รูปร่าง โดยใช้กล้องจุลทรรศน์แบบแสง (optical microscopy) และกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่อง粒 (scanning electron microscopy) ดังนี้

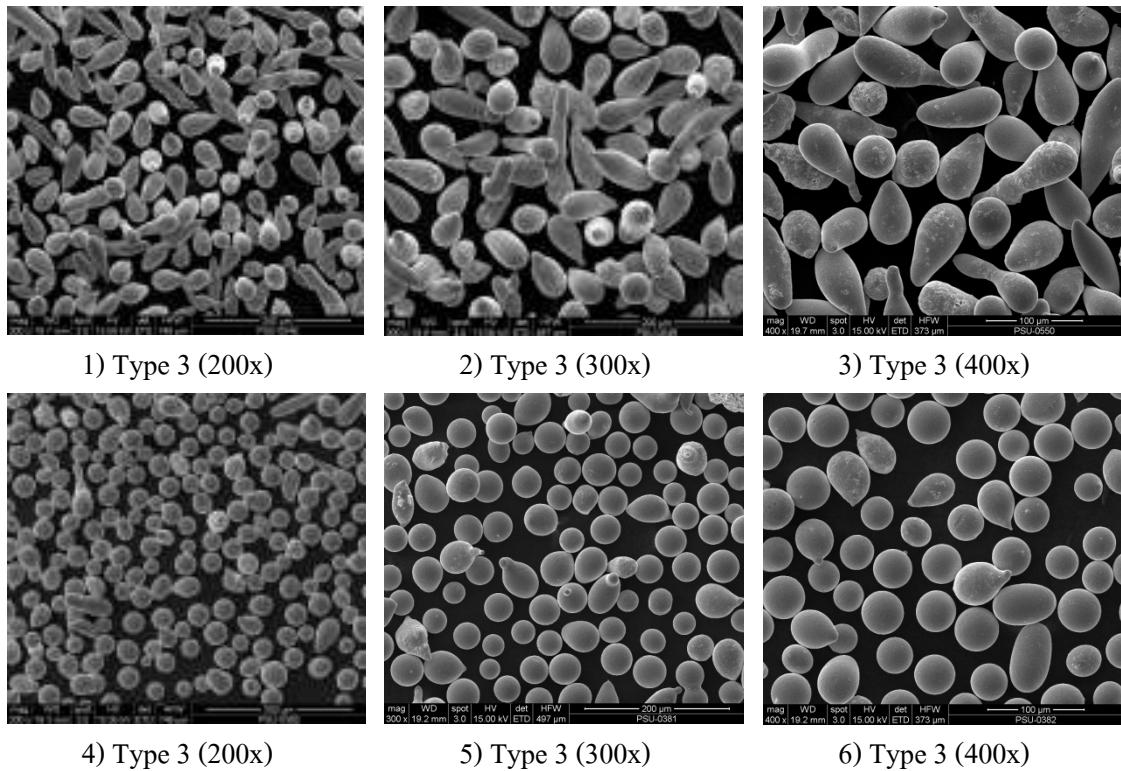
3.3.1 ผงโลหะดีบุก

รูปร่างของผงโลหะดีบุกที่ได้จากการผลิตคัวบิชีการอัลตราโซนิกจะต้องมีเช่นนี้จะมีลักษณะที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับเบอร์เซ็นต์ของออกซิเจนภายในถังจะต้องมีเชอร์เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากถ้าปริมาณของออกซิเจนสูงในระหว่างที่มีการฟอร์มตัวเป็นเม็ดผงโลหะนั้นจะมีฟิล์มออกไซต์ไปปกคลุมที่ผิวของน้ำโลหะ ทำให้ไม่สามารถฟอร์มตัวเป็นเม็ดกลมได้ ส่งผลทำให้ได้รูปร่างที่ไม่แน่นอน (irregular shape) เช่นเมรูปร่างเป็นหยดน้ำ (tear drop), ลิกาเมนต์ (ligament) และทรงกลม (spherical) ประปนอยู่บ้างเล็กน้อย และพื้นผิวของอนุภาคผงที่ได้จะมีลักษณะที่ขุ่นระไม่เรียบ ไม่มั่นคง เนื่องจากมีฟิล์มของออกไซต์ปกคลุมอยู่ที่ผิวน้ำเอง (รูปที่ 3.16) และผงโลหะดีบุกที่ผลิตภายใต้บรรยายกาศที่มีการควบคุมปริมาณของออกซิเจนภายในถังจะต้องมีเชอร์นั้น (ในการทดลองกระทำภายใต้บรรยายกาศในโตรเจน และวัดปริมาณออกซิเจนได้ต่ำที่สุด 2 %) จะมีรูปร่างเป็นเม็ดกลมมากขึ้น เนื่องจากปริมาณของออกซิเจนลดลงทำให้เกิดฟิล์มออกไซต์ที่ผิวของน้ำโลหะน้อยลง จึงส่งผลทำให้ความสามารถในการฟอร์มตัวเป็นเม็ดกลมเพิ่มมากขึ้น ดังรูปที่ 3.16

รูปที่ 3.16 ลักษณะรูปร่างของผงโลหะดีบุกที่ถ่ายจากกล้องจุลทรรศน์แบบแสง เปรียบเทียบกันระหว่างที่บรรยายกาศปกติ 20.9 % ออกซิเจน (1-3) กับบรรยายกาศควบคุมออกซิเจน 2% (4-6)

ภายหลังจากการวิเคราะห์ลักษณะรูปทรง รูปร่างของผงโลหะดีบุกด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบแสง นำผงโลหะดีบุกไปวิเคราะห์ด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (SEM) เพื่อแสดงให้ถึงลักษณะรูปทรงที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งผงโลหะที่นำไปศึกษานั้นมีขนาดการกระจายตัวอยู่ในช่วง $-45+25$ ไมครอน (type 3) และแสดงดังรูปที่ 3.17

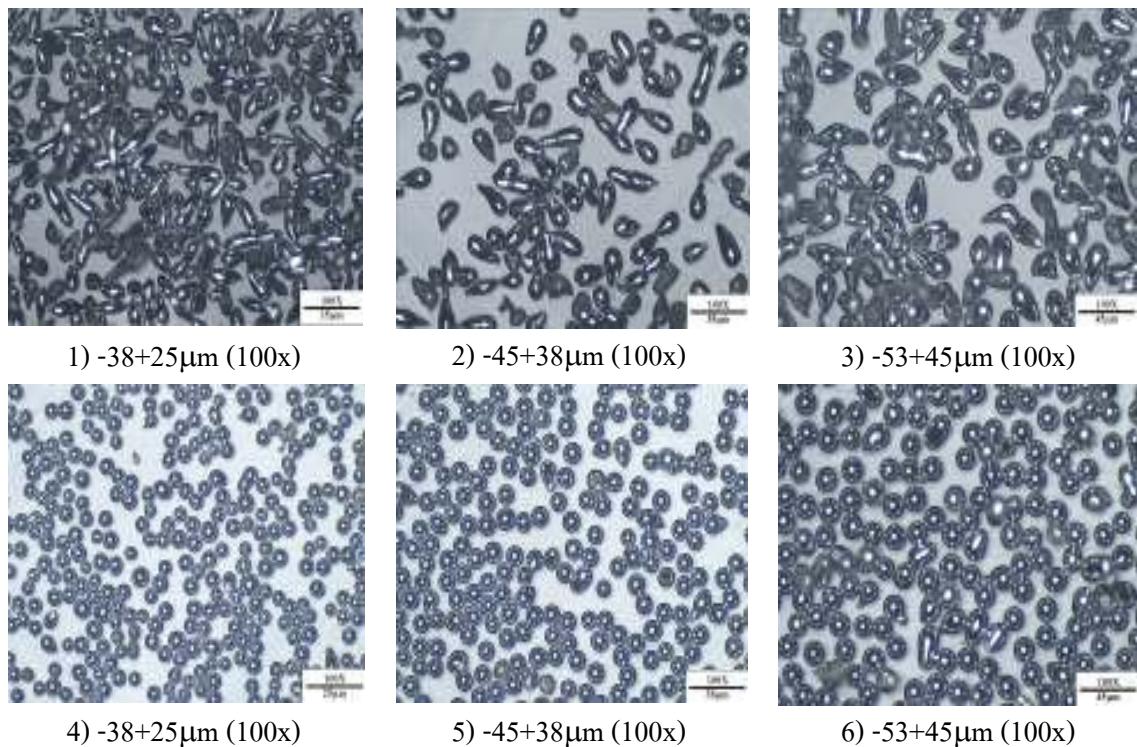

รูปที่ 3.17 ลักษณะรูปร่างของผงโลหะดีบุกที่มีช่วงการกระจายตัวขนาด $-45+25$ ไมครอน (type 3) ถ่ายจากกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (SEM) เปรียบเทียบกันระหว่างที่บรรยายภาพปกติ 20.9 % ออกซิเจน (1-3) กับบรรยายภาพควบคุมอออกซิเจน 2% (4-6)

3.3.2 ผงโลหะบัดกรีไriseาร์ตตะกั่ว (SAC305)

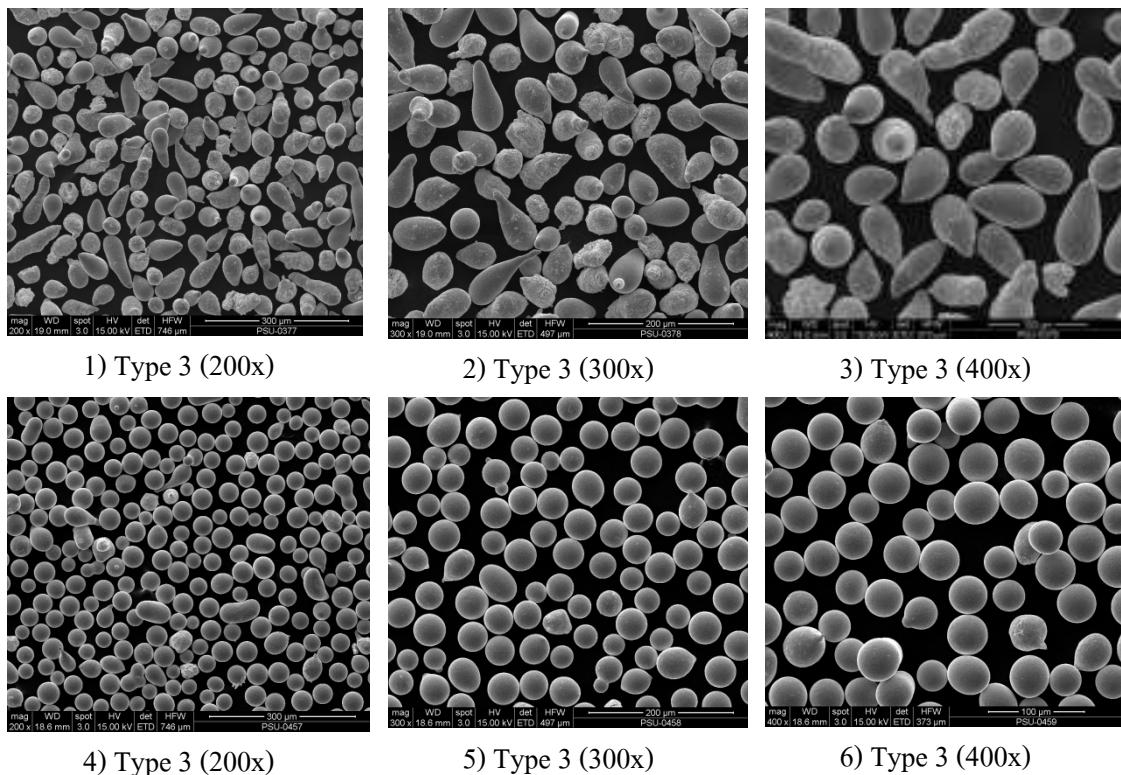
รูปร่างของผงโลหะบัดกรีไriseาร์ตตะกั่วที่ได้จากการผลิตด้วยวิธีการอัลตราโซนิก อะตอมไมเซ็นนั่นจะมีลักษณะเหมือนกันกับผงโลหะดีบุก ซึ่งจะเป็นรูปทรงเปอร์เซ็นต์ ออกซิเจนภายในถังอะตอมไมเซอร์เป็นสิ่งสำคัญ จากการทดลองพบว่าที่ผลิตภัยได้บรรยายภาพปกติ (20.9 % อออกซิเจน) ผงโลหะที่ผลิตได้จะมีรูปร่างที่ไม่แน่นอน (irregular shape) เช่นมีรูปร่างเป็นหยดน้ำ (tear drop), ลิกามเอนต์ (ligament) และทรงกลม (spherical) ประปนอยู่บ้างเล็กน้อย เนื่องจากอิทธิพลของอออกซิเจนที่ทำให้เกิดฟิล์มออกไซต์ไปปกคลุมที่ผิวของน้ำโลหะ ในระหว่างที่มีการ

ฟอร์มตัวเป็นเม็ดผงโลหะ จึงส่งผลทำให้ไม่สามารถฟอร์มตัวเป็นเม็ดกลมได้ (รูปที่ 3.18) และผงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่วที่ผลิตภายใต้บรรยายกาศที่มีการควบคุมปริมาณของออกซิเจนภายในถังอะตอมไม่เชอร์นั่น (ในการทดลองกระทำภายในบรรยายกาศในไตรเจน และวัสดุปริมาณออกซิเจนได้ต่ำที่สุด 1.8 %) จะมีรูปร่างเป็นเม็ดกลม เนื่องจากปริมาณของออกซิเจนลดลงทำให้การเกิดฟิล์มออกไซต์ที่ผิวน้ำโลหะน้อยลง จึงส่งผลทำให้สามารถฟอร์มตัวเป็นเม็ดกลมได้เพิ่มมากขึ้น ดังรูปที่ 3.18

รูปที่ 3.18 ลักษณะรูปร่างของผงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่ว (SAC305) ถ่ายจากกล้องจุลทรรศน์แบบแสง (optical microscopy) เปรียบเทียบกันระหว่างที่บรรยายกาศปกติ 20.9 % ออกซิเจน (1-3) กับบรรยายกาศควบคุมออกซิเจน 2% (4-6)

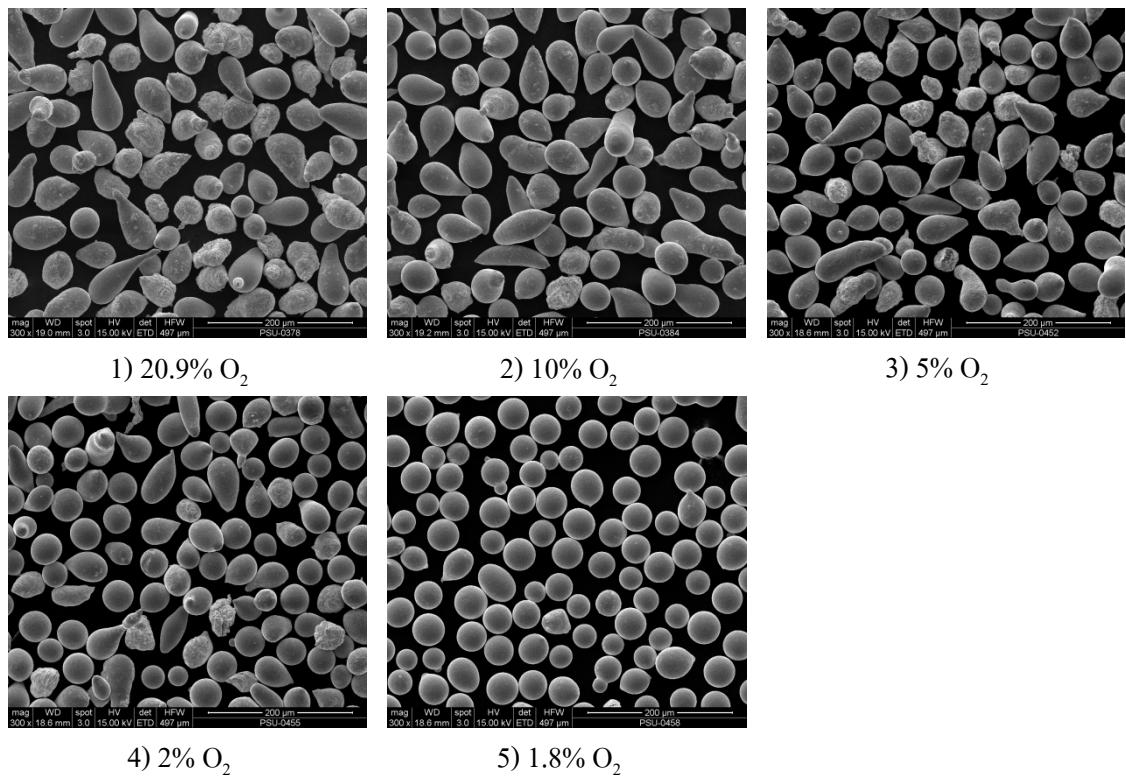
ภายหลังจากการวิเคราะห์ลักษณะรูปทรง รูปร่างของผงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่ว ด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบแสง นำผงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่วไปวิเคราะห์ด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องร้าด (SEM) เพื่อแสดงให้ถึงลักษณะรูปทรงที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งผงโลหะที่นำไปศึกษานั้นจะมีขนาดการกระจายตัวอยู่ในช่วง -45+25 ไมครอน (type 3) และดังรูปที่ 3.19

รูปที่ 3.19 ลักษณะรูปร่างของผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่ว (SAC305) ที่มีช่วงการกระจายตัวขนาด $-45 + 25$ ไมโครเมตร (type 3) ถ่ายจากกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (SEM) เปรียบเทียบกันระหว่างที่บรรยายกาศปกติ 20.9 % ออกซิเจน (1-3) กับบรรยายกาศควบคุม ออกซิเจน 1.8% (4-6)

3.3.3 Circularity shape factor

ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงอิทธิพลของการออกซิเจนที่มีผลต่อรูปร่างของอนุภาคผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่ว (SAC305) โดยจะศึกษาถึงค่า circularity shape factor โดยใช้สมการที่ 1.5 (ในหัวข้อที่ 1.7) คำนวณหาค่า circularity shape factor ซึ่งจะพิจารณาที่เปอร์เซ็นต์ของออกซิเจน 20.9, 10, 5, 2 และ 1.8 % ตามลำดับ โดยใช้ภาพถ่าย SEM ที่กำลังขยาย 300 เท่า ดังรูปที่ 3.20 และใช้โปรแกรม image tool เพื่อหาพื้นที่(area) และเส้นรอบวง (perimeter) ของขนาดอนุภาค ซึ่งค่า circularity shape factor ที่ได้จากการคำนวณโดยเฉลี่ยจะแสดงดังตารางที่ 3.5

รูปที่ 3.20 ลักษณะรูปร่างของผงโลหะบัดกรีไว้สารตัวกั่ว (SAC305) ที่มีช่วงการกระจายตัวขนาด $-45 + 25$ ไมครอน (type 3) ถ่ายจากกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่อง graud (SEM) ที่กำลังขยาย 300 เท่าที่เปอร์เซ็นต์ออกซิเจนต่างกัน

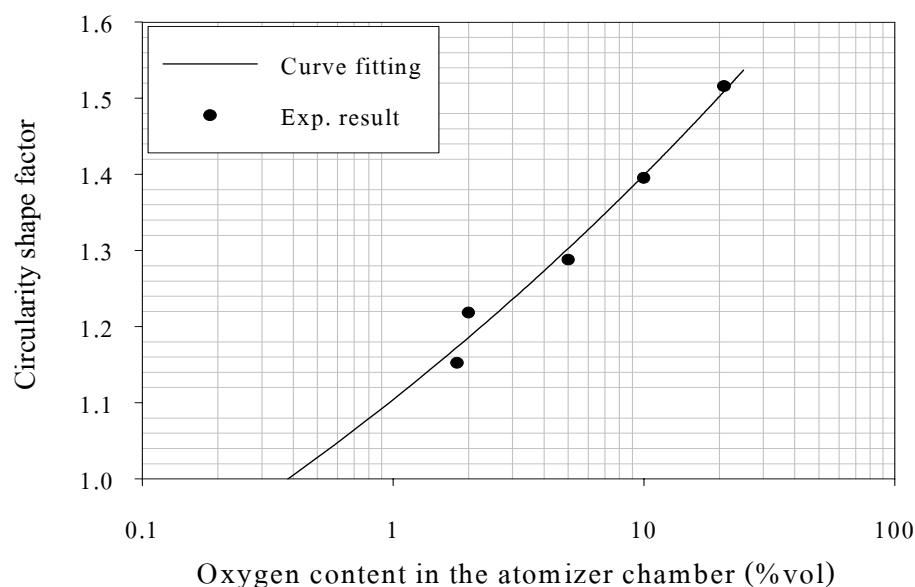
ตารางที่ 3.5 แสดงค่า circularity shape factor ที่ได้จากการคำนวณ

Number	Circularity shape factor				
	1.8% O ₂	2% O ₂	5% O ₂	10% O ₂	20.9% O ₂
1	1.11	1.22	1.28	1.3	1.89
2	1.20	1.05	1.13	1.49	2.51
3	1.11	1.41	1.41	1.45	1.22
4	1.17	1.11	1.31	1.45	1.59
5	1.12	1.19	1.32	1.29	1.34
6	1.14	1.18	1.02	1.26	1.26
7	1.19	1.38	1.27	1.15	1.30
8	1.11	1.23	1.39	1.54	1.57

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

Number	Circularity shape facto				
	1.8% O ₂	2% O ₂	5% O ₂	10% O ₂	20.9% O ₂
9	1.17	1.34	1.57	1.25	1.84
10	1.12	1.12	1.28	1.97	1.33
Average	1.15	1.21	1.28	1.39	1.51

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ในตารางที่ 3.5 ไปพล็อตกราฟเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง เปอร์เซ็นต์ออกซิเจนกับค่า circularity shape factor ดังแสดงในรูปที่ 3.21 ซึ่งพบว่าเมื่อเปอร์เซ็นต์ ออกซิเจนลดลงที่ 1.8 % ค่า circularity shape factor เท่ากับ 1.15 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 มากที่สุดเมื่อ เทียบกับค่า circularity shape factor ที่เปอร์เซ็นต์ออกซิเจนสูงๆ ที่ 2, 5, 10 และ 20.9 ตามลำดับ โดย ทางทฤษฎีแล้วค่า circularity shape factor ของอนุภาคทรงกลมจะมีค่าเท่ากับ 1 ดังนั้นจึงสามารถ สรุปได้ว่าที่ 1.8% ออกซิเจน ผงโลหะบัดกรีไriseาระจะ (SAC305) ที่ผลิตได้จะมีรูปร่างเป็นเม็ด กลมมากที่สุด เมื่อจากในระหว่างการอะตอมไร้เชื่อมปริมาณของออกซิเจนในถังอะตอม ไม่เชอร์ มีค่าต่ำสุดที่ 1.8 % น้ำโลหะจึงเกิดไฟล์มอกไชด์ปักคลุมที่ผิวน้อย ทำให้สามารถที่จะฟอร์มตัวเป็น เม็ดกลมได้มากขึ้น จึงส่งผลทำให้ค่า circularity shape factor ของอนุภาคทรงกลมมีค่าเข้าใกล้ 1 มากที่สุด

รูปที่ 3.21 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ออกซิเจนกับค่า circularity shape factor

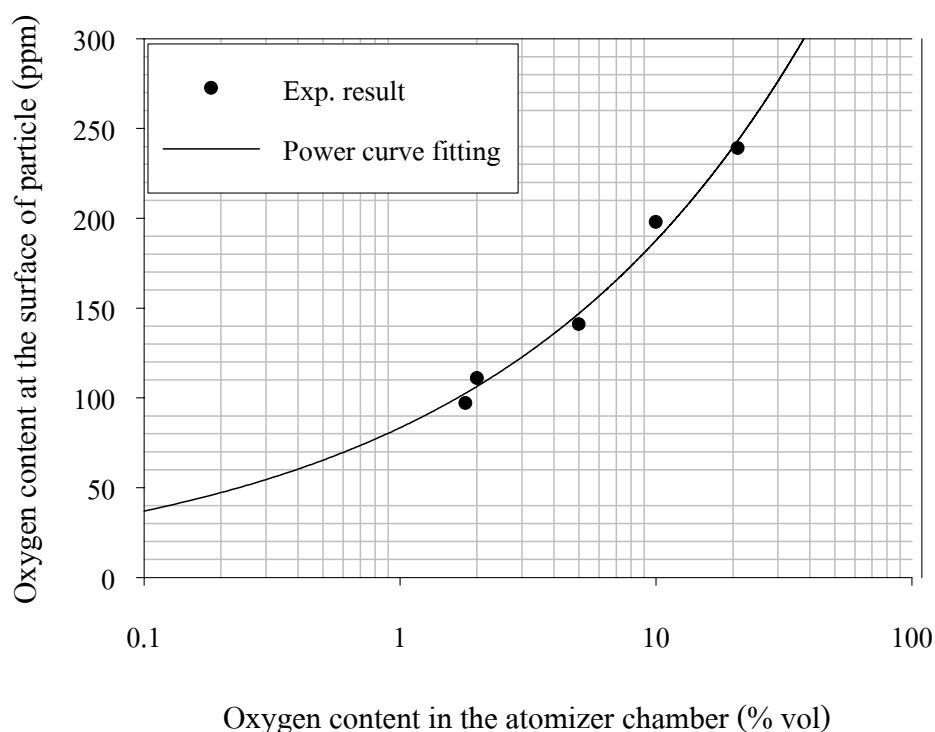
3.3.4 ผลของปริมาณออกซิเจนในพง โลหะ

อิทธิพลของปริมาณออกซิเจนในระหว่างการอะตอมไนเซอร์นั้นมีผลต่อลักษณะรูปร่างของพง โลหะที่ผลิตได้เป็นอย่างมากดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อที่ 3.3.3 และยังส่งผลต่อปริมาณออกซิเจนในพง โลหะที่ผลิตได้ออกด้วย ซึ่งในการทดลองได้ศึกษาที่เบอร์เซ็นต์ของออกซิเจนต่างกันคือ 20.9, 10, 5, 2 และ 1.8 % ตามลำดับ ซึ่งปริมาณของออกซิเจนในพง โลหะบัดกรีไร์สารตะกั่วที่ผลิตได้แสดงในตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6 แสดงค่าปริมาณออกซิเจนในพง โลหะบัดกรีไร์สารตะกั่วที่ผลิตภายใต้เบอร์เซ็นต์ของออกซิเจนต่างกัน

Oxygen content in atomizer chamber (%)	Oxygen content at the surface of particle (ppm)
20.9	239
10	198
5	141
2	111
1.8	97.10

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ในตารางที่ 3.6 ไปplot成กราฟเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเบอร์เซ็นต์ออกซิเจนกับปริมาณของออกซิเจนในพง โลหะที่ผลิตได้ดังแสดงในรูปที่ 3.22 ซึ่งพบว่าเมื่อเบอร์เซ็นต์ออกซิเจนลดลงที่ 1.8 % ปริมาณของออกซิเจนในพง โลหะที่ผลิตได้มีค่าเท่ากับ 97.1 ppm และเมื่อเบอร์เซ็นต์ออกซิเจนเพิ่มขึ้นเป็น 20.9 % ปริมาณของออกซิเจนในพง โลหะที่ผลิตได้มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น 239 ppm ซึ่งจะมีความสอดคล้องกัน เพราะการผลิตที่เบอร์เซ็นต์ออกซิเจนต่าๆ ย่อมทำให้ปริมาณของออกซิเจนในพง โลหะที่ผลิตได้มีค่าน้อยลงไปด้วย ในทางการค้าพง โลหะบัดกรีไร์สารตะกั่ว (SAC 305) ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันจะต้องควบคุมปริมาณออกซิเจนไม่ให้เกิน 100 ppm (Thaisarco. Ltd) หากพิจารณาจากเส้นแนวโน้มในกราฟรูปที่ 3.22 มีความเป็นไปได้ที่จะลดปริมาณของออกซิเจนในพง โลหะไม่ให้เกิน 100 ppm โดยการควบคุมปริมาณของออกซิเจนภายในถังอะตอมไนเซอร์ในระหว่างการอะตอม ไม่ใช้ชันให้อくซ์ในระดับ ppm ตัวอย่างเช่นที่ 0.01 % oxygen ($\approx 100 \text{ ppm}$) ปริมาณออกซิเจนในพง โลหะมีค่าประมาณ 20 ppm ตามลำดับ

รูปที่ 3.22 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ของออกซิเจนภายในถังอะตอมไมเมซอร์กับปริมาณของออกซิเจนในผงโลหะที่ผลิตได้

บทที่ 4

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปผล

4.1.1 อิทธิพลของอุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะ (effect of melt temperature)

ในการทดลองผลิตผงโลหะทั้งสองชนิดคือ ผงโลหะดีบุก และผงโลหะบัคกรี/ไรสารตะกั่ว (SAC305) โดยวิธีการอัลตราโซนิกจะต้มไม่ใช้ชั้น ซึ่งใช้อุณหภูมิในการหลอมน้ำโลหะที่ 270, 300 และ 350 °C ตามลำดับ พนวจว่าเมื่อใช้อุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะสูงสุดที่ 350 °C จะทำให้ขนาดการกระจายตัวของอนุภาคของผงโลหะทั้งสองชนิดมีการกระจายตัวแคบที่สุด และทำให้ได้ขนาดอนุภาคเฉลี่ยของผงโลหะทั้งสองชนิดเล็กที่สุด เมื่อจากเมื่อน้ำโลหะมีอุณหภูมิหลอมเหลวที่สูงขึ้น ความหนืดและแรงตึงผิวของน้ำโลหะจะลดลง จึงส่งผลทำให้น้ำโลหะสามารถในแตกตัวออกเป็นหยาดที่มีขนาดเล็กเพิ่มสูงขึ้น จึงทำให้ได้ผงโลหะที่มีขนาดอนุภาคเล็กลง ในทางกลับกันเมื่ออุณหภูมิการหลอมน้ำโลหะลดลง คือเข้าใกล้จุดหลอมเหลวมากขึ้น จะส่งผลทำให้ความหนืด และแรงตึงผิวของน้ำโลหะเพิ่มขึ้น ทำให้ความสามารถในการแตกตัวออกเป็นหยาดที่มีขนาดเล็กของน้ำโลหะลดลง จึงทำให้ได้ผงโลหะที่มีขนาดอนุภาคใหญ่ขึ้น

4.1.2 อิทธิพลของอัตราการป้อนน้ำโลหะ (effect of melt feed rate)

อัตราการป้อนน้ำโลหะที่ใช้ในการผลิตผงโลหะดีบุก และผงโลหะบัคกรี/ไรสารตะกั่ว (SAC305) จะใช้ที่ 10, 15, 20, และ 25 kg/hr ตามลำดับ ซึ่งอัตราการป้อนน้ำโลหะจะถูกควบคุมโดยแรงดันของก๊าซในไตรเจน ในการทดลองพบว่าที่อัตราการป้อนน้ำโลหะสูงๆ การกระจายตัวของอนุภาคของผงโลหะทั้งสองชนิดมีการกระจายตัวกว้างกว่าที่อัตราการป้อนน้ำโลหะต่ำๆ และขนาดอนุภาคเฉลี่ยของผงโลหะทั้งสองชนิดที่ผลิตได้จะมีขนาดใหญ่ขึ้น เมื่อจากเมื่ออัตราการป้อนน้ำโลหะสูงขึ้น จะทำให้น้ำโลหะไปปกคลุมที่ปลายหัวพรมของอัตราโซนิกเพิ่มขึ้น และเกิดเป็นพิล์มที่หนาขึ้น ทำให้ความสามารถในการแตกตัวออกเป็นหยาดที่มีขนาดเล็กของน้ำโลหะลดลง ทำให้อนุภาคผงโลหะที่ได้มีขนาดอนุภาคที่ใหญ่ขึ้น จึงส่งผลทำให้การกระจายตัวของขนาดอนุภาคผงโลหะทั้งสองชนิดมีการกระจายตัวที่กว้างขึ้น ในทางกลับกันที่อัตราการป้อนน้ำโลหะต่ำๆ จะทำให้การแตกตัวเป็นละองที่มีขนาดเล็กของน้ำโลหะเกิดขึ้นได้มากกว่าการใช้อัตราการป้อนน้ำโลหะสูงๆ จึงส่งผลทำให้ได้ขนาดอนุภาคเฉลี่ยของผงโลหะที่เล็กลง และมีขนาดการกระจายตัวที่แคบลง

4.1.3 อิทธิพลของแอมป์ลิจูด (effect of amplitude)

ในการทดลองผลิตผงโลหะทึ้งสองชนิดคือ ผงโลหะดีบุก และผงโลหะบัดกรีไวสาระสำคัญ (SAC305) โดยวิธีการอัลตราโซนิกจะต้องไม่ใช้ชัน แอมป์ลิจูดที่ใช้ในการทดลอง 60, 70, 80 และ 90 % ตามลำดับ พบว่าเมื่อแอมป์ลิจูดเพิ่มขึ้นการกระจายตัวของอนุภาคผงโลหะทึ้งสองชนิด มีช่วงการกระจายตัวที่กว้างขึ้นเล็กน้อย และขนาดอนุภาคเฉลี่ยที่ใหญ่ขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากในกระบวนการอัลตราโซนิกจะต้องไม่ใช้ชันตัวแปรที่มีผลต่อการกระจายตัวของขนาดอนุภาค และขนาดเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้จะขึ้นอยู่กับค่าความถี่ ค่าความหนืด แรงตึงผิวของน้ำโลหะ และอัตราการป้อนน้ำโลหะเป็นหลัก ส่วนอิทธิพลของแอมป์ลิจูดที่ใช้ในการทดลองจะส่งต่อการกระจายตัวของอนุภาค และขนาดเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้น้อยมาก ซึ่งจากผลการทดลองที่มีการเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อยอาจเกิดจากการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นในระหว่างการอะตอมไม่ใช้ชัน จึงทำให้หยดน้ำโลหะเกิดการ satellites ขึ้น จึงทำให้ได้ขนาดการกระจายตัวของอนุภาคผงโลหะและขนาดเฉลี่ยของผงโลหะที่ผลิตได้มีการเปลี่ยนแปลงไป

4.1.4 อิทธิพลของเปอร์เซ็นต์ออกซิเจน (effect of percent oxygen)

ในการทดลองผลิตผลโลหะทั้งสองชนิดคือ ผงโลหะดีบุก และผงโลหะบัดกรีไวสารตะกั่ว (SAC305) โดยวิธีการอัลตราโซนิกจะต้องไม่ใช้ชัน จะทำการผลิตภายใต้บรรยากาศปกติซึ่งไม่ได้มีการควบคุมปริมาณของออกซิเจนภายในถังอะตอมไมเชอร์ และการผลิตภายใต้การควบคุมปริมาณของออกซิเจนภายในถังอะตอมไมเชอร์ซึ่งในงานวิจัยนี้ใช้ก้าช์ในโตรเจนเข้าแทนที่ภายในหลังจากการดูดอากาศ ออกจากถังอะตอมไมเชอร์ ซึ่งพบว่าการผลิตภายใต้บรรยากาศปกติที่มีเปอร์เซ็นต์ของออกซิเจนประมาณ 20.9 % จะทำให้ได้ขนาดอนุภาคเฉลี่ยที่เล็กกว่าการผลิตภายใต้บรรยากาศที่มีการควบคุมปริมาณออกซิเจน (1.8%) และผงโลหะทั้งสองชนิดที่ผลิตได้มีรูปร่างไม่แน่นอน (irregular shape) เช่นรูปร่างเป็นหยดน้ำ (tear drop), ลิกาเมนต์ (ligament) และทรงกลม (spherical) ประปนอยู่บ้างเล็กน้อย และปริมาณของออกซิเจนในผงโลหะ(oxygen content) ที่ผลิตได้มีค่าที่สูง ซึ่งเป็นผลมาจากการอิทธิพลของปริมาณออกซิเจนที่สูงจึงทำให้เกิดฟิล์มออกไซต์ไปปกคลุมที่ผิวของน้ำโลหะ ในระหว่างที่มีการฟอร์มตัวเป็นเม็ดผงโลหะ จึงส่งผลทำให้ไม่สามารถฟอร์มตัวเป็นเม็ดกลมได้ ส่วนการผลิตภายใต้บรรยากาศที่มีการควบคุมปริมาณออกซิเจนให้ต่ำที่สุดประมาณ 1.8 % จะทำให้ได้รูปร่างของผงโลหะที่เป็นเม็ดกลม (spherical shape) และปริมาณของออกซิเจนในผงโลหะ(oxygen content) ที่ผลิตได้มีค่าลดลง เนื่องจากปริมาณของออกซิเจนลดลงทำให้การเกิดฟิล์มออกไซต์ที่ผิวของน้ำโลหะน้อยลง จึงส่งผลทำให้สามารถฟอร์มตัวเป็นเม็ดกลมได้เพิ่มมากขึ้น (สามารถพิจารณาได้จากค่า circuitry shape factor ของอนุภาคทรงกลม ในหัวข้อ 3.3.3 ที่ 1.8 % ออกซิเจนจะมีค่าเข้าใกล้ 1 มากที่สุด)

4.2 ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินโครงการวิจัยมีข้อจำกัดของเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆที่นำมาใช้ในการสร้างและใช้งานร่วมกับเครื่องอัลตราโซนิกอย่างไม่สามารถแก้ไขได้

4.2.1 เครื่องอัลตราโซนิกที่ใช้ในการอะตอมไม่เซอร์คุณภาพดังนี้
ขนาดเฉลี่ยอนุภาคของผงโลหะที่ผลิตได้มีขนาดใหญ่ ซึ่งหากต้องการขนาดเฉลี่ยของผงโลหะที่เล็กลงควรจะใช้เครื่องอัลตราโซนิกที่มีความถี่สูงกว่า 40 หรือ 60 kHz เป็นต้น

4.2.2 เครื่องอัลตราโซนิกที่ใช้จะมีข้อจำกัดในเรื่องของการใช้งานที่อุณหภูมิสูงๆ ซึ่งจะมีช่วงอุณหภูมิการใช้งานไม่เกิน 60 °C จึงไม่สามารถที่จะผลิตผงโลหะที่มีจุดหลอมเหลวสูงๆ ได้ ดังนั้นจึงการมีการปรับปรุงออกแบบระบบหล่อเย็นทราบค่าเซอร์ ที่อยู่ภายใต้เครื่องอัลตราโซนิกให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถผลิตผงโลหะที่มีจุดหลอมเหลวสูงๆ ได้ในอนาคต

4.2.3 ระบบหล่อเย็นถังอะตอมไม่เซอร์ควรใช้น้ำที่มีอุณหภูมิไม่เกิน 20 °C เพื่อป้องกันน้ำโลหะที่ยังไม่แข็งตัวกระเด็นไปติดกับผนังของถังอะตอมไม่เซอร์ ซึ่งในการวิจัยที่ผ่านมาได้ใช้น้ำธรรมชาติที่อุณหภูมิห้อง จึงส่งผลทำให้ยังมีผงโลหะบางส่วนกระเด็นไปติดกับผนังของถังอะตอมไม่เซอร์อยู่

4.2.4 ใน การที่จะผลิตผงโลหะให้ได้รูปร่างเป็นเม็ดกลมทึบหมุดนิ้น (spherical shape) ควรที่จะควบคุมปริมาณของออกซิเจนภายในถังอะตอมไม่เซอร์ให้เหลือน้อยที่สุด (ในระดับ ppm) และทำการอะตอมไม่เซ็นทรัลภายในห้องปฏิบัติการก้าวเนื้อยื่น เช่น ในไตรเจน (N_2) หรือ อาร์กอน (Ar) เป็นต้น ซึ่งในงานวิจัยนี้สามารถควบคุมได้ในระดับเบอร์เซ็นต์เท่านั้น เพราะไม่มีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่สามารถวัดในหน่วย ppm ได้ จึงส่งผลทำให้ผงโลหะที่ผลิตได้มีรูปร่างที่ไม่เป็นเม็ดกลมทึบหมุด เนื่องจากยังมีปริมาณออกซิเจนเหลืออยู่ภายใต้ถังอะตอมไม่เซอร์

4.2.5 หัวจ่ายน้ำโลหะควรจะใช้สีทึบเดอร์ที่มีกำลังไฟฟ้าสูงกว่านี้ ซึ่งในงานวิจัยนี้ใช้อุปกรณ์ 500 วัตต์ ส่งผลทำให้มีความร้อนที่ไม่เพียงพอในการถ่ายเทาไปยังบริเวณรอบข้างของหัวจ่ายน้ำโลหะ ซึ่งส่งผลทำให้เกิดการตันของน้ำโลหะภายในหัวฉีด นอกจากนี้ควรแยกตัววัดแต่ละตัวควบคุมอุณหภูมิออกเป็นชุดๆ ไม่ควรใช้ควบคุมหลายๆชุดพร้อมกัน เพราะจะทำให้อุณหภูมิของหัวจ่ายน้ำโลหะในแต่ละชุดไม่เท่ากัน

4.2.6 ในการควบคุมแรงดันก้าวที่จ่ายเข้าไปภายในเตาหลอมโลหะนั้น ควรมีการติดตั้งเก็บความดัน (pressure gate) ที่เตาหลอมโลหะเพิ่มเติม เพราะจะได้ทราบถึงแรงดันแน่นอนที่ใช้ในการขับน้ำโลหะภายในเตาหลอมไปยังหัวจ่ายน้ำโลหะ เพื่อที่จะทำให้สามารถควบคุมอัตราการป้อนของน้ำโลหะได้อย่างแม่นยำยิ่งขึ้น

4.2.7 ก้าชเดี่ยบที่ใช้ในการอะตอมไนเซอร์แต่ละครั้งจะลิ้นเปลือยมากเนื่องจากถังอะตอมไนเซอร์มีขนาดค่อนข้างใหญ่ และก้าชที่ใช้มีราคาค่อนข้างสูง ดังนั้นควรมีการออกแบบระบบการปรับสภาพของก้าชที่ใช้แล้วให้สามารถนำก้าชกลับมาใช้ใหม่ได้อีกครั้ง

បររលាយករណ៍

- Lee, C. (2005). "Getting Ready for Lead-Free Solder." *Lead-Free Solder*, <http://www.indium.com/pbfree/documents/techpapers/Getting_Ready.pdf> (March. 21, 2010).
- Chastain, S. (2002). "Build an Oil Fired Tilting Furnace." *Types and Efficiencies of Typical Furnaces*, <<http://www.metalwebnews.com/howto/furnace2/furnace.html>> (March. 21, 2010).
- Yamuna, A. C. (2007). "Foundry Shop." *Induction furnace*, <<http://yamunapistons.com/infrastructure.html>> (March.21, 2010).
- Hodus, S. (2010). "Doppler effect." *Sound*, <<http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~hsatreer/data/doc/.../wave.doc>> (March. 2, 2010).
- Phumsakha, K. (2007). "Wave type." *Component of wave*, <http://www.sa.ac.th/winyoo/mechanics/wave/wave_typ.htm> (March. 2, 2010)
- Wayne Associates & Son, Inc. (2006). "A single Source for Product Printing, Decorating and Identification Processes-Equipment-Supplies-Auxiliary Products." *What is ultrasonic assembly*, <<http://www.wayneassoc.com/tech.htm>> (Jan. 15, 2010).
- Bose, A. (1995). *Advances in Particulate Materials*, Butterworth-Heinemann, USA, 112-114.
- TPS, Inc. (2010). "Spray Nozzle Index by design and application." *Ultrasonic atomization*, <<http://www.fluidproducts.com/ultrason.htm>> (Jan. 2, 2010).
- German, R. M. (1994). *Powder Metallurgy Science*, 2nd Ed, MPIF, USA, 37-38.
- AMTECH, Inc. (2000). "AMT Solder Powder." *Powder Size Distribution*, <<http://www.amtechsolder.com/pdf/solder-20powder-20TDS2.pdf>> (Jan. 2, 2010).
- Yule, J., and Dunkley, J. (1994). *Atomization of Metal for Powder Production and Spray Deposition*, Colset Pte Ltd, Singapore typeset, 73-76.
- Avvaru, B., Patil, N., Gogate, R., and Pandit, B. (2006). "Ultrasonic Atomization: Effect of Liquid Phase Properties." *Ultras*, 44, 146-158.
- Barreras, F., Amaveda, H., and Lozano, A. (2002). "Transient High-Frequency Ultrasonic Water Atomization." *Exp. Fluids*, 33, 405-413.

- Faraday, M. (1831). "On a Peculiar Class of Acoustical Figures and on Certain Forms Assumed by Groups of Particles upon Vibrating Elastic Surfaces." *Philos. Trans. R. Soc. London, Ser. A*, 121, 299.
- Lang, R. J. (1962) "Ultrasonic Atomization of Liquids." *J. Acoust. Soc. Am*, 34(1), 6-8.
- Sorokin, V. I. (1957). "The Effect of Fountain Formation at the Surface of a Vertically Oscillating Liquid." *Sov. Phys. Acoust*, 3, 281-291.
- Eisenmenger, W. (1959). "Dynamic Properties of the Surface Tension of Water and Aqueous Solutions of Surface-Active Agents with Standing Capillary Waves in the Frequency Ranged from 10 KHz to 1.5 MHz." *Acoust*, 9(4), 327-340.
- Caccioppoli, G., Clausen, B., Bonjour, C., and Pralong, P. (2002). "Fabrication of Metal Powders by Ultrasonic Atomization." *Mater*, 1-4.
- Jungmyoung, J., Yamagata, Y., Ohmori, H., and Higuci, T. (2008). "High-Frequency Surface Acoustic Wave Atomizer." *Sens. Actuators. A*, 145-146, 437-441.
- Bauckhage, K., Andersen, O., Hansmann, S., Reich, W., and Schreckenberg, P. (1996). "Production of Fine Powder by Ultrasonic Standing Wave Atomization." *Powder Technol*, 86, 77-86.
- Lozano, A., Amaveda, H., Barreras, F., Jorda, X., and Lozano, M. (2003). "High-Frequency Ultrasonic Atomization with Pulsed Excitation." *J. Fluids Eng*, 125, 941-945.
- Kurosawa, M., Futami, A., and Higuchi, T. (1997). "Characteristics of Liquids Atomization using Surface Acoustic Wave." *Trans*, 97, 801-804.
- Rajan, R., and Pandit, A. B. (2001). "Correlation to Predict Droplet Size in Ultrasonic Atomization." *Ultras*, 39, 235-255.
- Reipschlager, O., Bothe, D., Warnecke, H.-J., Monien, B., Prüss, J., and Weigand, B. (2002). "Modelling and Simulation of the Disintegration Process in an Ultrasonic Standing Wave Atomizer." *Proc, 15th Annu. Conf. Liquid Atomization and Spray Systems*, Americas, Madison, USA.

- Tsai, C., Song, L., Tsai, S., Chou, F., and Cheng, H. (2006). "Ultrasonic Atomization using MHz Silicon-Based Multiple-Fourier Horn Nozzles." *Appl. Phys. Lett.*, 88, 014102, 1-3.
- Sheikhaliev, Sh. M., and Popel, S. I. (1984). "Production of Metal Powder by Ultrasonic Atomization of Melts." <<http://www.springerlink.com/content/m2q2875n5347737t/fulltext.pdf?page=1>> (March. 21, 2010).
- Sindayihebura, D., Dobre, M., and Bolle, L. (2009). "Experimental Study of Thin Liquid Film UltrasonicAtomization" <<http://sites.uclouvain.be/term/recherche/ultrasonique/art0197.pdf>> (March. 21, 2010).
- Yule, A. J., and Suleimani, Y. AL. (2000). "On Droplet Formation from Capillary Waves on a Vibrating Surface." *R. Soc. London. Ser. A*, 456, 1069-1085.
- Babaev, E., and Minnetonka, M. N. (2008). "Ultrasonic Atomization and Separation Methods" U.S.Pat.20080093473A1.
- Drews, W. D., Linden, K.V., and Aktiengesellschaft, S. (1990). "Ultrasonic MHz Oscillator in Particular for Liquid Atomization" U.S.Pat.4912357.
- Kurokawa, H., Nakayama, K., Takenaka, H., and Kaisha, T. N. K. K. (1989). "Ultrasonic Vibrator Horn" U.S.Pat.4844343.
- Lierke, E. G., Luhmann, K., Jonsson, S., Hofmann, F., and Gaa, R. (1991). "Device for Ultrasonic Atomization of a Liquid Medium." U.S.Pat.4981425.
- Maehara, N., and Takashi, Uno. (1984). "Liquid Atomizer including vibrator" U.S.Pat.4465234.
- Cengle, Y. A. (2004). *Heat Transfer*. 2nd Ed, McGraw Hill, Singapore, 367-418.

ภาคผนวก ก
ค่าการกระจายตัวของผลอะ

ตารางที่ ก1 แสดงค่าการกระจายตัวของผลโลหะดีบุกที่ได้จากการผลิตซึ่งใช้ตัวแปรควบคุมของอุณหภูมิชุปเปอร์สีทต่ำสุด 270°C อัตราการป้อนน้ำโลหะต่ำสุด 10 kg/hr และแม้มปลิจูด 75% ได้ผงโลหะขนาดต่างๆดังนี้

Sieve number (mesh)	Sieve opening (micron)	wt % Retained	Cumulative Retained wt %	Cumulative passing wt %
20	850	0	0	100
30	600	0.74	0.74	99.25
50	300	10.25	10.99	89.00
70	212	17.40	28.400	71.59
100	150	20.00	48.40	51.59
140	106	18.89	67.30	32.69
200	75	15.41	82.72	17.27
275	53	11.61	94.33	5.66
325	45	3.01	97.35	2.64
400	38	1.36	98.71	1.28
500	25	0.78	99.50	0.49
pan	-----	0.49	100	0

ตารางที่ ก2 แสดงค่าการกระจายตัวของผลโลหะดีบุกที่ได้จากการผลิตซึ่งใช้ตัวแปรควบคุมของอุณหภูมิชุปเปอร์สีทสูงสุด 350°C อัตราการป้อนน้ำโลหะต่ำสุด 10 kg/hr และแม้มปลิจูด 75% ได้ผงโลหะขนาดต่างๆดังนี้

Sieve number (mesh)	Sieve opening (micron)	wt % Retained	Cumulative Retained wt %	Cumulative passing wt %
20	850	0	0	100
30	600	1.02	1.02	98.97
50	300	3.06	4.09	95.90
70	212	7.99	12.08	87.91
100	150	15.47	27.55	72.44
140	106	19.18	46.73	53.26

ตารางที่ ก2 (ต่อ)

Sieve number (mesh)	Sieve opening (micron)	wt % Retained	Cumulative Retained wt %	Cumulative passing wt %
200	75	19.37	66.11	33.88
275	53	19.69	85.80	14.19
325	45	8.05	93.86	6.13
400	38	4.02	97.89	2.10
500	25	1.47	99.36	0.63
pan	-----	0.63	100	0

ตารางที่ ก3 ทดสอบค่าการกระจายตัวของผงโลหะดีบุกที่ได้จากการผลิตซึ่งใช้ตัวแปรควบคุมของ อัตราการป้อนน้ำโลหะสูงสุด 25 kg/hr อุณหภูมิชูปเปอร์รีท 300 °C อัตราและ แม่นปัลปูด 75 % ได้ผงโลหะขนาดต่างๆดังนี้

Sieve number (mesh)	Sieve opening (micron)	wt % Retained	Cumulative Retained wt %	Cumulative passing wt %
20	850	0	0	100
30	600	1.53	1.53	98.46
50	300	15.00	16.53	83.46
70	212	18.72	35.25	64.74
100	150	18.41	53.67	46.32
140	106	15.10	68.77	31.22
200	75	12.70	81.47	18.52
275	53	11.27	92.75	7.24
325	45	3.72	96.47	3.52
400	38	1.93	98.41	1.58
500	25	1.02	99.43	0.56
pan	-----	0.56	100	0

ตารางที่ ก4 แสดงค่าการกระจายตัวของผงโลหะดีบุกที่ได้จากการผลิตซึ่งใช้ตัวแปรควบคุมของแม่ปั๊มสูงสุด 80 % อัตราการป้อนน้ำโลหะสูงสุด 15 kg/hr และอุณหภูมิชูปเปอร์ชีท 300 °C ได้ผงโลหะขนาดต่างๆดังนี้

Sieve number (mesh)	Sieve opening (micron)	wt % Retained	Cumulative Retained wt %	Cumulative passing wt %
20	850	0	0	100
30	600	1.77	1.77	98.22
50	300	14.17	15.95	84.04
70	212	15.16	31.11	68.88
100	150	17.26	48.38	51.61
140	106	15.86	64.24	35.75
200	75	14.55	78.80	21.19
275	53	13.43	92.23	7.76
325	45	4.30	96.53	3.46
400	38	1.96	98.50	1.49
500	25	0.98	99.48	0.51
pan	-----	0.51	100	0

ตารางที่ ก5 แสดงค่าการกระจายตัวของผงโลหะบัดกรีไร์สารตะกั่วที่ได้จากการผลิตซึ่งใช้ตัวแปรควบคุมของอุณหภูมิชูปเปอร์ชีทสูงสุด 350 °C อัตราการป้อนน้ำโลหะต่ำสุด 10 kg/hr และแม่ปั๊มสูง 70 % ได้ผงโลหะขนาดต่างๆดังนี้

Sieve number (mesh)	Sieve opening (micron)	wt % Retained	Cumulative Retained wt %	Cumulative passing wt %
20	850	0	0	100
30	600	0.79	0.79	99.20
50	300	2.61	3.40	96.59
70	212	6.18	9.58	90.41
100	150	13.62	23.21	76.78
140	106	18.14	41.36	58.63

ตารางที่ ก5 (ต่อ)

Sieve number (mesh)	Sieve opening (micron)	wt % Retained	Cumulative Retained wt %	Cumulative passing wt %
200	75	18.54	59.90	40.09
275	53	18.54	78.44	21.55
325	45	12.12	90.57	9.40
400	38	6.65	97.22	2.77
500	25	2.06	99.28	0.71
pan	-----	0.71	100	0

ตารางที่ ก6 แสดงค่าการกรราชย์ตัวของผง โลหะบดกรี๊ดสารตะกั่วที่ได้จากการผลิตซึ่งใช้ตัวแปร
ควบคุมของอุณหภูมิชูปเปอร์อีทต่ำสุด 270 °C อัตราการป้อนน้ำโลหะต่ำสุด 10 kg/hr
และแอมปลิจูด 70 % ได้ผง โลหะขนาดต่างๆดังนี้

Sieve number (mesh)	Sieve opening (micron)	wt % Retained	Cumulative Retained wt %	Cumulative passing wt %
20	850	0	0	100
30	600	0.79	0.79	99.20
50	300	2.61	3.40	96.59
70	212	6.18	9.58	90.41
100	150	13.62	23.21	76.78
140	106	18.14	41.36	58.63
200	75	18.54	59.90	40.09
275	53	18.54	78.44	21.55
325	45	12.12	90.57	9.42
400	38	6.65	97.22	2.77
500	25	2.06	99.28	0.71
pan	-----	0.71	100	0

ตารางที่ ก7 แสดงค่าการกระจายตัวของผลโลหะบดกรี๊ดสารตะกั่วที่ได้จากการผลิตซึ่งใช้ตัวแปรควบคุมของอุณหภูมิชุปเปอร์ฮีทสูงสุด 350°C อัตราการป้อนน้ำโลหะสูงสุด 25 kg/hr และแอนปลิจูด 70 % ได้ผงโลหะขนาดต่างๆดังนี้

Sieve number (mesh)	Sieve opening (micron)	wt % Retained	Cumulative Retained wt %	Cumulative passing wt %
20	850	0	0	100
30	600	0.40	0.40	99.59
50	300	2.74	3.14	96.85
70	212	9.83	12.97	87.02
100	150	18.29	31.27	68.72
140	106	18.94	50.22	49.77
200	75	17.57	67.79	32.20
275	53	15.23	83.03	16.96
325	45	8.62	91.65	8.34
400	38	6.00	97.66	2.33
500	25	1.77	99.43	0.56
pan	-----	0.56	100	0

ตารางที่ ก8 แสดงค่าการกระจายตัวของผลโลหะบดกรี๊ดสารตะกั่วที่ได้จากการผลิตซึ่งใช้ตัวแปรควบคุมของอุณหภูมิชุปเปอร์ฮีทต่ำสุด 270°C อัตราการป้อนน้ำโลหะสูงสุด 25 kg/hr และแอนปลิจูด 70 % ได้ผงโลหะขนาดต่างๆดังนี้

Sieve number (mesh)	Sieve opening (micron)	wt % Retained	Cumulative Retained wt %	Cumulative passing wt %
20	850	0	0	100
30	600	0.32	0.32	99.67
50	300	1.89	2.21	97.78
70	212	9.42	11.64	88.35
100	150	19.03	30.67	69.32
140	106	20.66	51.33	48.66

ตารางที่ ก8 (ต่อ)

Sieve number (mesh)	Sieve opening (micron)	wt % Retained	Cumulative Retained wt %	Cumulative passing wt %
200	75	17.62	68.96	31.03
275	53	14.76	83.73	16.26
325	45	9.31	93.04	6.95
400	38	5.04	98.09	1.90
500	25	1.46	99.55	0.44
pan	-----	0.44	100	0

ตารางที่ ก9 แสดงค่าการกระจายตัวของผงโลหะบดกรี๊ดสารตะกั่วที่ได้จากการผลิตภายใต้บรรยายการควบคุมอุณหภูมิชิเงนที่ 5 % ซึ่งใช้ตัวแปรควบคุมของอุณหภูมิชุปเปอร์อิทต์สำหรับ 270 °C อัตราการป้อนน้ำโลหะต่ำสุด 15 kg/hr และแเอนปลิจูด 70 % ได้ผงโลหะขนาดต่างๆดังนี้

Sieve number (mesh)	Sieve opening (micron)	wt % Retained	Cumulative Retained wt %	Cumulative passing wt %
20	850	0	0	100
30	600	0.62	0.62	99.37
50	300	6.52	7.15	92.84
70	212	13.01	20.16	79.83
100	150	17.18	37.34	62.65
140	106	17.76	55.11	44.88
200	75	15.65	70.76	29.23
275	53	15.55	86.31	13.68
325	45	7.58	93.90	6.09
400	38	3.93	97.83	2.16
500	25	1.58	99.42	0.57
pan	-----	0.57	100	0

ตารางที่ ก10 แสดงค่าการกระจายตัวของผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่ได้จากการผลิตภายใต้บรรยายการควบคุมออกซิเจนที่ 5 % ซึ่งใช้ตัวแปรควบคุมของอุณหภูมิชูปเปอร์สีทต่ำสุด 270 °C อัตราการป้อนน้ำโลหะสูงสุด 25 kg/hr และแอมปลิจูด 70 % ได้ผงโลหะขนาดต่างๆดังนี้

Sieve number (mesh)	Sieve opening (micron)	wt % Retained	Cumulative Retained wt %	Cumulative passing wt %
20	850	0	0	100
30	600	0.48	0.48	99.51
50	300	10.42	10.91	89.08
70	212	16.85	27.76	72.23
100	150	19.02	46.78	53.21
140	106	17.33	64.12	35.87
200	75	14.43	78.56	21.43
275	53	13.18	91.74	8.25
325	45	4.34	96.08	3.91
400	38	2.31	98.40	1.59
500	25	1.11	99.51	0.48
pan	-----	0.48	100	0

ตารางที่ ก11 แสดงค่าการกระจายตัวของผงโลหะบัดกรีไร้สารตะกั่วที่ได้จากการผลิตภายใต้บรรยายการควบคุมอออกซิเจนที่ 5 % ซึ่งใช้ตัวแปรควบคุมของอุณหภูมิชูปเปอร์สีทสูงสุด 350 °C อัตราการป้อนน้ำโลหะต่ำสุด 15 kg/hr และแอมปลิจูด 70 % ได้ผงโลหะขนาดต่างๆดังนี้

Sieve number (mesh)	Sieve opening (micron)	wt % Retained	Cumulative Retained wt %	Cumulative passing wt %
20	850	0	0	100
30	600	0.68	0.68	99.31
50	300	4.13	4.82	95.17
70	212	11.85	16.68	83.31
100	150	17.80	34.48	65.51
140	106	17.98	52.47	47.52

ตารางที่ ก11(ต่อ)

Sieve number (mesh)	Sieve opening (micron)	wt % Retained	Cumulative Retained wt %	Cumulative passing wt %
200	75	16.45	68.93	31.06
275	53	14.85	83.78	16.21
325	45	8.61	92.39	7.60
400	38	4.95	97.35	2.64
500	25	1.87	99.22	0.77
pan	-----	0.77	100	0

ตารางที่ ก12 แสดงค่าการกระจายตัวของผลโอลิฟบัดกรีไว้สารตะกั่วที่ได้จากการผลิตภายใต้
บรรยายการควบคุมออกซิเจนที่ 5 % ซึ่งใช้ตัวแปรควบคุมของอุณหภูมิชูปเปอร์รีท
สูงสุด 350°C อัตราการป้อนน้ำโอลิฟสูงสุด 25 kg/hr และแอมปลิจูด 70 % ได้ผง
โอลิฟขนาดต่างๆดังนี้

Sieve number (mesh)	Sieve opening (micron)	wt % Retained	Cumulative Retained wt %	Cumulative passing wt %
20	850	0	0	100
30	600	0.54	0.54	99.45
50	300	8.25	8.80	91.19
70	212	14.97	23.78	76.21
100	150	19.20	42.98	57.01
140	106	17.50	60.49	39.50
200	75	15.38	75.87	24.12
275	53	14.05	89.93	10.06
325	45	5.83	95.76	4.23
400	38	2.86	98.63	1.36
500	25	1.05	99.69	0.30
pan	-----	0.30	100	0

ภาคผนวก ข
การคำนวณเบื้องต้น

1. การคำนวณค่าตัวแปรของเครื่องอัลตราโซนิกอะตอนไมเมชัน (Ultrasonic atomization) เมื่อกำหนดให้

$$\begin{array}{ll} \text{ขนาดเฉลี่ยของหยดน้ำโลหะ} & (d_p) \quad 38.2 \mu\text{m} \\ \text{อัตราการไหลของน้ำโลหะ} (\text{Flow rate}) & (Q_{\text{Sn}}) \quad 0.42 \text{ kg/min} \left(1.0 \times 10^{-6} \text{ m}^3/\text{s}\right) = (25 \text{ kg/hr.}) \end{array}$$

$$\text{ความถี่ที่ใช้} \quad (f_{\text{atom}}) \quad 40 \text{ kHz}$$

$$\text{อุณหภูมิเหนือจุดหลอมเหลว (Super heat)} T_{\text{Sh}} = 80^\circ\text{C}$$

$$\text{อุณหภูมิเท้น้ำโลหะ} (T_p) = T_m + T_{\text{Sh}} = 232 + 80 = 312^\circ\text{C}$$

$$\text{ประสิทธิภาพของการอะตอนไมเมชัน} (\eta) \quad 0.015$$

คุณสมบัติของดีบุก

$$\text{ความหนาแน่น ณ จุดหลอมเหลว} (\rho_{\text{Sn}}) \quad 6,970 \text{ kg/m}^3$$

$$\text{ค่าความจุความร้อนจำเพาะ} (C_T) \quad 27.112 \text{ J/K.mol}$$

$$\text{Specific Heat} (C_p) \quad 227 \text{ J/kg.K}$$

$$\text{สัมประสิทธิ์การนำความร้อน} (K_m) \quad 66.8 \text{ W/m.K}$$

$$\text{อุณหภูมิการหลอมเหลว} (T_m) \quad 232^\circ\text{C}$$

$$\text{Dynamics viscosity} (\mu_{\text{Sn}}) \quad 0.141 \text{ kg/m.s}$$

$$\text{ความตึงผิว} (\gamma_{\text{Sn}}) \quad 0.63 \text{ N/m}$$

ขนาดเฉลี่ยของหยดน้ำโลหะ (Mean droplets diameter, d_p) สามารถประมาณได้ดังนี้

$$\text{จาก Lang's equation} \quad D_p = 0.34 \left(\frac{8\pi\sigma}{\rho f^2} \right)^{1/3} \quad (1)$$

$$\begin{array}{ll} \text{แทนค่าจะได้} & D_p = 0.34 \left(\frac{8\pi(0.63 \text{ N/m})}{(6970 \text{ kg/m}^3)(40,000 \text{ Hz})^2} \right)^{1/3} \\ \text{ดังนั้น} & D_p = 38.2 \mu\text{m} \end{array}$$

คำนวณหาความเร็วของเสียงในของเหลว (Velocity of sound in liquid, V) จากสมการที่ 2

$$V = f\lambda \quad (2)$$

$$\text{เมื่อ} \quad \lambda = \left(8\pi\sigma / \rho_L f^2 \right)^{1/3} \quad (3)$$

$$\text{แทนค่า } \lambda \text{ ลงในสมการที่ 2 จะได้ } V = f \left(8\pi\sigma / \rho_L f^2 \right)^{1/3} \quad (4)$$

$$V = (40,000 \text{ Hz}) \left[\frac{8\pi(0.63 \text{ N/m})}{(6,970 \text{ kg/m}^3)(40,000 \text{ Hz})^2} \right]^{1/3}$$

ดังนั้น $V = 4.49 \text{ m/s}$

คำนวณหาแอมปลิจูดเริ่มต้นที่ใช้ในการทำให้เกิดการก่อรูปของคลื่น (*Critical amplitude for wave formation, Am_{crit}*) จากสมการที่ 5 ของ Pohlman and Heisler ได้ดังนี้

$$Am_{Cric} = \left(\frac{2\eta}{\rho} \right) \left(\frac{\rho}{\pi\sigma f} \right)^{1/3}$$

$$Am_{Cric} = \left[\frac{2(0.141 \text{ kg/m.s})}{(6970 \text{ kg/m}^3)} \right] \left[\frac{6970 \text{ kg/m}^3}{\pi(0.63 \text{ N/m})(40,000 \text{ Hz})} \right]^{1/3}$$

ดังนั้น $Am_{Cric} = 17.99 \mu\text{m}$

คำนวณหาการกระจายของกำลังที่ใช้ต่อหน่วยน้ำหนัก (*Power dissipated per unit mass, P_m*) เพื่อที่จะนำค่าไปคำนวณหาขนาดของคลื่น โดยที่โถที่สุดที่มีความเป็นไปได้ จากสมการที่ 6 ของ Rajan ได้ดังนี้

$$P_m = \frac{1}{2} V Am_{Cric} (2\pi f)^2$$

$$P_m = \frac{1}{2} (4.49 \text{ m/s}) (1.799 \times 10^{-5} \text{ m}) [2\pi(40,000 \text{ Hz})]^2$$

ดังนั้น $P_m = 2.55 \times 10^6 \text{ W/kg}$

จากนั้นนำไปคำนวณขนาดของคลื่น โดยที่โถที่สุดที่มีความเป็นไปได้ จากสมการที่ 7 ได้ดังนี้

$$D_{max} = k \left(\sigma + \frac{\mu V}{4} \right)^{0.6} \rho^{-0.6} P_m^{-0.4}$$

เมื่อ k คือ ค่าคงที่ (0.3)

μ คือ ค่าความหนืดของน้ำดีบุก

V คือ ค่าความเร็วต้นของน้ำ โถหงหองเหลวซึ่งคำนวณได้จาก
สมการ $V_{Sn} = \sqrt{2gh}$

การหาความเร็วต้นของน้ำ โถหงหอง (*Threshold velocity, V_{Sn}*) จากสมการ Bernoulli ได้ดังนี้

$$V_{Sn} = \sqrt{2gh}$$

กำหนดให้

$$g = 9.78 \text{ m/s}^2$$

$$h = 20 \text{ cm} = 0.2 \text{ m} \quad (\text{คิดจากความยาวหัวน้ำ 15 cm + ระยะระหว่างปลายหัวน้ำ กับปลายโพรง 2 cm + น้ำโลหะที่กระเจิง 3 cm})$$

$$\nu_{Sn} = \sqrt{2(9.78 \text{ m/s}^2)(0.2 \text{ m})}$$

ดังนั้น

$$\nu_{Sn} = 1.97 \text{ m/s}$$

แทนค่าลงในสมการที่ 7 จะได้

$$D_{\max} = 0.3 \left(0.63N / m + \frac{(0.141 \text{ kg/m.s})(1.97 \text{ m/s})}{4} \right)^{0.6} \left(6970 \text{ kg/m}^3 \right)^{-0.6} \left(2.55 \times 10^5 \text{ W/kg} \right)^{-0.4}$$

$$D_{\max} = 82.3 \text{ } \mu\text{m}$$

จำนวนหยดน้ำโลหะที่เกิดขึ้นต่อวินาที (*Number of drops being generated per second, N*) จากสมการที่ 9 ดังนี้

$$N = Q / (\pi / 6) D_{\max}^3 \quad (9)$$

$$N = (1.0 \times 10^{-6} \text{ m}^3 / \text{s}) / (\pi / 6) (82.3 \times 10^{-6} \text{ m})^3$$

ดังนั้น

$$N = 3,426,114.49 \text{ drops/second}$$

คำนวณหากำลังที่ใช้ในการอะตอมไไมเซชันตามเงื่อนไขที่กำหนด จากอัตราการสร้างพื้นที่ผิวต่อหน่วยเวลา (*Rate of creation of new surface, \xi*) จากสมการที่ 10 ได้ดังนี้

$$\xi = N \pi D_{\max}^2 \quad (10)$$

$$\xi = \pi (3,426,114.49 \text{ drops/second}) (82.3 \times 10^{-6} \text{ m})^2$$

ดังนั้น

$$\xi = 0.07 \text{ m}^2 / \text{s}$$

คำนวณหาอัตราการเกิดพลังงานพื้นผิว (*Rate of generation of surface energy, E_s*) จากสมการที่ 11 ได้ดังนี้

$$E_s = \xi \sigma \quad (11)$$

$$E_s = (0.07 \text{ m}^2 / \text{s})(0.63 \text{ N/m})$$

ดังนั้น

$$E_s = 0.05 \text{ J/s}$$

ดังนั้นจึงสามารถคำนวณกำลังที่ใช้ในการอะตอมไไมเซชันจากสมการที่ 12 ได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 P &= (\gamma_{Sn} \xi) / \eta & (12) \\
 P &= (0.63 N / m)(0.07 m^2 / s)(0.015) \\
 P &= 3.06 \text{ Watt}
 \end{aligned}$$

2. พิจารณาในส่วนของการถ่ายเทความร้อนของน้ำโลหะ (*Heat transfer*)

การคำนวณค่าการถ่ายเทความร้อนจากคลื่อน้ำโลหะสู่สิ่งแวดล้อมนั้นสามารถคำนวณได้จากค่าการพาความร้อนที่ผิวสัมผัสของวัสดุ (*External convection*) จากสมการของ *Cengel* ได้ดังนี้

$$T_f = \frac{T_s + T_\infty}{2} \quad (13)$$

เมื่อ	T_f	= อุณหภูมิของฟิล์มน้ำโลหะ (film temperature) $^{\circ}\text{C}$
	T_s	= อุณหภูมิของหยดน้ำโลหะที่กระเจิงออกจากหัวไพรบของอัลตราโซนิกมีค่าเท่ากับ $312 ^{\circ}\text{C}$
	T_∞	= อุณหภูมิของอากาศภายในถังมีค่าเท่ากับ $80 ^{\circ}\text{C}$

$$\text{ดังนั้น} \quad T_f = \frac{312 + 80}{2} = 196 \text{ } ^{\circ}\text{C}$$

เมื่อได้ $T_f = 196 ^{\circ}\text{C}$ นำไปเปรียบเทียบกับคุณสมบัติของอากาศที่ 1 atm พบว่าที่ $T_f = 196 ^{\circ}\text{C}$ ไม่สามารถที่จะอ่านค่าได้แต่ค่า $T_f = 196 ^{\circ}\text{C}$ จะอยู่ในช่วง $180-200 ^{\circ}\text{C}$ ดังนั้นจึงสามารถหาค่า $T_f = 196 ^{\circ}\text{C}$ ได้ ดังแสดงในตารางที่ ข1

$T_f (^{\circ}\text{C})$	Density, ρ (kg/m^3)	Specific heat C_p ($\text{J/kg.}^{\circ}\text{C}$)	Thermal conductivity K , ($\text{W/m.}^{\circ}\text{C}$)	Dynamic viscosity μ , (kg/m.s)	Kinetic viscosity V , (m^2/s)	Prandtl No Pr
196	0.7525	1022	0.0375	2.562×10^{-5}	3.406×10^{-5}	0.6977

เมื่อได้อุณหภูมิเฉลี่ยแล้วก็นำไปหาค่า Reynolds number จากสมการต่อไปนี้

$$Re = \frac{V_{Sn} D_{\max}}{\nu} \quad (14)$$

ในที่นี่ V คือค่าความเร็วด้านของหยดน้ำโลหะที่หลุดออกจากหัวไพรบของอัลตราโซนิกมีค่าเท่ากับ 3.37 m/s

$$\text{ดังนั้น} \quad \text{Re} = \frac{(3.37 m/s)(82.3 \times 10^{-6} m)}{(3.406 \times 10^{-5} m^2/s)}$$

$$\text{Re} = 8.14$$

คำนวณค่าสัมประสิทธิ์การพาความร้อน (Convection heat transfer coefficient) จากสามการ Nusselt number ดังนี้

$$Nu = \frac{hd}{k} \quad (14)$$

เมื่อ	h	คือ สัมประสิทธิ์การพาความร้อน ($\text{W}/\text{m}^2 \cdot ^\circ\text{C}$)
	d	คือ เส้นผ่าศูนย์กลางของหยอดโลหะ (m)
	k	คือ ค่าการนำความร้อน ($\text{W}/\text{m} \cdot ^\circ\text{C}$)

ซึ่งได้มีการทดลองเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง *Reynolds number*, *Nusselt number* และ *Prandtl number* ซึ่งเสนอโดย Whitaker ดังนี้

$$Nu = \frac{hd}{k} = 2 + \left[0.4 \text{Re}^{1/2} + 0.06 \text{Re}^{2/3} \right] \text{Pr}^{0.4} \left(\frac{\mu_\infty}{\mu_{Sn}} \right)^{1/4} \quad (15)$$

แทนค่าจะได้

$$Nu = 2 + \left[0.4(8.142)^{1/2} + 0.06(8.142)^{2/3} \right] (0.6977)^{0.4} \left(\frac{2.562 \times 10^{-5} \text{ kg} / \text{m.s}}{0.141 \text{ kg} / \text{m.s}} \right)^{1/4}$$

$$Nu = 2.14$$

จากสมการที่ 14

$$Nu = \frac{hd}{k}$$

จัดสมการใหม่จะได้

$$h = \frac{Nu \cdot k}{D_{\max}}$$

แทนค่าจะได้

$$h = \frac{(2.14)(0.0375 \text{ W} / \text{m.s})}{(82.3 \times 10^{-6} \text{ m})}$$

ดังนั้น

$$h = 975.26 \text{ W} / \text{m}^2 \cdot ^\circ\text{C}$$

ในการประมาณเวลาที่ใช้ห้องหมุดในการถ่ายเทความร้อนจากอุณหภูมิเริ่มต้น จนกระทั่งหยอดน้ำโลหะแข็งตัว จะคำนวณได้จากค่าเฉลี่ยของอัตราการถ่ายเทความร้อนจากกําลัง การถ่ายเทความร้อนของนิวตัน โดยใช้พื้นที่ผิวนิดเดียว (A) โดยที่ A คือ พื้นที่ผิวทั้งหมดของทรงกลม สามารถหาได้ดังนี้

พื้นที่ผิวทั้งหมดของทรงกลม $A = \pi D_{\max}^2$ (16)

ดังนั้น $A = \pi (82.3 \times 10^{-6} m)^2$

$$A = 2.13 \times 10^{-8} m^2$$

ความร้อนที่ผ่านของน้ำโลหะเกิดจากการพา และการแผ่รังสี (*Newtonian cooling*) ดังนั้นจึงสามารถหาค่าอัตราการถ่ายเทความร้อนเฉลี่ย (Q_{ave}) จากหยดโลหะไปสู่จั่งได้ดังสมการนี้

$$Q_{ave} = Q_{Conv} + Q_{rad} \quad (17)$$

$$Q_{ave} = hA_s (T_s - T_\infty) + \varepsilon\sigma A_s (T_s^4 - T_{surr}^4)$$

แทนค่าจะได้ $Q_{ave} = (975.26 W / m^2 \cdot ^\circ C)(2.13 \times 10^{-8} m^2)[232^\circ C - 80^\circ C] + (0.05)(5.67 \times 10^{-8} W / m^2 \cdot K^4)(2.13 \times 10^{-8} m^2)[(505K)^4 - (353K)^4]$

ดังนั้น $Q_{ave} = 3.16 \times 10^{-3} J / s$

จากนั้นหาค่าอัตราการถ่ายเทความร้อนทั้งหมด (Q_{total}) จากหยดโลหะที่อุณหภูมิ $312^\circ C$ ไปจนถึงอุณหภูมิ $232^\circ C$ เพื่อใช้ในการประมาณการรวมของการถ่ายเทความร้อนเพื่อทำให้หยดโลหะเกิดการแข็งตัว

จาก $m = \rho V = \frac{1}{6} \pi \rho D_{\max}^3$ (18)

แทนค่าจะได้ $m = \frac{1}{6} \pi (6970 kg / m^3) (82.3 \times 10^{-6} m)^3$

ดังนั้น $m = 2.03 \times 10^{-9} kg$

อัตราการถ่ายเทความร้อนทั้งหมด $Q_{total} = mC_p (T_2 - T_1)$ (19)

$$Q_{total} = (2.03 \times 10^{-9} kg)(227 J / kg \cdot K)(585K - 505K)$$

ดังนั้น $Q_{total} = 3.68 \times 10^{-5} J$

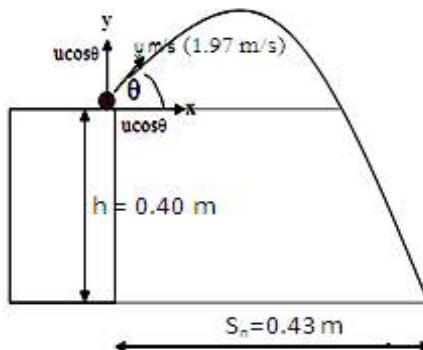
เวลาการรวมของการถ่ายเทความร้อน $\Delta t = \frac{Q_{total}}{Q_{ave}}$ (20)

แทนค่าจะได้ $\Delta t = \frac{(3.68 \times 10^{-5} J)}{(3.16 \times 10^{-3} J / s)}$

ดังนั้น $\Delta t = 0.01 s$

3. การคำนวณหาระยะทางและความเร็วทั้งหมดของหยดโลหะที่จะเดินทางตกกระบบถังพื้น

หลักการคำนวณเกี่ยวกับ projectile ไทยล้ออาศัยการแยกความเร็วของวัตถุออกในแนวราบ (แกน x) และในแนวตั้ง (แกน y) แล้วคำนวณหาค่าต่าง ๆ ที่ต้องการทราบโดยไม่คำนึงถึงแรงต้านอากาศ (drag force) ที่เกิดขึ้นในระหว่างการเคลื่อน เพื่อให้หยดน้ำโลหะสามารถเดินไปได้ไกลที่สุดก่อนที่จะตกกระบบพื้น โดยที่หยดน้ำโลหะมีความเร็วต้น 1.97 m/s ความสูงของหัว projectile อัลตราโซนิก 0.4 เมตร และทำมุมเบย์ 45° องศา (มุม 45° องศาหมายความว่าโลหะจะสามารถเคลื่อนที่ไปได้ไกลมากที่สุด) ดังแสดงในรูปที่ 1

รูปที่ ข1 แสดงการเคลื่อนที่แบบ projectile ของหยดน้ำโลหะ

พิจารณาในแนวแกน x

เนื่องจากในแนวแกน x วัตถุเคลื่อนที่ด้วยความเร็วสม่ำเสมอ $V_x = \text{คงที่}$ และ $g = 0$ ดังนั้นสมการที่เกี่ยวข้องจึงมีสมการเดียวคือ

$$\begin{aligned} V_x &= v \cos \theta & (21) \\ V_x &= (1.97 \text{ m/s}) (\cos 45^\circ) \\ V_x &= 1.39 \text{ m/s} \end{aligned}$$

พิจารณาในแนวแกน y ; เนื่องจากในแนวแกน y หยดน้ำโลหะเคลื่อนที่ด้วยความเร่งคงที่ (g)

$$\begin{aligned} V_y &= v \sin \theta + gt \\ \text{แทนค่าจะได้} \quad V_y &= (1.97 \text{ m/s}) \sin 45^\circ + (9.78 \text{ m/s}^2)(t) \\ V_y &= 1.39 \text{ m/s} + (9.78 \text{ m/s}^2)t & (22) \end{aligned}$$

หาเวลา (t) ในแนวแกน y โดยกำหนดให้ความเร็วต้น 1.97 m/s และความสูงในแนวแกน y เท่ากับ 0.4 เมตร จากสมการ

$$S_y = V_y t + \frac{1}{2} g t^2 \quad (23)$$

$$\begin{aligned}
 \text{แทนค่าจะได้} \\
 & 0.4 = (1.97 \text{ m/s} \cdot \sin 45^\circ) t + \frac{1}{2} (9.78 \text{ m/s}^2) t^2 \\
 & 0.4 = 1.39 t + 4.93 t^2 \\
 & 4.93 t^2 + 1.39 - 0.4 = 0 \\
 \text{ดังนั้น} \\
 & t = \frac{-(1.39) \pm \sqrt{(1.39)^2 - 4(4.93)(-0.4)}}{2(4.93)} \\
 & t = 0.17 \text{ s}
 \end{aligned}$$

แทนค่า t ในสมการที่ (22) จะได้ความเร็วในแนวแกน y ดังนี้

$$\begin{aligned}
 V_y &= 1.39 \text{ m/s} + (9.78 \text{ m/s}^2)(0.17 \text{ s}) \\
 V_y &= 3.05 \text{ m/s}
 \end{aligned}$$

ดังนั้นความเร็วทั้งหมดของหยดน้ำโลหะสามารถหาประมาณได้จากสมการต่อไปนี้

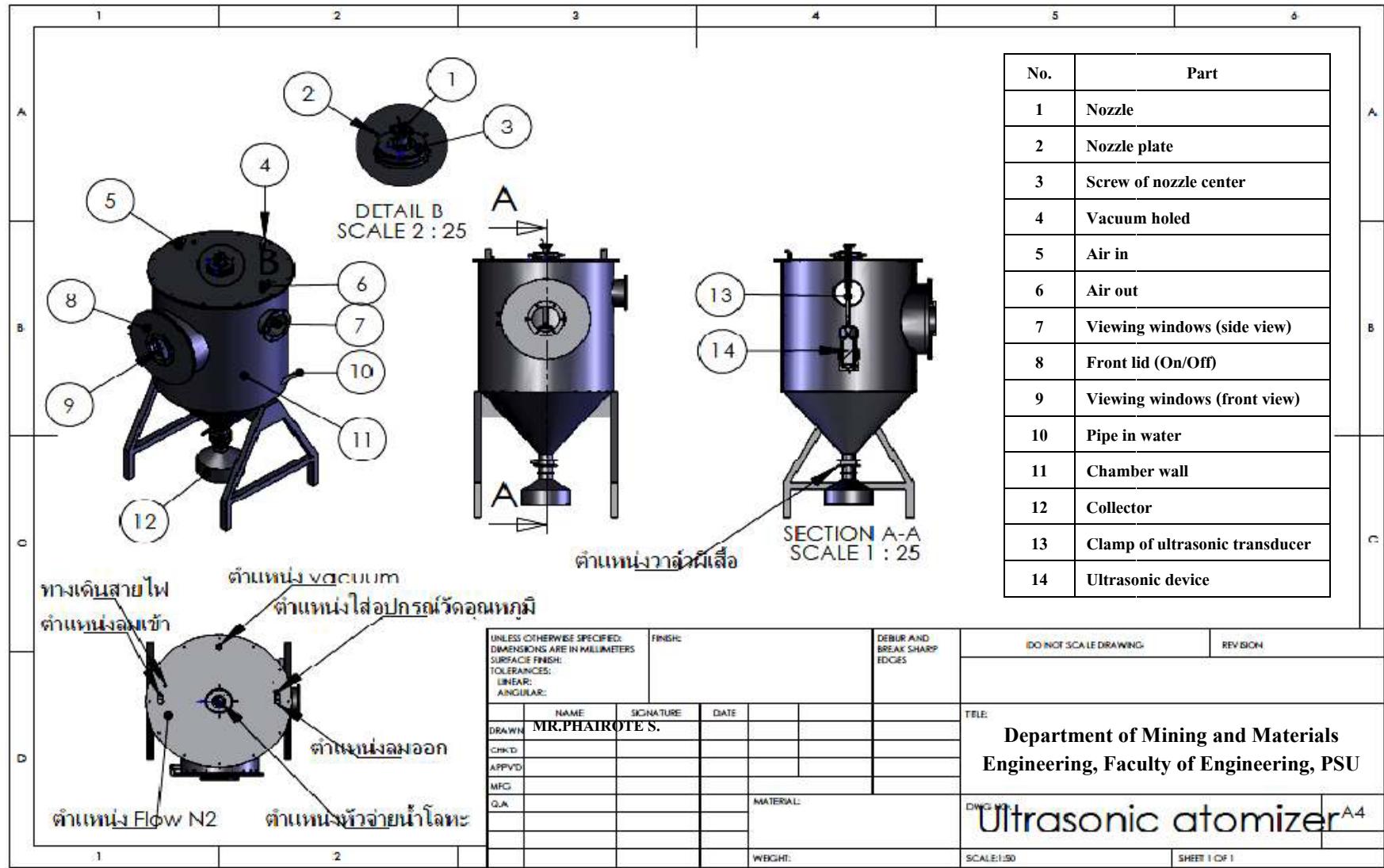
$$\begin{aligned}
 v_{total} &= \sqrt{(1.39 \text{ m/s})^2 + (3.05 \text{ m/s})^2} \\
 v_{total} &= 3.37 \text{ m/s}
 \end{aligned}$$

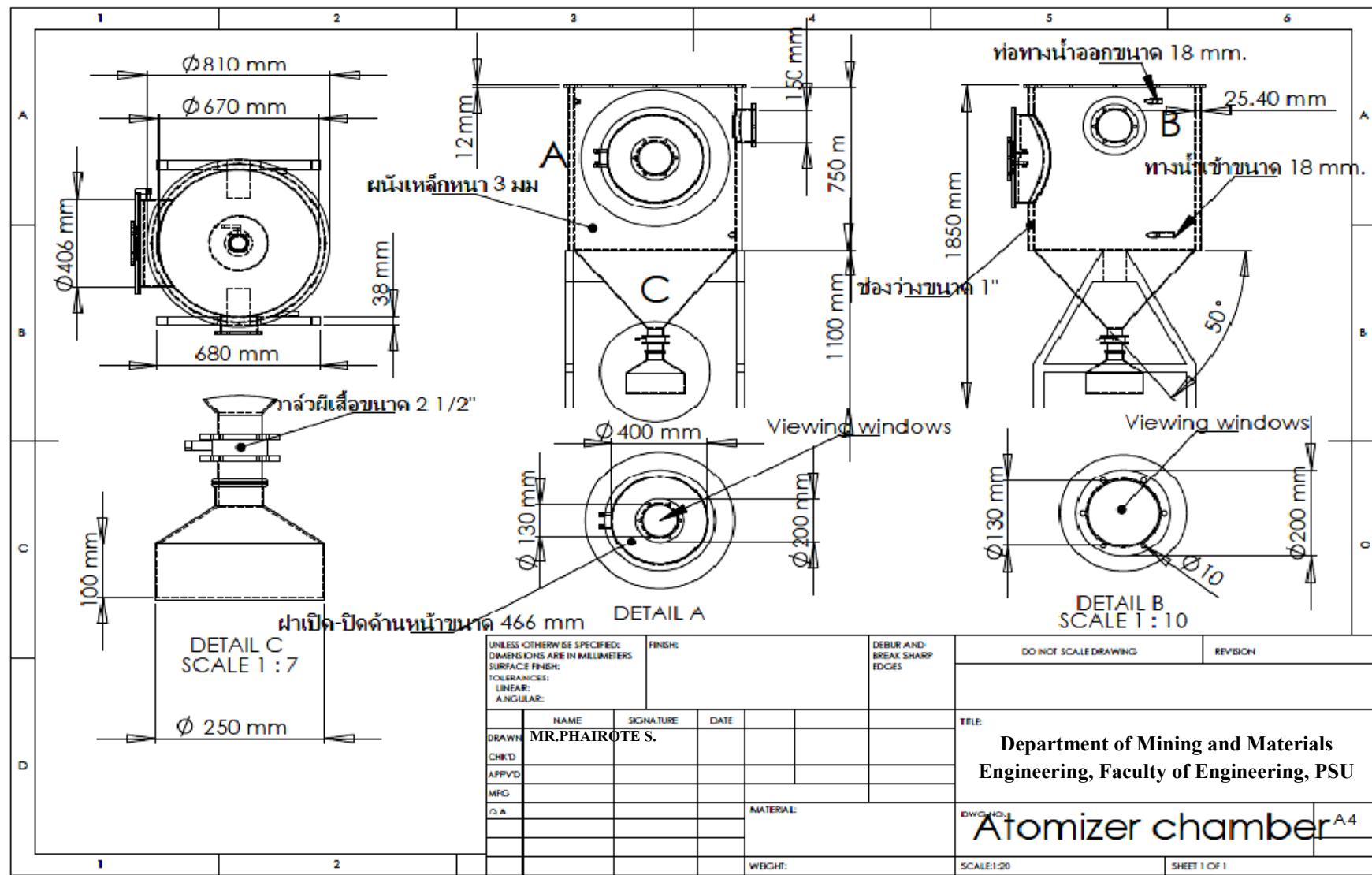
ระยะทางที่น้ำโลหะตกกระทบได้ไกลที่สุดสามารถประมาณได้จากสมการต่อไปนี้

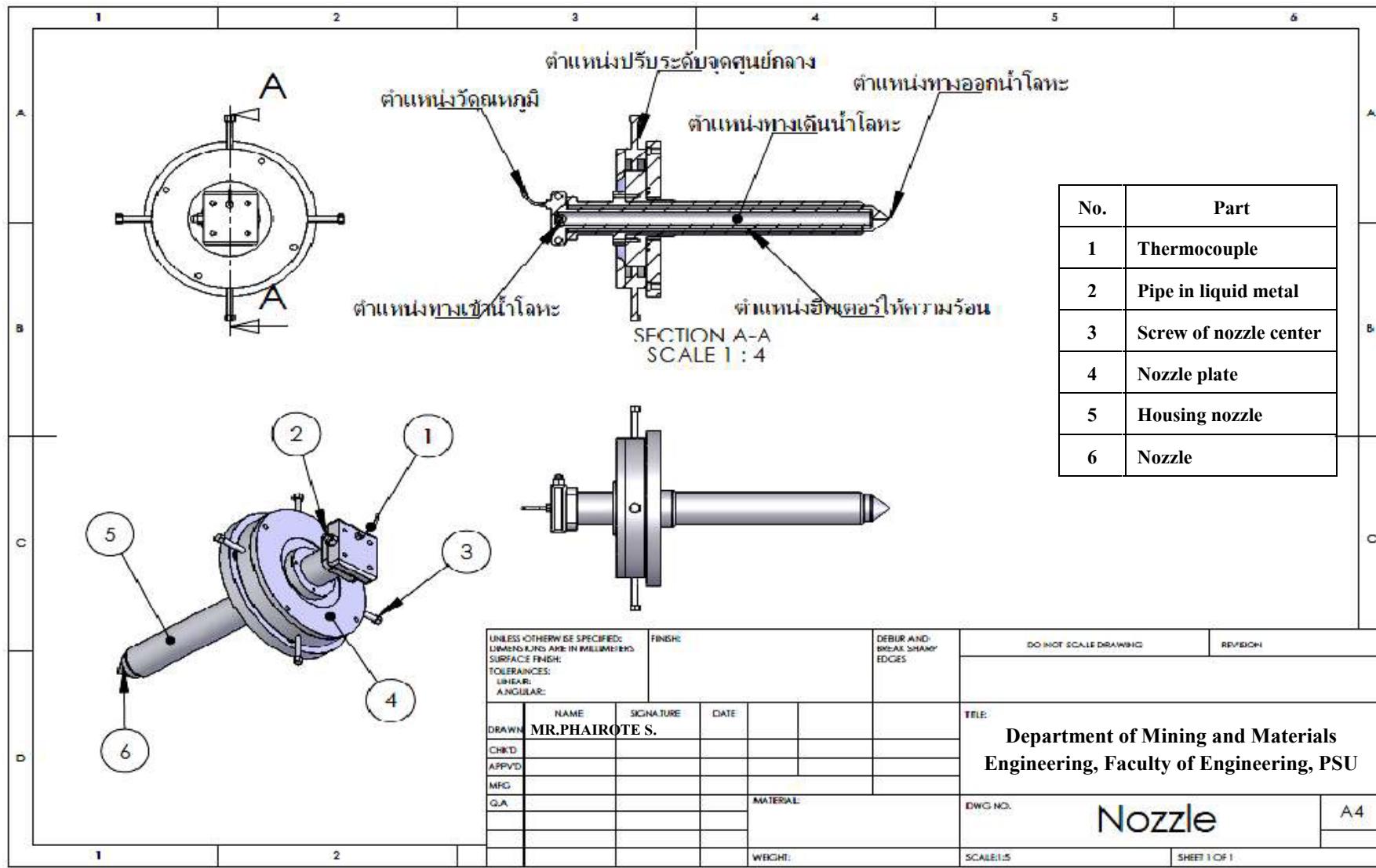
$$\begin{aligned}
 S_x &= v_{total} \cos 45^\circ \times t & (24) \\
 S_x &= (3.37 \text{ m/s})(0.70)(0.17 \text{ s}) \\
 S_x &= 0.40 \text{ m}
 \end{aligned}$$

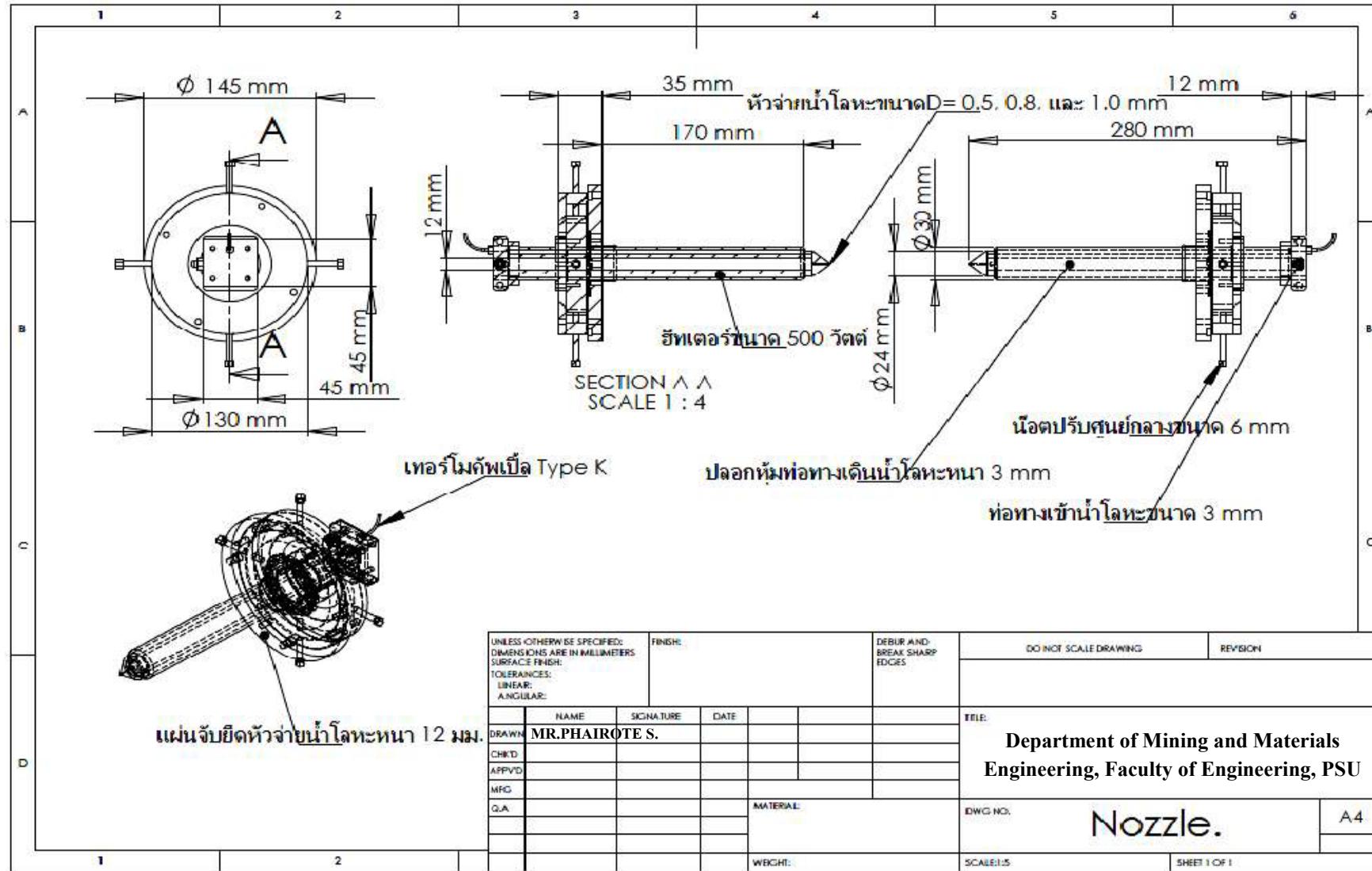
ค่า S_x ที่คำนวณได้คือระยะทางในแนวแกน x ทั้งหมดที่หยดน้ำโลหะสามารถกระเด็นไปได้ไกลที่สุด ซึ่งสามารถคำนวณขนาดของถังอะตอมไนเชอร์ได้ โดยประมาณว่าค่า S_x ที่คำนวณได้คือรัศมีของถังอะตอมไนเชอร์ ดังนั้นเส้นผ่านศูนย์กลางของถังอะตอมไนเชอร์ทั้งหมดเท่ากับ $0.40 \times 2 = 0.80 \text{ m}$.

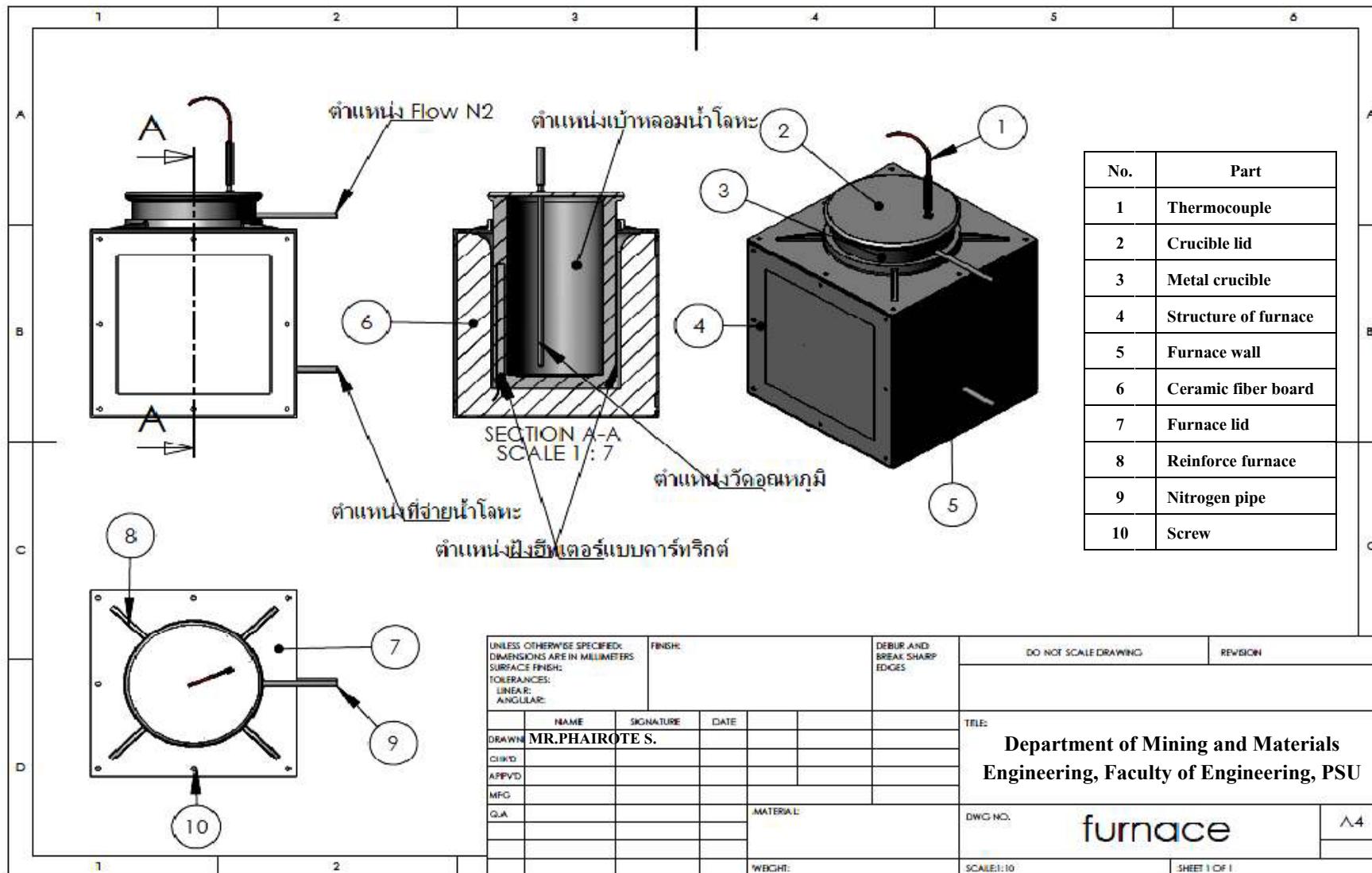
ภาคผนวก ค
การออกแบบเครื่องอัลตราโซนิกอะตอมไนเมชัน

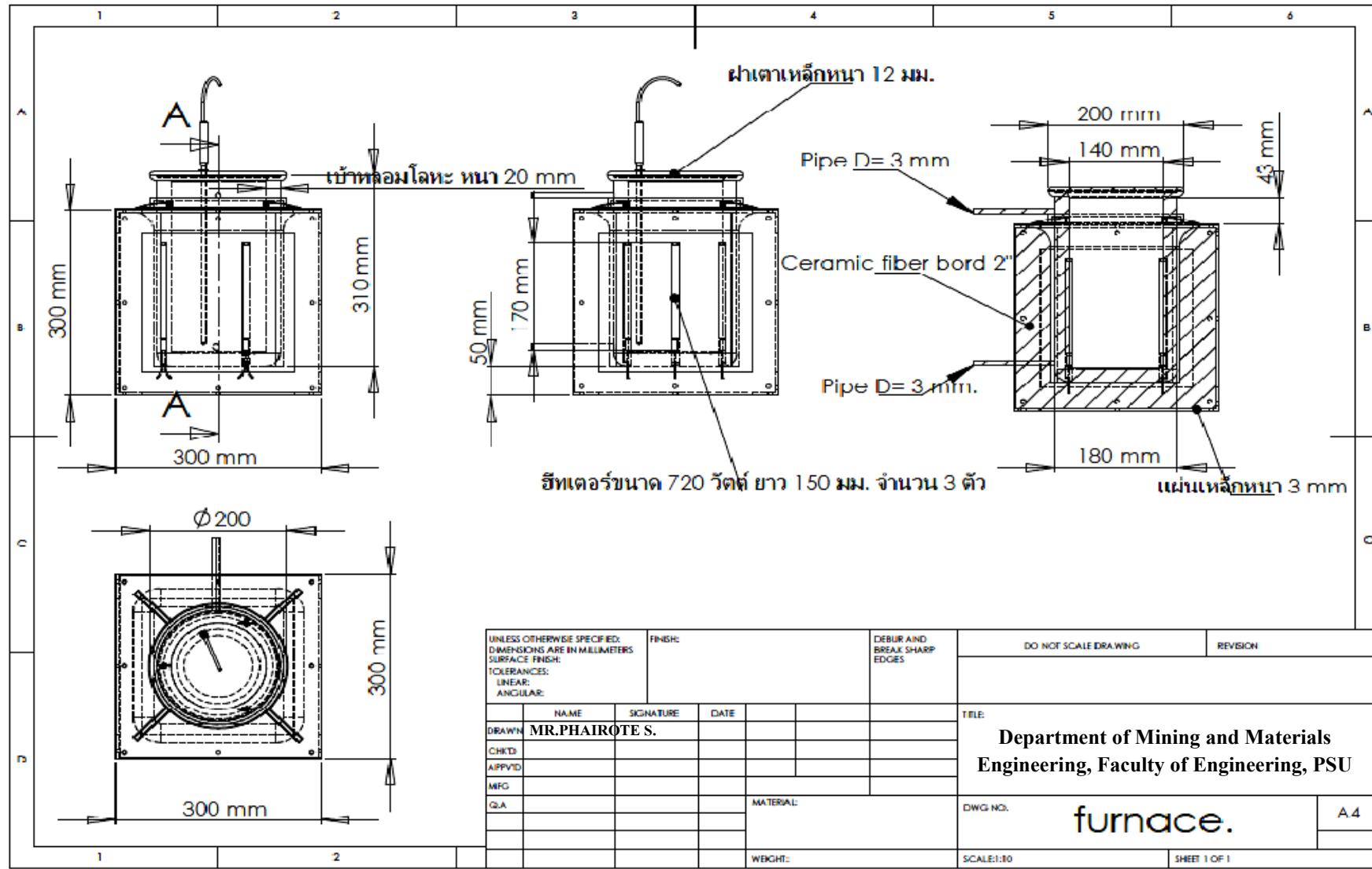

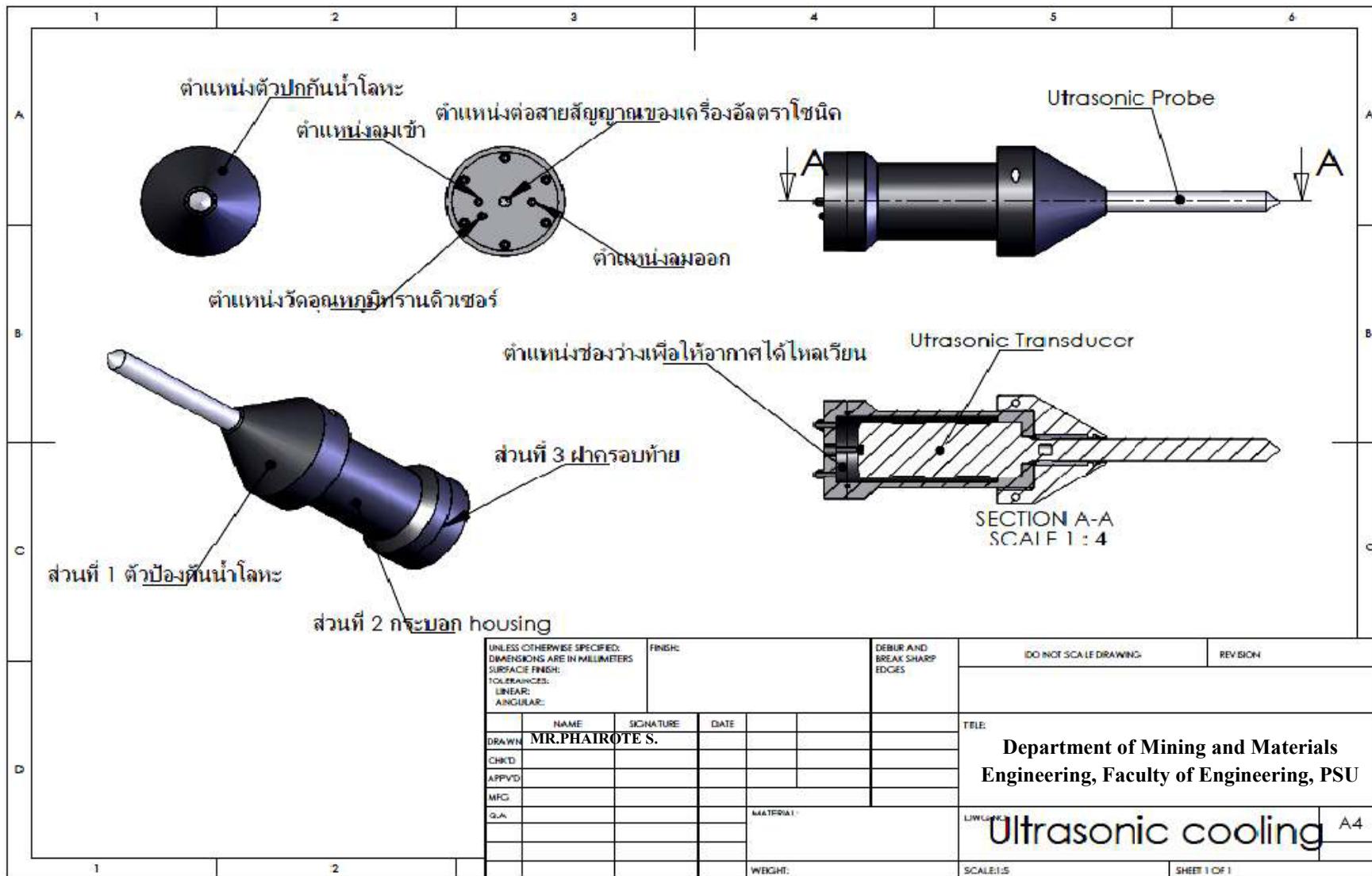

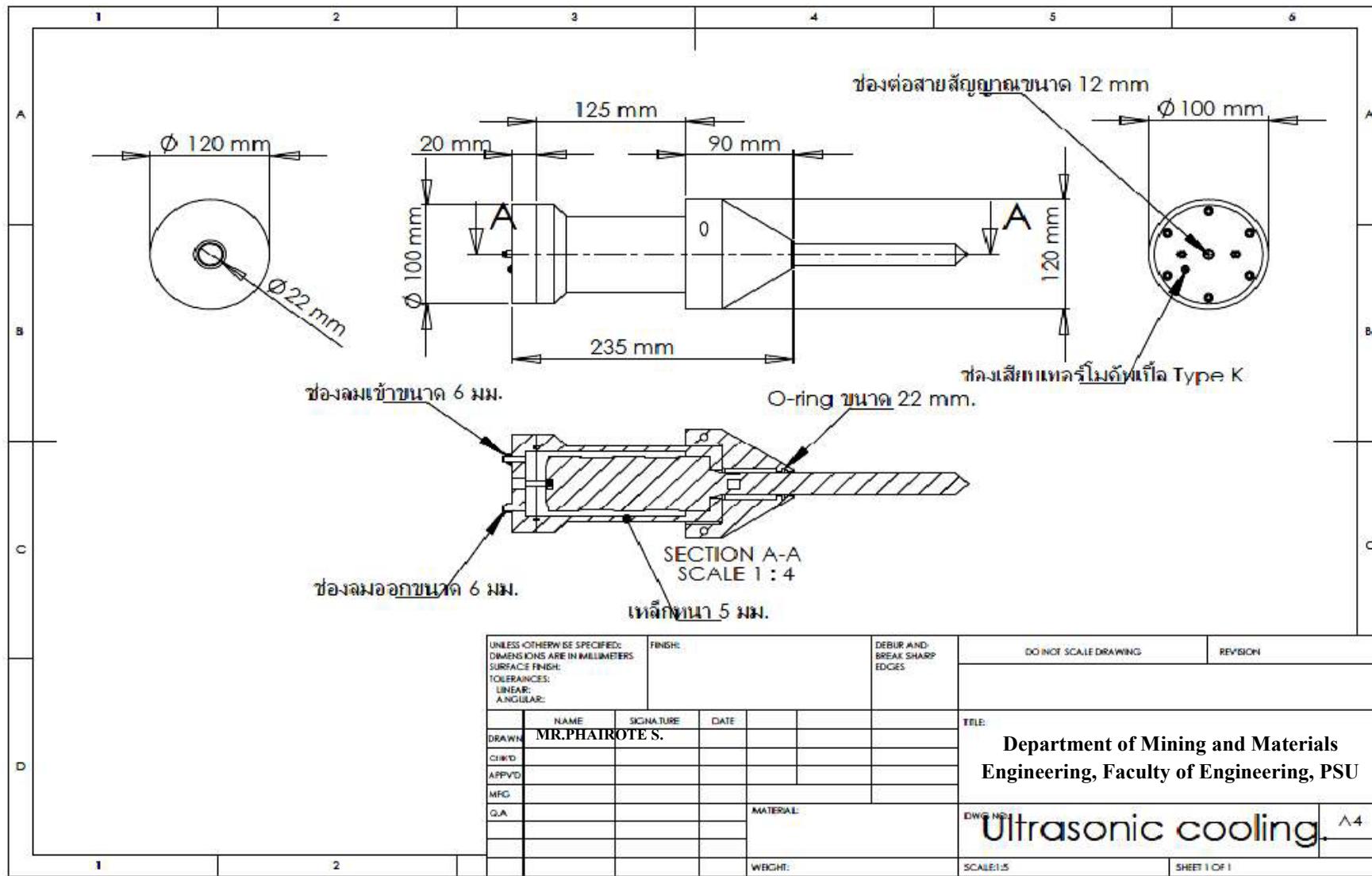

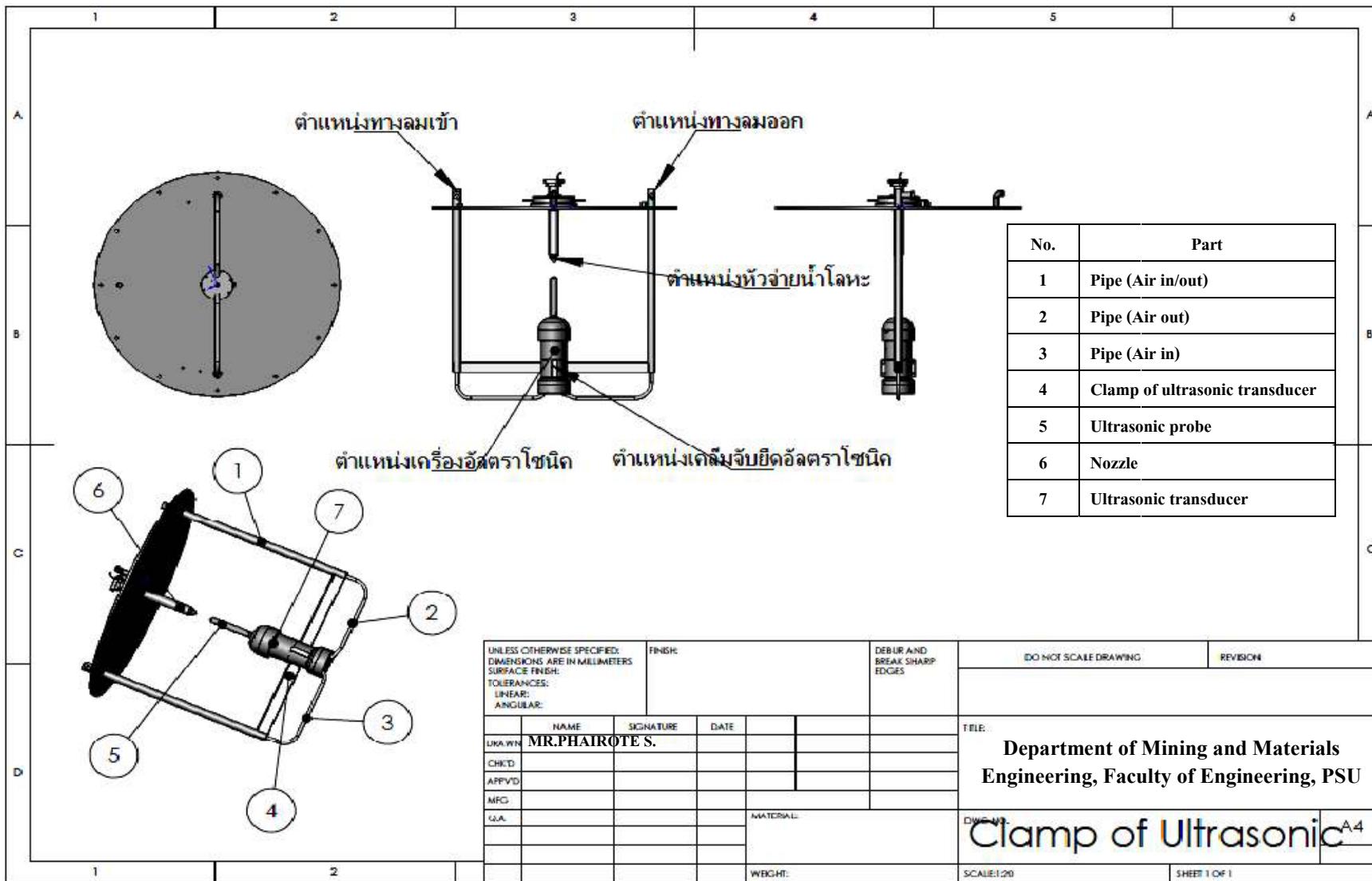

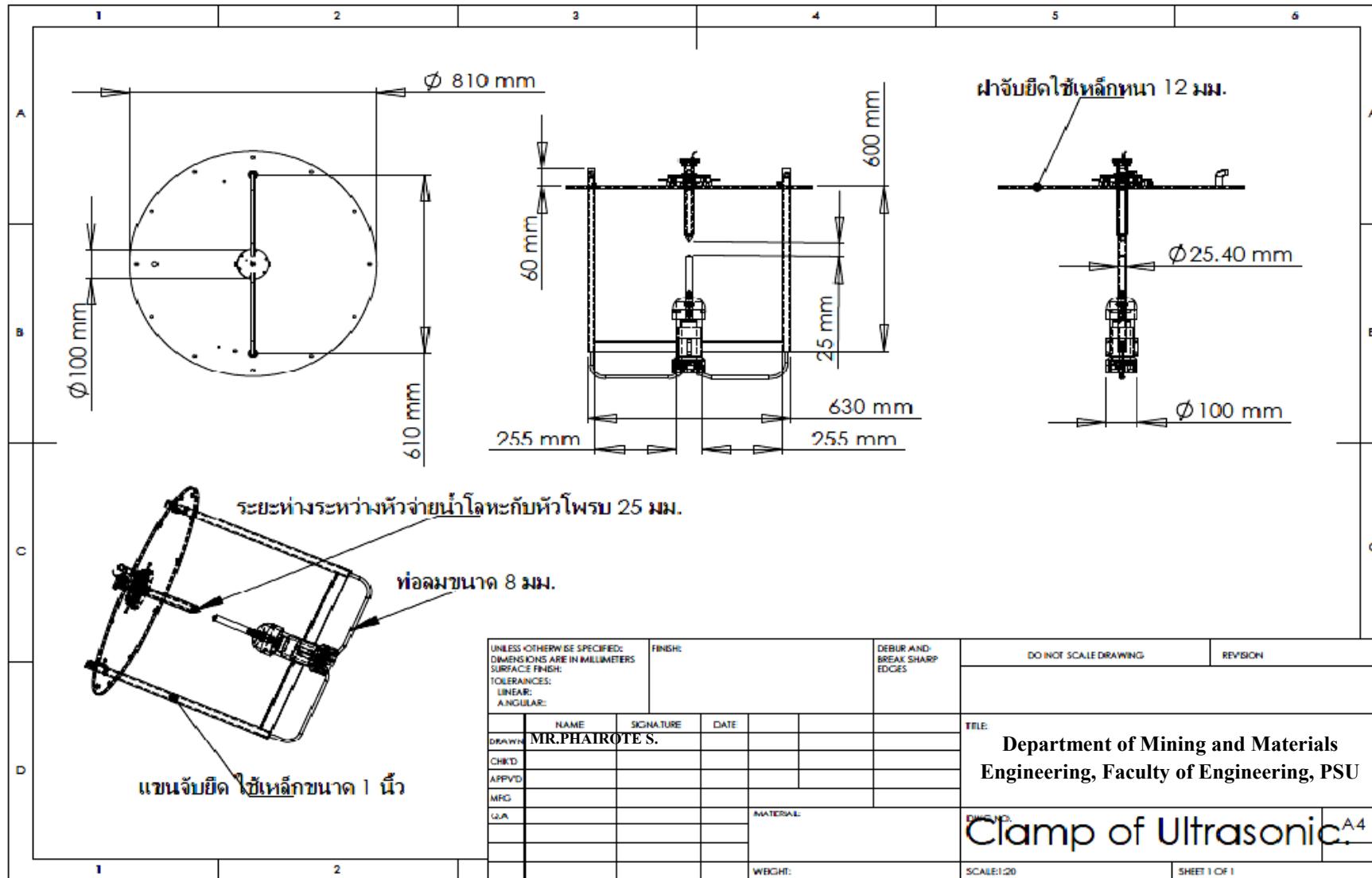

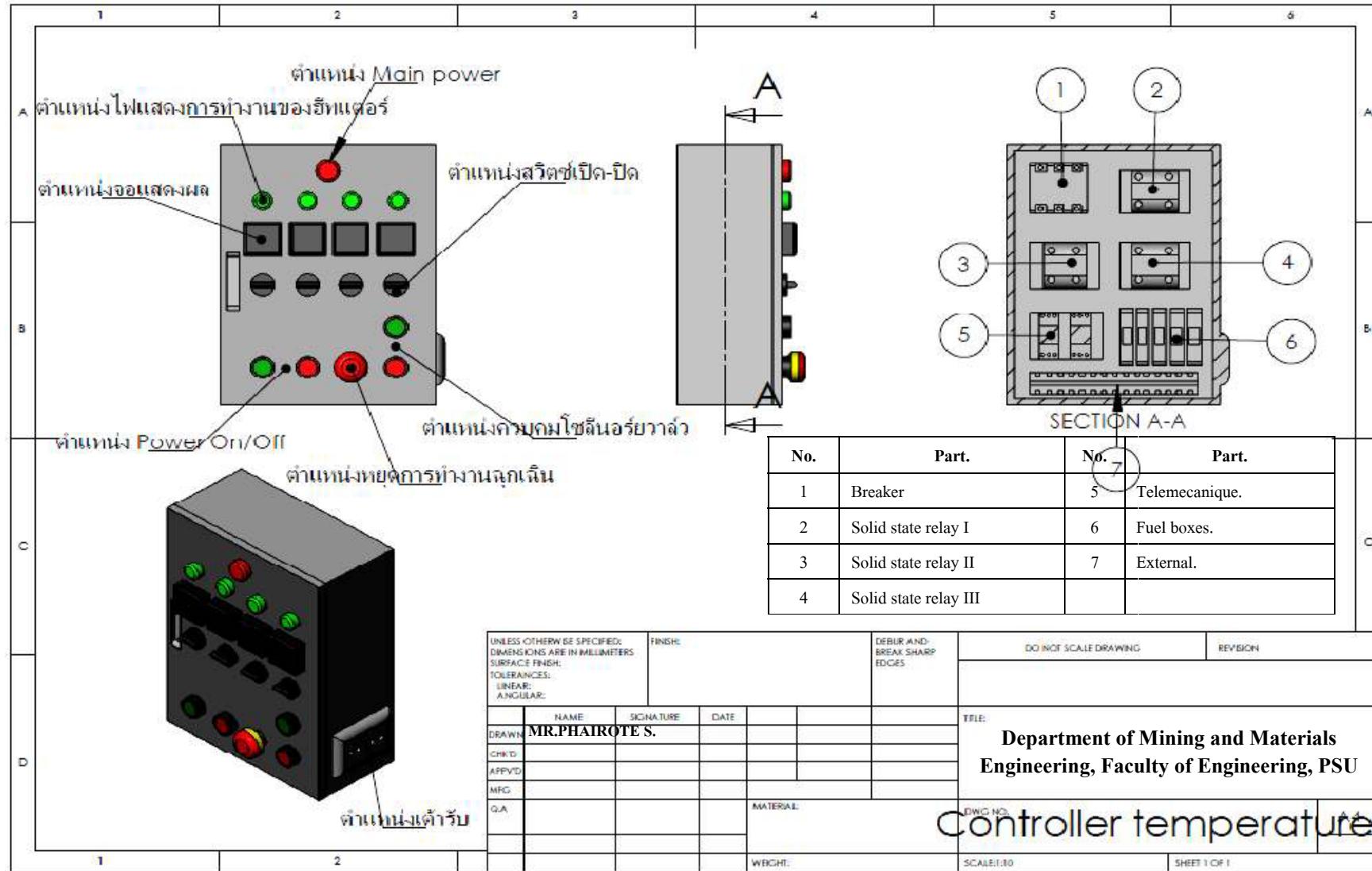

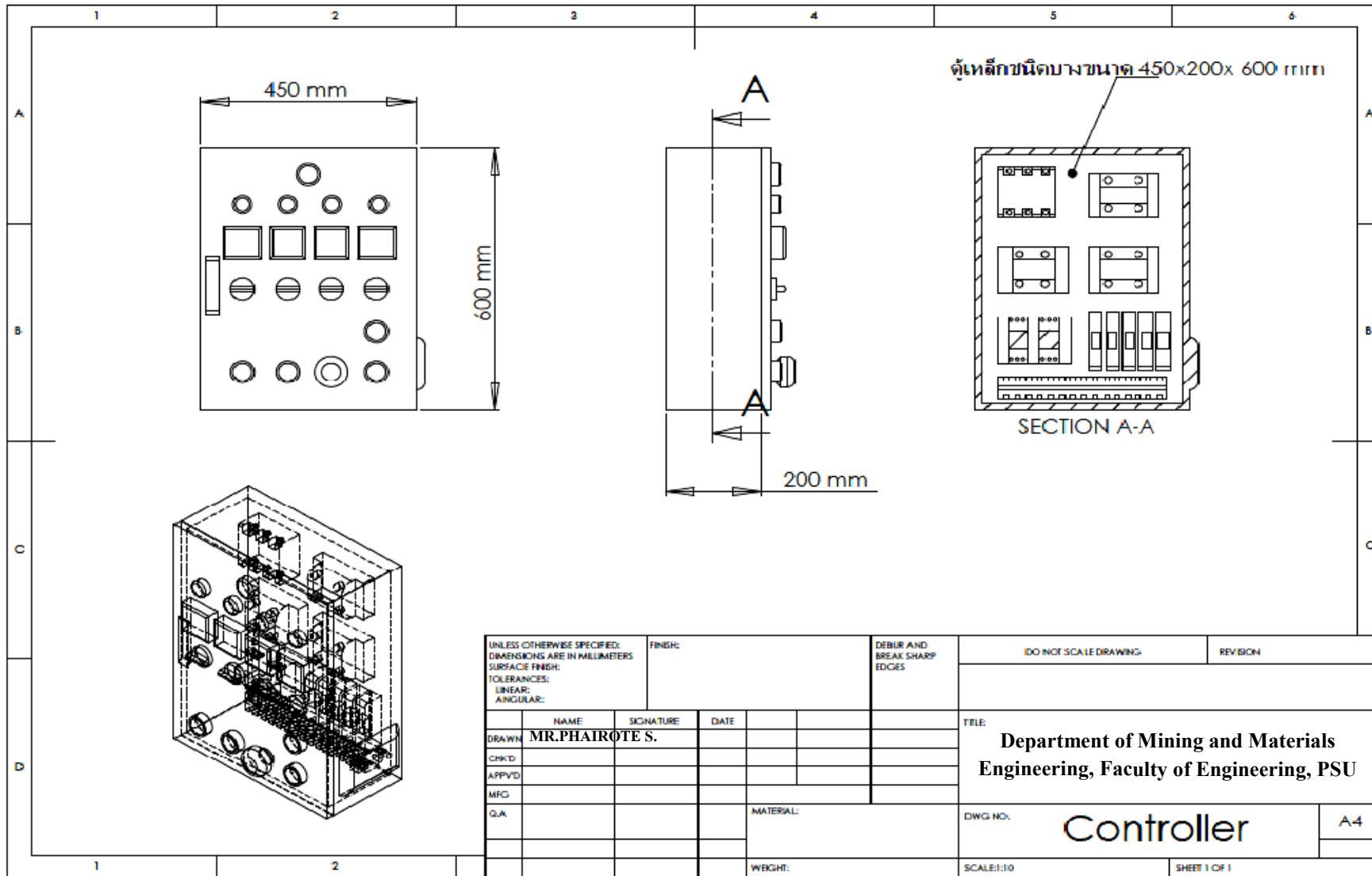

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นาย ไพรожน์ สังข์ไพฐรย์	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5110120031	
บุณฑิการศึกษา		
ชื่อ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วิทยาศาสตรบัณฑิต (วศคุศาสตร์)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2550

ทุนการศึกษา

1. ทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้คณาจารย์วิชากรรมศาสตร์ประเภททั่วไป ประจำปี 2552
2. ทุนผู้ช่วยสอนคณาจารย์วิชากรรมศาสตร์
3. ทุนศูนย์เครื่องข่ายความเป็นเลิศด้านนาโนเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

Sungkhaphaitoon, P., Chimplee, T., Duangsiri, P., Wisutmethangoon, S., and Plookphol, T. (2010). “Development of an Ultrasonic Atomizer for Production of Lead-Free Solder Powder”. Proc., *International Conference & Exhibition on Powder Metallurgy in Processing of Particulate Materials and Products & 36th Annual Technical Meeting*, Powder Metallurgy Association of India (PMAI), Jaiper, India., M2 1-6.